

Naručitelj:

Ducentia d.o.o., OIB: 37670586697, Zagreb, Radnička cesta 27

Predmet vještačenja:

Kontrola ispravnosti financijsko-računovodstvenog aspekta Prijedloga kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 1/2021, 2/2021, 3/2021

Klis, svibanj 2022.

Radi izrade nalaza i mišljenja o kontroli ispravnosti financijsko-računovodstvenog aspekta Prijedloga kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 1/2021, 2/2021, 3/2021 od strane DUCENTIA d.o.o. predložena mi je sljedeća dokumentacija, koja čini sastavni dio ovog nalaza i mišljenja:¹

1. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 1/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

- 1.1. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-909/2014 od dana 19.10.2017.g., rješenje istog poslovnog broja od dana 02.11.2017.g., sve pravomoćno dana 28.11.2018.g.
- 1.2. Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-7540/2017 od dana 28.12.2018.g.
- 1.3. Prijava tražbine Fizos d.o.o. u predmetu St-13/2002 od dana 01.06.2005.g.
- 1.4. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-608/2006 od dana 20.12.2012.g., pravomoćna dana 24.04.2013.g.
- 1.5. Konto kartica Fizos d.o.o. konto: 2381 od 09.05.2022.g.
- 1.6. Financijska kartica od 01.01.2021. do 09.05.2022.g. Ducentia d.o.o.
- 1.7. str. 203. Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 13.07.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002
- 1.8. Očitovanje na prigovore na Izvješće o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 25.09.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002
- 1.9. Zapisnik sa skupštine vjerovnika održane dana 17.03.2022.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002

2. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 2/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

- 2.1. Obračun zateznih kamata vjerovnika Fizos d.o.o., dužnika Salonit d.d. u stečaju (5x)
- 2.2. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-1851/06 od dana 30.06.2016.g.
- 2.3. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-5914/16 od dana 11.04.2018.g.
- 2.4. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-1307/06 od dana 25.09.2012.g.
- 2.5. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-126/13 od dana 15.02.2017.g.
- 2.6. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-394/09 od dana 10.11.2012.g.
- 2.7. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-588/11 od dana 27.10.2010.g.

3. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 3/2021 ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Robson holdings d.o.o.

- 3.1. Obračun zateznih kamata vjerovnika Robson holdings d.o.o., dužnika Salonit d.d. u stečaju (3x),

¹ Dokumentacija koja je analizirana dostavljena je od strane Naručitelja. Nalaz i mišljenje su izrađeni pod pretpostavkom pune vjerodostojnosti analizirane dokumentacije, za koju vještak ne odgovara.

- 3.2. Rješenje o ovrši Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-70/17
- 3.3. Ispis e predmeta za Ovr-3637/2014 (sada Ovr-2330/2020) Općinskog suda u Splitu
- 3.4. Rješenje Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-2330/2020 od dana 31.01.2022.g.
- 3.5. Rješenje o ovrši Javnog bilježnika Ilije Šarića iz Splita posl.br. Ovr-117/15
- 3.6. str. 53. Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 13.07.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002
- 3.7. Otvorene stavke Robson holdings d.o.o., konto 2130.

4. „Obrazloženje kompenzacije potraživanja po presudama TSST posl.br. P-909/14 i P-608/06“ s prilogima

Po uvidu u gore navedenu dokumentaciju dajem sljedeći:

NALAZ

Prethodno se utvrđuje kako je stečajni postupak nad Salonit d.d. koji se i danas vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod brojem St-13/02 otvoren rješenjem istog suda od dana 07.09.2004.g., koje rješenje je ukinuto, a stečaj je otvoren i vodi se prema rješenju o otvaranju stečajnog postupka od dana 06.05.2005.g. koje je potvrđeno rješenjem VTS-a od 22.11.2005.g., a što je sve vidljivo iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu.

1. U odnosu na Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-7540/2017 br. 1/2021 (Prilog 1.), ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

1.a) Tražbina Salonita d.d. u stečaju prema Ducentia d.o.o. koja je utvrđena presudom Prilog 1.1. dospijevala je u razdoblju od 01.03.2004.g. do 03.06.2004.g., dakle, prije otvaranja stečajnog postupka nad Salonit d.d. u stečaju.

1.b) Tražbina Fizos d.o.o. prema Salonit d.d. u stečaju koja je utvrđena presudom Prilog 1.4. predmet je prijave Prilog 1.3. Dio predmetne tražbine koji je stavljen u prijeboj temelji se na računu 71/01/0181*02 od 31.12.2002.g. za iznos od 1.500.000,00 kn te su na predmetni iznos obračunate kamate do dana 01.03.2004.g. kada se predmetna tražbina susrela s tražbinom opisanom pod 1.b) ovog nalaza i dosegla visinu te iste tražbine.

1.c) Tražbina Ducentia d.o.o. prema Fizos d.o.o. utvrđena je i knjižena među strankama, nastala temeljem ugovora o namjeri dokapitalizacije te ovjerena kao nesporna na Prilozima 1., 1.5. i 1.6.

2. U odnosu na Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 2/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

2.a) Tražbina Salonita d.d. u stečaju prema Ducentia d.o.o. nastala je temeljem presude i rješenja Prilog 1.1. i presude Prilog 1.2. i dospjela dana 28.11.2018.g.

2.b) Tražbine Fizos d.o.o. prema Salonit d.d. u stečaju nastajale su temeljem Priloga 2.2. i 2.3. (dospijeće 30.06.2016.), Priloga 1.4. (dospijeće 20.12.2012.g.), Priloga 2.4. i 2.5. (dospijeće 25.09.2012.), Priloga 2.6. (dospijeće 10.11.2018.), Priloga 2.7. (dospijeće 18.10.2010.g) te su se susrele s tražbinom pod 2.a) ovog nalaza dana 28.11.2018.g. kao kasnijom, slijedom čega su na navedene tražbine obračunate kamate do navedenog dana

2.c) kao pod 1.c) ovog nalaza

3. U odnosu na Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 3/2021 ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Robson holdings d.o.o. (Prilog 3.)

3.a) kao pod 2.a) ovog nalaza

3.b) Tražbina Robson holdings d.o.o. prema Salonit d.d. u stečaju nastala je temeljem rješenja o ovrsi Prilog 3.2. (dospijeće 20.02.2017.) i 3.5. (dospijeće 10.03.2015. i 22.04.2015.) te su se susrele s tražbinom pod 2.a) ovog nalaza dana 28.11.2018.g. kao kasnijom, slijedom čega su na navedene tražbine obračunate kamate do navedenog dana

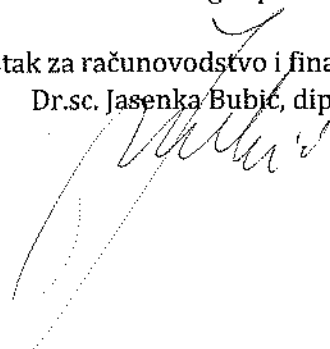
3.c) Tražbina Ducentia d.o.o. prema Robson holdings d.o.o. utvrđena je i knjižena među strankama, nastala temeljem ulaznih računa prema Prilogu 3.7.

Slijedom utvrđenja iz nalaza dajem sljedeće:

MIŠLJENJE

Primjenom relevantnih odredaba Zakona o računovodstvu, Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja (koji se temelje na domaćoj računovodstvenoj teoriji i praksi, Direktivi Europskog parlamenta i Vijeća o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, te u skladu s Okvirom za primjenu HSFI t.1.1., t.1.2., 1.3. i 1.4.) i Zakona o obveznim odnosima, tražbine koje su predmet Priloga 1., 2. i 3. ovog nalaza su kompenzabilne na način kako je predloženo s financijsko-računovodstvenog aspekta.

Stalni sudski vještak za računovodstvo i financije
Dr.sc. Jasenka Bubić, dipl.oec.

PRILOZI

1. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 1/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

- 1.1. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-909/2014 od dana 19.10.2017.g., rješenje istog poslovnog broja od dana 02.11.2017.g., sve pravomoćno dana 28.11.2018.g.
- 1.2. Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-7540/2017 od dana 28.12.2018.g.
- 1.3. Prijava tražbine Fizos d.o.o. u predmetu St-13/2002 od dana 01.06.2005.g.
- 1.4. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-608/2006 od dana 20.12.2012.g., pravomoćna dana 24.04.2013.g.
- 1.5. Konto kartica Fizos d.o.o. konto: 2381 od 09.05.2022.g.
- 1.6. Financijska kartica od 01.01.2021. do 09.05.2022.g. Ducentia d.o.o.
- 1.7. str. 203. Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 13.07.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002
- 1.8. Očitovanje na prigovore na Izvješće o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 25.09.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002
- 1.9. Zapisnik sa skupštine vjerovnika održane dana 17.03.2022.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002

2. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 2/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

- 2.1. Obračun zateznih kamata vjerovnika Fizos d.o.o., dužnika Salonit d.d. u stečaju (5x)
- 2.2. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-1851/06 od dana 30.06.2016.g.
- 2.3. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-5914/16 od dana 11.04.2018.g.
- 2.4. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-1307/06 od dana 25.09.2012.g.
- 2.5. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-126/13 od dana 15.02.2017.g.
- 2.6. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-394/09 od dana 10.11.2012.g.
- 2.7. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-588/11 od dana 27.10.2010.g.

3. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 3/2021 ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Robson holdings d.o.o.

- 3.1. Obračun zateznih kamata vjerovnika Robson holdings d.o.o., dužnika Salonit d.d. u stečaju (3x),
- 3.2. Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-70/17
- 3.3. Ispis e predmeta za Ovr-3637/2014 (sada Ovr-2330/2020) Općinskog suda u Splitu
- 3.4. Rješenje Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-2330/2020 od dana 31.01.2022.g.
- 3.5. Rješenje o ovrsi Javnog bilježnika Ilije Šarića iz Splita posl.br. Ovr-117/15
- 3.6. str. 53. Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 13.07.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002
- 3.7. Otvorene stavke Robson holdings d.o.o., konto 2130

4. „Obrazloženje kompenzacije potraživanja po presudama TSST posl.br. P-909/14 i P-608/06“ s prilogima

1. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-7540/2017 br. 1/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

1.1. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-909/2014 od dana 19.10.2017.g., rješenje istog poslovnog broja od dana 02.11.2017.g., sve pravomoćno dana 28.11.2018.g.

1.2. Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-7540/2017 od dana 28.12.2018.g.

1.3. Prijava tražbine Fizos d.o.o. u predmetu St-13/2002 od dana 01.06.2005.g.

1.4. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-608/2006 od dana 20.12.2012.g., pravomoćna dana 24.04.2013.g.

1.5. Konto kartica Fizos d.o.o. konto: 2381 od 09.05.2022.g.

1.6. Financijska kartica od 01.01.2021. do 09.05.2022.g. Ducentia d.o.o.

1.7. str. 203. Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 13.07.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002

1.8. Očitovanje na prigovore na Izvješće o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 25.09.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002

1.9. Zapisnik sa skupštine vjerovnika održane dana 17.03.2022.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002

DUCENTIA d.o.o.
Radnička cesta 27
ZAGREB
OIB: 37670586697

Br. 1/2021

POSLOVI KOMPENZACIJA

Zagrebu, _____

*Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog
trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017*

Glavnica = 1.742.703,02 kn

Ducentia d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB:37670586697
P-909/14

duguje
1.742.703,02

Salonit d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb
OIB 14755697651
DUCENTIA d.o.o.
ZAGREB

(potraživanje iz rješenja ovrši TSZG posl.br. Ovrh-11514/04, održano na snazi presudom TSST P-909/14)

Salonit d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb
OIB 14755697651
P-608/06

duguje
1.742.703,02

Fizos d.o.o.
Prve Poljanice 3
OIB: 57327585989

*(dio potraživanja dosuđenog presudom P-608/06 i to 1.500.000,00 kn – utuženi račun br. 71/01/0181*02
sa zsk od dana 01.01.2003. do 01.03.2004.g. po obračunu kamata od dana 21.07.2021.g.)*

Fizos d.o.o.
Prve Poljanice 3
OIB: 57327585989

duguje
1.742.703,02

Ducentia d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB: 37670586697
FIZOS

*(Konto kartica – Fizos d.o.o. po kontu 2381 – Obaveze iz kupnje poslovnog udjela Ducentia d.o.o.,
Konto kartica – Ducentia d.o.o. po kontu 1270 – Potraživanja s osnova prodaje udjela i dionica Fizos d.o.o. Zagreb –*

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br: 6, Split

8. P-909/14

REPUBLIKA HRVATSKA

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu u ime Republike Hrvatske, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika DUCENTIA d.o.o.(ranija tvrtka KATRAN NOVI ABRAZIVI-KAZIS GRUPA d.o.o.), sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 27, OIB:37670586697), koga zastupa punomoćnik Tomislav Krka odvjetnik u Splitu, protiv tuženika-protutužitelja SALONIT d.d. -u stečaju, sa sjedištem u Vranjicu, Krešimirova bb, OIB:14755697651, koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Bahat i Piteša, Zagreb, Nikole Tesle 16, radi utvrđenja i isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja-protutuženika i zamjenika punomoćnika tuženika-protutužitelja dana 12.srpnja 2017.godine, a objavljene dana 19.listopada 2017. godine,

presudio je

- I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika koji glasi:
"Utvrđuje se potraživanje tužitelja Katran novi abrazivi-Kazis grupa d.o.o. Zagreb, u iznosu od 15.881.839,42 kn prema tuženiku Salonit d.d u stečaju Vranjic, time da se ista tražbina priznaje kao tražbina II-višeg općeg isplatnog reda. "
- II Održava se na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave doneseno pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. Ovr-v-11514/2004 od 04.05.2005. godine, u dijelu kojim se nalaže ovršeniku sada tužitelju-protutuženiku da u roku od 8 dana namiri tražbinu ovrhovoditelja sada tuženika-protutužitelja u iznosu od 1.742.703,02 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče: na iznos od 160.000,00 kn od 01.03.2004. do isplate, na iznos od 200.000,00 kn od 21.03.2004. do isplate, na iznos od 200.000,00 kn od 28.03.2004. do isplate, na iznos od 150.000,00 kn od 01.04.2004. do isplate, na iznos od 59.000,00 kn od 02.04.2004. do isplate, na iznos od 91.000,00 kn od 08.04.2004. do isplate, na iznos od 500.000,00 kn od 25.04.2004. do isplate, na iznos od 250.000,00 kn od 29.04.2004. do isplate, na iznos od 200.000,00 kn od 08.05.2004. do isplate, na iznos od 500.000,00 kn od 20.05.2004. do isplate i na iznos od 150.000,00 kn od 03.06.2004. do isplate.
- III Dužan je tužitelj-protutuženik da u roku od 8 dana isplati tuženiku-protutužitelju troškove postupka u iznosu od 410.937,50 kn, dok se tuženik-protutužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 215.625,00 kn.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 16.ožujka 2006.godine, tužba tužitelja KATRAN NOVI ABRAZIVI-KAZIS GRUPA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 27, OIB: 37670586697, protiv tuženika SALONIT d.d -u stečaju, sa sjedištem u Vranjicu, Krešimirova bb, OIB:14755697651, radi utvrđenja osporene tražbine.

U tužbi se navodi da je rješenjem ovog suda pod brojem St-13/02 od 6.svibnja 2005.godine otvoren stečajni postupak nad tuženikom, te da je tužitelj u stečajnom postupku podnio prijavu potraživanja od 1.lipnja 2005.godine u iznosu od 15.881.839,40 kn. Tuženik je tužitelju osporio tražbinu, pa je tužitelj upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine. Iz obrazloženja rješenja kojim je osporena tražbina tužitelja, proizlazilo bi da je ista osporena jer je ugovor fiktivan, nema elemenata za priznavanje tražbine. Tužitelj je u prijavi točno naveo iz kojeg osnova potražuje tražbinu, a radi se o Ugovoru o poslovnoj suradnji i aneksu Ugovora, a koji Ugovor su stranke potpisale i izvršavale. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu kojom se utvrđuje tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 15.881.839,42 kn.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 9.studenog 2006.godine odgovor na tužbu tuženika.

U svom odgovoru na tužbu tuženik u prvom redu ističe prigovor litispendencije, navodeći da već teče parnica pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u predmetu pod poslovnim brojem P-4411/04, koja je pokrenuta u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

Opreza radi, tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, iz razloga što je Ugovorom o poslovnoj suradnji od 15.siječnja 2003.godine, kao i Aneksom istog od 5.lipnja 2003.godine, tužitelj trebao navodno utvrditi i osigurati novi ustroj tuženika, te racionalno korištenje proizvodnih kapaciteta i poslovnog prostora, te odgovarajuće promidžbene djelatnosti, kao i poboljšanje njezinog ukupnog financijskog položaja. Tuženik ističe da od navedenog tužitelj nije ništa napravio, te da niti jedan radnik tužitelja nije nikada radio za tuženika. Cjelokupno poslovanje opisano u predmetnom Ugovoru su radili isključivo djelatnici tuženika. Stoga se predlaže sudu odbaciti tužbu, odnosno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Ovom predmetu pripojen je spis ovog suda P-1601/07.

Postupak u ovom predmetu je pokrenut prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave izvatka iz poslovnih knjiga tuženika-protutužitelja iz kojih proizlazi da ima tražbinu prema tužitelju-protutuženiku u iznosu od 1.742.703,02 kn, temeljem Ugovora o kratkoročnim kreditima.

Nakon što je tužitelj-protutuženik pravovremeno uložio prigovor, rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu broj Ovr-11514/04 od 4.svibnja 2005.godine, stavljeno je izvan snage, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U svom prigovoru tužitelj-protutuženik je naveo da ima tražbinu prema tuženiku-protutužitelju temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji koji je zaključen 15.siječnja

2003.godine. Kako tuženik-protutužitelj nije u cijelosti podmirio svoja dospjela potraživanja prema tužitelju-protutuženiku u iznosu od 1.829.703,02 kn, a tužitelj-protutuženik nije podmirio dugovanja u utuženom iznosu od 1.742.703,02 kn, tužitelj-protutuženik je tuženiku-protutužitelju dana 5.siječnja 2004.godine, dostavio Izjavu o izvršenom prijeboju.

Presudom ovog suda poslovni broj P-594/06 od 6.srpnja 2010.godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika (točka I), dok je usvojen tužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja (točka II), te je naloženo tužitelju-protutuženiku da nadoknadi tuženiku-protutužitelju troškove postupka u iznosu od 984.000,00 kn (točka III).Povodom žalbe tužitelja rješenjem Visokog trgovačkog sud Republike Hrvatske pod brojem Pž-6624/10 od 22.listopada 2014.godine, ukinuta je prvostupanjska presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku sud je proveo dokaz čitanjem isprava priloženih spisu, saslušao svjedoka Ivu Ljubića, te proveo dokaz vještačenjem po vještacima financijsko knjigovodstvene struke.

Tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika nije osnovan.
Protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja je osnovan.

O tužbenom zahtjevu

U prvom redu valjalo je odlučiti o istaknutom prigovoru litispendencije. Naime, tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da između istih stranaka teče parnica pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-4411/04. Sud je izvršio uvid u spis tog predmeta, o čemu je sastavljena uredovna bilješka na ročištu od 23.listopada 2015.godine (list spisa 294 do 295). Tužitelj je uz svoj podnesak od 28.prosinca 2015.godine dostavio podnesak kojim povlači tužbu u predmetu P-4411/04 Trgovačkog suda u Zagrebu. Stoga je neosnovan istaknuti prigovor litispendencije.

Među strankama nisu sporne sljedeće činjenice:

- da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda St-13/02 od 6.svibnja 2005.godine;
- da je tužitelj podnio u stečajnom postupku prijavu tražbine u iznosu od 15.881.839,42 kn;
- da je rješenjem ovog suda St-13/02 od 15.veljače 2006.godine pod točkom II osporena tražbina tužitelja u cijelost s obrazloženjem da je Ugovor fiktivan i da nema elemenata priznavanja tražbine;
- da je između parničnih stranaka dana 15.siječnja 2003.godine zaključen Ugovor o poslovnoj suradnji;
- da je između strankama dana 5.lipnja 2003.godine zaključen Anex 1 Ugovora o poslovnoj suradnji;

Osnov potraživanja tužitelja u ovom postupku predstavlja Ugovor o poslovnoj suradnji koji je zaključen između tuženika i tužitelja dana 15.siječnja 2003.godine. Ugovorne strane su u članku 1. navele da je predmet Ugovora uspostavljanje i razvijanje poslovne suradnje. U članku 2. je navedeno da će tužitelj, u cilju stvaranja povoljnih uvjeta i boljih mogućnosti za realizaciju registrirane djelatnosti na domaćem i inozemnom tržištu, utvrditi i osigurati novi ustroj tvrtke Salonit d.d., te racionalno korištenje proizvodnih kapaciteta i

poslovnog prostora, te odgovarajuće tržište i promidžbene djelatnosti, kao i poboljšanje njezinog ukupnog financijskog položaja. Člankom 3. je navedeno da će nastale troškove iz članka 2. snositi tužitelj, a tuženik se obveza tužitelju mjesečno isplaćivati akontaciju iznosu od 500.000,00 kn. Ugovor je zaključen na vrijeme od 15.sijčnja 2003.godine do 15.siječnja 2006.godine.

Dana 5.lipnja 2003.godine stranka su zaključile Anex Ugovora o poslovnoj suradnji u kojem su navele da tužitelja, pored mjesečnog iznosa od 500.000,00 kn pripada i nagrada od 3% od ukupnog ostvarenog prihoda tvrtke Salonit d.d., ukoliko se na kraju poslovne godine utvrdi pozitivni rezultat poslovanja Salonita d.d. Tako je tužitelj ispostavio račun 12/04 za period od 1 do 3 mjeseca 2004.godine, zatim račun broj 21/05 za period od 1.siječnja 2005.godine do 30.travnja 2005.godine, a nakon raskida Ugovora temeljem terećenja 02/04 potražuje iznose mjesečne naknade za razdoblje od 15.svibnja 2004.godine do 20.lipnja 2005.godine u ukupnom iznosu od 8.031.667,35 kn, terećenjem broj 01/04 potražuje 3% od ukupno ostvarenog prihoda za 2003.godinu, a terećenjem 22/05 potražuje 3% od ukupno ostvarenog prihoda za 2004.godinu. Ujedno je dostavljen Ugovor o cesiji.

Prigovori tuženika se odnose na to da je Ugovor fiktivan i da je u vrijeme njegovog sklapanja bio pokrenut stečajni postupak, te da su sve poslove obavljali radnici tuženika, te da tužitelj nije izvršio ugovorne obveze.

U ponovljenom postupku sud je postupajući po ukidnoj odluci proveo dokaz saslušanjem svjedoka Ive Ljubića na okolnosti koje se tiču izvršenja Ugovora o poslovnoj suradnji i Anexa ugovora o poslovnoj suradnji na ročištu od 27.siječnja 2015.godine.

Svjedok Ivo Ljubić je u svom iskazu naveo da je kod tuženika bio u radnom odnosu do 1990. godine, nakon čega je napustio Salonit d.d. i otišao raditi u drugu tvrtku. Početkom 2003. godine, ponovno se vratio u Salonit d.d. na poslove pomoćnika direktora marketinga društva, a 01. ožujka 2004. godine imenovan je direktorom društva i tu funkciju je obnašao sve do otvaranja stečajnog postupka u 4.mjesecu 2005. godine, kad je otvoren stečaj. Uzimajući u obzir činjenicu da se u Salonit d.d. vratio početkom 2003. godine kao zamjenik direktora marketinga, a od 2004. godine obnašao funkciju direktora društva, ima saznanja o tome da je sklopljen Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji između Salonita d.d. i Katran novi abrazivi d.o.o. početkom 2003. godine. Zadaća Katran novi abrazivi d.o.o. koji je u djelatnosti imao poveznica i sa djelatnosti Salonita obzirom da je ovaj se bavio proizvodnjom izolacija, a Salonit d.d. proizvodnjom cijevi, zajednički se pristupilo novom osmišljavanju poslovne strategije Salonita da bi bio učinkovitiji na tržištu. U tom smislu promijenjen je znak Salonita d.d., marketinški prospekti, povećala se aktivnost Salonita d.d. na tržištu u vidu izlaganja na sajmovima, spotovi na TV-u, gdje su se nudili proizvodi, te su se uključivali različiti stručnjaci uključujući i uglednu tvrtku iz Amerike da se riješi pitanje zamjene izrade salonitnih cijevi s azbestom, izrade cijevi bez azbesta i u tom smislu oni su bili angažirani u Salonitu d.d. i koliko zna njihove troškove platio je Katran novi abrazivi d.o.o. U konačnici da je napravljena nova reorganizacija u poslovanju Salonita d.d., ponovno zaživjelo tržište plasmana salonitnih cijevi, što je sve imalo za posljedicu da je društvo Salonit 2004. godinu zaključno sa 6. mjesecom 2004. godine, dakle prije otvaranja prvog stečaja, s pozitivnim rezultatom-dobiti od 7,6 milijuna kuna iz proizvodnje i plasmana proizvoda. Prema tome taj trend bi se svakako nastavio do kraja godine da nije došlo do stečaja i konflikata koje je taj stečaj proizveo u Salonitu d.d. Svjedoku je poznato da je društvo Salonit bilo u blokadi i prije njegovog ponovnog dolaska 2003. godine, točno u kojem iznosu i od kada nije mu poznato, ali aktivnosti koje su započete 2003. i 2004. godine, prema njegovim saznanjima i poimanju

položaju Salonita d.d., ostavljale su prostora da se ti problemi svladaju. Međutim, nakon toga je došao stečaj koji je sve to prekinuo, a zbog kampanje koja je zauzela nesmiljeni pritisak u javnosti od 2006. godine donesena je zabrana upotrebe azbesta u proizvodnji salonitnih cijevi, te na taj način onemogućen bilo kakav plasman proizvoda tuženika na tržištu. U odnosu na financijski aspekt iz ugovora od 15. siječnja 2003. godine svjedok je bio uključen u tehnički aspekt tog Ugovora odnosno poduzimanju mjera i akcija na organizacijskom planu kod Salonita d.d. da bi se svrha Ugovora realizirala, a nije bio upoznat, niti je pratio financijski aspekt Ugovora tako da mu nije poznato kada je i u kom razdoblju Katran novi abrazivi d.o.o. ispostavljao fakture za ugovorene usluge s tuženikom i da li su iste fakture, kada i kako knjižene kod Salonita d.d. O tim poslovima zaduženje je imala financijska služba odnosno financijski direktor Salonita d.d.. Također u dijelu drugačijeg pristupa tržištu proizvoda tuženika, napravili su se nekoliko spotova i reklamnih filmova koji su prikazivani na lokalnim televizijama i medijima, a sve u funkciji da bi se povratilo izgubljeno tržište. Sve te poslove da je radio Katran novi abrazivi d.o.o. i koliko se sjeća oni su te spotove, odnosno filmove koji su se prikazivali i plaćali.

Sud ne prihvaća iskaz svjedoka u dijelu u kojem svjedok navodi da su tužitelji naponi bili osujećeni otvaranjem stečajnog postupka iz razloga što je nad tuženikom već 2002.godine bilo donijeto rješenje o otvaranju stečajnog postupka, a nije sporno da je tuženikov račun bio u blokadi od 1998.godine. Dakle, loše poslovanje tuženika je započelo i prije donošenja predmetnog Ugovora, a otvaranje stečaja je posljedica dugogodišnje blokade. Nadalje, nije djelovanje tuženika u smislu poduzimanja aktivnosti koje je svjedok naveo u svom iskazu dovelo do pozitivne bilance, budući da je vještvinama utvrđeno da je društvo iskazalo dobit, ali ne temeljem poslovnih aktivnosti.

Na okolnost da li je i na koji način provedena poslovna suradnja stranaka u poslovnim knjigama proizišla iz Ugovora o poslovnoj suradnji, te da li su i na koji način u poslovnim knjigama provedeni računi tužitelja prema tuženiku, te da li se radi o vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama, provedeno je vještačenje po vještaku financijske struke Vladimiru Krklecu.

Vještak Vladimir Krklec je u svom vještvu od 19. ožujka 2010.godine naveo da je od stranaka odnosno punomoćnika stranaka pismenim putem zatražio pojedinačno navedenu knjigovodstvenu dokumentaciju, koju mu tužitelj nije dostavio, a tuženik samo djelomično, tako da je vještak svoj nalaz i mišljenje u ovom predmetu izradio na temelju dostupne knjigovodstvene dokumentacije. Iz isprava koje se nalaze u spisu da je razvidno kako tužitelj svoje potraživanje prema tuženiku u iznosu od 15.881.839,42 kn temelji na Ugovoru o poslovnoj suradnji od 15.01.2003.godine, te Aneksu ugovora o poslovnoj suradnji od 05.06.2003.godine, odnosno ispostavljenim računima br.12/04 od 15.04.2004. i br.21/05 od 29.04.2005. godine, kao i terećenjima br.02/04 od 30.04.2004., br.1/04. od 30.04.2004. i br.22/05 od 29.04.2005.godine u ukupnom iznosu od 15.736.499,22 kn, te po osnovu Ugovora o cesiji od 01.06.2004. godine, sklopljenog između stranaka iz ovog postupka s društvom Brodomer kur d.d. na iznos od 145.340,20 kn. Predmetne knjigovodstvene isprave tužitelja da nisu sastavljene sukladno odredbi čl.3. i čl.4. Zakona o računovodstvu i čl.15. Zakona o PDV-u, a kako iste nisu evidentirane u poslovnim knjigama tužitelja (nisu dostavljene analitičke kartice i ostala tražena dokumentacija), kao potraživanje prema tuženiku, te da niti tuženik u svojim poslovnim knjigama nije evidentirao predmetne račune i terećenja tužitelja kao zaduženje prema tužitelju, ocjena je vještaka da se u knjigovodstvenom smislu ne bi radilo o vjerodostojnoj dokumentaciji tužitelja, a time da osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja ne proizlazi iz priložene dokumentacije prema

tuženiku. U odnosu na potraživanje tužitelja prema tuženiku, proizašlog iz terećenja na temelju sklopljenog Ugovora o poslovnoj suradnji od 15.siječnja 2003. i Aneksu ugovora o poslovnoj suradnji od 05.lipnja 2003.godine, vještak je dodatno naveo kako predmetno potraživanje tužitelja prema tuženiku nije bilo moguće provesti i iz slijedećih razloga i to da nije postojao razrađen plan aktivnosti koji bi pokazivao dinamička kretanja i ukazivao na poboljšanja u određenim vremenskim točkama; da nije postojao terminski plan očekivanih rezultata, da je odgovornoj osobi tužitelja i tuženika (riječ je o istoj osobi-članu uprave-direktoru Jozi Ćurkoviću) bilo poznato da se tuženik društvo Salonit d.d. od lipnja 1998. nalazi u blokadi žiro-računa i da mu prijeti stečajni postupak, jer da se radi o apsolutnoj insolventnosti društva; da odgovorna osoba i tužitelja i tuženika vrši izuzimanje dugotrajne imovine koja je prvenstveno služila za osnovnu djelatnost tuženika, te da istom dokapitalizira društvo Novi Salonit d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, a nakon izvršene dokapitalizacije istu imovinu uzima u zakup za mjesečnu svotu zakupnine od 110.270, 59 EUR-a, i za navedene troškove da tereti tuženika. Nadalje, da se u društvu Salonit d.d. na temelju špekulativnih aktivnosti (dokapitalizacije, revalorizacije, otpisa potraživanja, stvaranja izvanrednih prihoda-ispravljenog potraživanja od Novog Salonita d.o.o.) u knjigovodstvenom smislu na fiktivan način stvara pozitivan financijski rezultat poslovanja tuženika u 2003. i 2004. godini, obzirom da je društvo Salonit d.d. u svom poslovanju za 2002.godinu iskazalo gubitak u poslovanju u iznosu od 15.950.000,00 kn, a sve to uzimajući u obzir činjenicu da je već tijekom 2002. godine podnesen prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad tuženikom od strane Porezne uprave, Ministarstva financija, a koji stečajni postupak da je prvi put otvoren na temelju rješenja ovog suda St-13/02 od 18.06.2004. godine.

Tužitelj je stavio primjedbe na vještvo nakon čega je 10.lipnja 2010.godine zaprimljena dopuna vještva, u kojoj vještak navodi kako je pregledao dodatnu dokumentaciju tužitelja predanu na ročištu od 12.05.2010.godine, istu popisao u dostavljenoj dopuni vještva te zaključno naveo da na osnovu pregledane i naknadno dostavljene dokumentacije ostaje kod mišljenja iznesenog u vještvu od 19.ožujka 2010.godine, kako u poslovnim knjigama tužitelja nije provedena poslovna suradnja proizašla s tuženikom na temelju Ugovora o poslovnoj suradnji od 15.siječnja 2003.godine, dijelom što se radi o dokumentaciji koja se ne bi uopće odnosila na poslovnu suradnju stranka proizašlu iz Ugovora o poslovnoj suradnji od 15.ožujka 2003. godine, a dijelom da se radi o nevjerodostojnoj knjigovodstvenoj dokumentaciji u smislu odredbe čl.3 i čl.4. Zakona o računovodstvu.

Budući da je tužitelj i dalje prigovarao vještvu usvojen je njegov prijedlog za provođenjem vještačenja po drugim vještaku za knjigovodstvo i financije Ankici Pejkić Čović.

Vještakinja je svoje vještvo dostavila dana 25.svibnja 2016.godine u kojem navodi da se radnje koje je tužitelj poduzeo nakon sklapanja Ugovora o poslovnoj suradnji i Anexa navedenog ugovora čiji se efekti poduzetih radnji mogu pratiti kroz poslovne promjene, odnosno financijske pokazatelje tuženika, odnosno da su:

- unos imovine u društvo kćer u revaloriziranom iznosu, odnosno dokapitalizacija društva kćeri Novi Salonit d.o.o. u ukupnom iznosu od 91.690.400,00 kn, te je tuženik na dan bilance 31.prosinca 2003.godine, umjesto imovine iskazao vrijednost udjela;
- čin dokapitalizacije društva kćeri ima za posljedicu ukidanje revalorizacijske pričuve u iznosu od 20.914.478,00 kn i povećanje izvanrednih prihoda u istom iznosu;

- unos u društvo kćer prava iz pozajmice nastalih po sukcesivnim doznakama, Ugovorima o cesiji u ukupnom iznosu 6.514.817,00 kn, te unos prava iz Ugovora za isporučenu robu i pružene usluge u razdoblju od 1998. godine do 2003. godine od 15.549,819,00 kn, što ima za posljedicu povećanje izvanrednih prihoda u istim iznosima;
- otpis dugoročnih dugova u iznosu od 7.215.420,00 kn, po Kreditu iz 80-ih godina, prema inozemnim bankama.

Nakon sklapanja predmetnog Ugovora i njegovog Anexa došlo je do povećanja prihoda kod tuženika, ali isti nisu bili povezani s aktivnostima tužitelja, pa pozitivni rezultat iskazan u 2003. godine i nakon 2003. godine, nije rezultat osnovne djelatnosti, već izvanrednih prihoda koji su rezultat ispravaka vrijednosti potraživanja, otpisa dugoročnih obveza, ukidanja revalorizacijske pričuve i slično. Stoga stanje poslovanja tuženika iskazano u financijskim pokazateljima, prije sklapanja predmetnog ugovora, te poslije sklapanja, upućuje da nije došlo do pozitivnih financijskih efekata u poslovanju tuženika.

Budući da je tužitelj prigovarao vještvu, vještakinja je dostavila svoje očitovanje koje je potvrdilo u cijelosti njen osnovni nalaz, a također je saslušana na ročištu od 12. srpnja 2017. godine.

Sud prihvaća vještava vještaka financijske struke, budući da su ista međusobno neproturječna. Naime, oba vještaka su navela da dobit ostvarena 2003. i 2004. godine, nije rezultat poslovanja, već evidentiranja izvanrednih prihoda. Vještakinja Ankica Pejčević Čović je pojasnila da je tuženik 2003. i 2004. godinu ostvario dobit, i to evidentiranjem izvanrednih prihoda, koji su nastali ranijih godina, ali nisu bili evidentirani. Izvanredni prihodi su rezultat ispravaka vrijednosti potraživanja, otpisa dugoročnih obveza, ukidanja revalorizacijske pričuve. Vještvom vještaka Vladimira Krkleca je utvrđeno da tuženik nije u svojim poslovnim knjigama, evidentirao poslovnu suradnju koja bi proizašla temeljem predmetnog ugovora o poslovnoj suradnji, a niti su se mogle poslovne aktivnosti iz predmetnog Ugovora provesti, budući da je tuženik bio u blokadi od lipnja 1998. godine. Tuženik je dio svoje imovine, odnosno, dijelom svoje imovine izvršio dokapitalizaciju društva Novi salonit d.o.o., a tom društvu je plaćao zakup i to upravo za onu imovinu s kojom je izvršio dokapitalizaciju.

Stoga je, imajući u vidu rezultate provedenih vještačenja, ovaj sud stajališta da je osnovan tuženikov prigovor neispunjenja tužiteljevih obveza iz predmetnog Ugovora.

Temeljem odredbe čl. 122 st.1. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01) propisano je da u dvostranim ugovorima ni jedna strana nije dužna ispuniti svoju obvezu ako druga strana ne ispuni ili nije spremna istovremeno ispuniti svoju obvezu.

Budući da tužitelj nije dokazao da je izvršio obveze iz Ugovora i Anexa predmetnog ugovora, na način da je došlo do stvaranja povoljnih uvjeta i boljih mogućnosti za realizaciju tuženikove djelatnosti, već je štoviše došlo do otvaranja stečajnog postupka, to je osnovan tuženikov prigovor neispunjenja. Naime, radnje iz čl. 2. Ugovora su morale imati za rezultat poboljšanje financijskog poslovanja tuženika, koji je tada bio u blokadi te mu račun deblokirati, odnosno poboljšati financijsko stanje ukupnog poslovanja. Štoviše, umjesto da poboljša financijsko poslovanje tuženika, tužitelj je upravo je tuženika dobivao pozajmice, odnosno sredstva kratkoročnog kredita, koji nisu vraćeni, pa se postavlja pitanje ekonomske opravdanosti zaključenja predmetnog Ugovora i njegovog Anexa.

Kako iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu proizlazi da tužitelj u ovom postupku nije dokazao osnovanost svoje tražbine prema tuženiku u stečaju iz međusobne poslovne suradnje proizašle iz Ugovora o poslovnoj suradnji od 15.siječnja 2003. godine odnosno Aneksu od 05.lipnja 2003.godine u iznosu od 15.881.839,42 kn, ovaj sud je u cijelosti odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika te na temelju odredbe čl.180.st.1.Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 44/96., 29/99,129/00, 123/03 i 82/06. – dalje: SZ) odlučio kao u točki I izreke.

O protutužbenom zahtjevu

Među strankama nije sporno da su između tuženika-protutužitelja i tužitelja-protutuženika zaključeni Ugovori o kratkoročnom kreditu i to; Ugovor ugovor o kratkoročnom kreditu od 28.veljače 2003. godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 20.ožujka 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 27.ožujka 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 31.ožujka 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 01.travnja 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 07.travnja 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 24.travnja 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 28.travnja 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 07.svibnja 2003.godine, Ugovor o kratkoročnom kreditu od 19.svibnja 2003.godine, i Ugovor o kratkoročnom kreditu od 02.lipnja 2003.godine.

Tužitelj-protutuženik nije osporio obvezu koju ima tuženiku-protutužitelju već je samo istaknuo prigovor prijeboja, te dostavio izjavu o prijeboju koju je potpisao 5.siječnja 2004.godine. Naime, tužitelj-protutuženik je svoju obvezu prema tuženiku-protutužitelju koju ima po Ugovoru o kratkoročnom kreditu stavio u prijeboj s obvezama iz Ugovora o poslovnoj suradnji.

Vještak Vladimir Krklec je u svom vještvu od 10.ožujka 2010.godine, koje sud prihvaća kao stručno i objektivno, odgovarajući na zadatak da li su i na koji način provedena u poslovnim knjigama stranaka zaduženja tužitelja-protutuženika prema tuženiku-protutužitelju iz Ugovora o kratkoročnom kreditu i da li se radi o vjerodostojnim ispravama, naveo da su stranke u razdoblju od 28.veljače 2003. do 02.lipnja 2003. godine sklopile 11 ugovora o kratkoročnom kreditu na ukupni iznos od 2.460.000,00 kn od čega je tužitelj-protutuženik izvršio djelomična plaćanja tijekom 2003. godine tako da je na dan 01.siječnja 2004.godine dugovanje iznosilo 1.960.000,18 kn, te da je tužitelj-protutuženik i tijekom 2004.godine izvršio određene uplate prema tuženiku-protutužitelju s osnova sklopljenih ugovora o kratkoročnom kreditu u ukupnom iznosu od 217.297,16 kn, tako da je ostao nepodmiren dug za ukupno utuženi iznos od 1.742.703,02 kn kojega je tuženik-protutužitelj kao kreditor evidentirao u svojim poslovnim knjigama. Međutim, s obzirom da je vještak našao da su računi koji su stavljeni u prijeboj, u računovodstvenom smislu nevjerodostojni, to je slijedom iznietog, nevjerodostojna i izjava o prijeboju.

Ocjena je ovog suda kako je osnovan tužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja sadržan u platnom nalogu iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave doneseno pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. Ovr-11514/04 od 04.05.2005.godine, a koji se odnosi na plaćanje dospjelog duga od strane tužitelja-protutuženika iz sklopljenih ugovora o kratkoročnom kreditu s tuženikom-protutužiteljem kao kreditorom u razdoblju od 28.veljače 2003. do 02.lipnja 2003. godine u ukupnom iznosu od 1.742.703, 02 kn, obzirom da predmetno potraživanje tuženika-protutužitelja samo po sebi i za tužitelja-protutuženika kao

korisnika kredita nije bilo sporno, a kako nije osnovan istaknuti prigovor prijeboja do iznosa od 1.742.702,02 kn iz osnova potraživanja tužitelja-protutuženika prema tuženiku-protutužitelju proizašlog iz ugovora o poslovnoj suradnji od 15.siječnja 2003.godine, a što je već obrazloženo u ovoj presudi, sud je na temelju odredbe čl.451 Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13-dalje ZPP) prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja te odlučio kao u točki II izreke.

Na dosuđeni iznos glavnice tuženiku-protutužitelju su priznate i zatezne kamate iz čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a koje kamate teku od dana dospijeca na plaćanje svakog od navedenih iznosa do 31.12.2007. godine, a od 01.01.2008. godine do isplate, zatezne kamate iz čl.29.st.2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) i to visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 8 postotnih poena.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tuženiku-protutužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 91/04, 37/05.,59/07. i 148/09.) priznat trošak zastupanja na ročištima 06.03.2009., 06.05.2009., 26.06.2009., 20.11.2009., (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 86.750,00 kn, dok mu je Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 148/09.) priznat trošak zastupanja na ročištima 15.01.2010., (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 26.03.2010., 12.05.2010., (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 86.750,00 kn, te sastav podneska od 23.06.2010., (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 86.750,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 30.06.2010., (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 86.750,00 kn, a dok mu je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14) priznat trošak zastupanja na ročištima od 27.11.2015., 30.11.2016., 23.01.2017., 13.03.2017., (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 86.750,00 kn, pristup na ročište od 10.05.2017., (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, i trošak zastupanja na ročištima od 12.07.2017., (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 86.750,00 kn, što ukupno iznosi 1.128.750,00 kn. Tuženiku-protutužitelj je priznat trošak PDV-a u iznosu od 282.187,50 kn, odnosno sveukupno 1.410.937,50 kn. Tuženik-protutužitelj je odbijen za više traženi iznos troška od 215.625,00 kn. Naime, tuženiku-protutužitelju je za pristup na ročišta od 05.01.2010., i 10.05.2017., priznat po Tbr. 9. toč.5. umjesto traženih Tbr.9.toč.1., radi čega je razmjeno umanjen i PDV. Stoga je u odnosu na trošak odlučeno kao pod točkom III izreke.

U Splitu, dana 19.listopada 2017. godine

S u d a c

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, v.r.
za točnost otpravka-ovlaštenu službenik
Sanda Karaman

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukošćanska br. 6, Split

8.P-909/14

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sudu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika DUCENTIA d.o.o. (ranija tvrtka KATRAN NOVI ABRAZIVI-KAZIS GRUPA d.o.o.), sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 27, OIB:37670586697, koga zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika-protutužitelja SALONIT d.d. -u stečaju, sa sjedištem u Vranjicu, Krošimirova bb, OIB:14755697651, koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Bahat i Pitoša, Zagreb, Nikole Tesle 16, radi utvrđenja i isplate, 2. studenog 2017.

riješio je

Ispravlja se presuda ovog suda pod poslovnim brojem P-909/2014 od 19. listopada 2017. godine u izreci pod točkom III. izreke na način da umjesto: Dužan je tužitelj-protutuženik da u roku od 8 dana isplati tuženiku-protutužitelju troškove postupka u iznosu od 410.937,50 kn, dok se tuženik-protutužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 215.625,00 kn, ima stajati: Dužan je tužitelj-protutuženik da u roku od 8 dana isplati tuženiku-protutužitelju troškove postupka u iznosu od 1.410.937,50 kn, dok se tuženik-protutužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 215.625,00 kn.

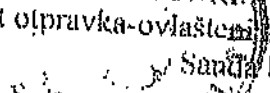
Obrazloženje

Ovaj sud je presudom pod gornjim poslovnim brojem je omaškom pod točkom III izreke naveo da je dužan tužitelj-protutuženik u roku od 8 dana isplati tuženiku-protutužitelju troškove postupka u iznosu od 410.937,50 kn, dok se tuženik-protutužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 215.625,00 kn, dok je pravilno trebalo stajati da je dužan tužitelj-protutuženik da u roku od 8 dana isplati tuženiku-protutužitelju troškove postupka u iznosu od 1.410.937,50 kn, dok se tuženik-protutužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 215.625,00 kn.

Stoga je sukladno na odredbu čl. 342 Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13), odlučeno kao u izreci rješenja.

U Splitu, 2. studenog 2017.

S u d a c
MARJA BALIĆ JUHANIĆ, v.r.
za točnost opravka-ovlašteni službenik
Sandra Karaman

UPUTA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalbu u roku od 8 dana računajući od dana primitka.
Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

DNA:

- tužitelju-protutuženiku, po punomoćniku;
- tuženiku-protutužitelju, po punomoćniku;
- u spis.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Republika Hrvatska
Visoki trgovački sud u Splitu
07-12-2018
Presuda na pošti odmah-pres. u izn. 20
POŠTA
Broj primka 1
M. obara

Poslovni broj: 57 Pž-7540/2017-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Mirte Matić, suca izvjestitelja, i Ružice Omazić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DUCENTIA d.o.o. (ranija tvrtka KATRAM NOVI ABRAZIVI-KAZIS GRUPA d.o.o.), sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 27, OIB 37670586697, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika SALONIT d.d. - u stečaju, sa sjedištem u Vranjicu, Krešimirova b.b., OIB 14755697651, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Bahat i Piteša, Zagreb, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 15.881.839,42 kn i u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. - u stečaju, protiv tuženika DUCENTIA d.o.o., Zagreb, radi isplate iznosa od 1.742.703,02 kn, odlučujući o žalbi tužitelja DUCENTIA d.o.o., Zagreb protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-909/2014 od 19. listopada 2017., ispravljene rješenjem toga suda poslovni broj od 2. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 28. studenog 2018.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja Ducentia d.o.o., Zagreb kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-909/2014 od 19. listopada 2017. u točkama I. i II. njezine izreke te u točki III. izreke u dijelu kojim je naloženo tužitelju nadoknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 1.410.937,50 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovački sud u Splitu odbio je kao neosnovan tužbeni zahtjev radi utvrđenja osnovanim tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 15.881.839,42 kn, kao tražbine II. višeg-općeg isplatnog reda (točka I. izreke), održao je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrši Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-11514/04 od 4. svibnja 2005. kojim se nalaže tužitelju platiti tuženiku iznos od ukupno 1.742.703,02 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (točka II. izreke). Tužitelju je naložio platiti tuženiku troškove postupka u iznosu od 1.410.937,50 kn (točka III. izreke).

U obrazloženju presude sud navodi da je odluka o tužbenom zahtjevu donesena primjenom na odredbe čl. 180. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12; dalje: SZ). O tužbenom zahtjevu Salonita d.d. u

stečaju istaknutom u spojenom predmetu poslovni broj P-1601/07 pokrenutom prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, sud je odlučio nakon što je zaključio da potraživanje koje tužitelj zahtijeva između stranaka nije sporno, a istaknuti prigovor prijeboja nije osnovan. O troškovima postupka odlučio je primjenom čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP).

Protiv presude u točkama I. i II. izreke te odluke o troškovima postupka tužitelj Ducentia d.o.o. je podnio žalbu, navodeći da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o poslovnoj suradnji od 15. siječnja 2003. i Aneksa toga Ugovora od 5. lipnja 2003. te određeno navodi koje je sve radnje obavljao na temelju tog ugovora i ističe da je uslijed toga imao znatne troškove. U žalbi detaljno izlaže tijek prvostupanjskog postupka i navodi da je tuženik isključivo zahvaljujući radnjama tužitelja prema Ugovoru o poslovnoj suradnji ostvario dobit za 2003. i 2004. Zato smatra da su suprotna utvrđenja vještaka neosnovana. Nadalje, tužitelj nije odgovoran što tuženik nije proveo knjiženje dokumentacije u svojim poslovnim knjigama i ta činjenica nije odlučna za predmetni postupak. Zbog svega navedenog, nezakonita je i odluka o tužbenom zahtjevu Salonit d.d. u stečaju jer je potraživanje tuženika po njegovom tužbenom zahtjevu prestalo prijebojem. Traži naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 176.250,00 kn.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je našao da je ona pravilna i osnovana na zakonu.

Predmet spora je utvrđenje osnovanosti tužiteljeve (Ducentia d.o.o.) tražbine u iznosu od 15.881.839,42 kn, osporene u II. višem isplatnom redu u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, koju tužitelj temelji na Ugovoru o poslovnoj suradnji od 15. siječnja 2003. i Aneksu toga Ugovora od 5. lipnja 2003. Stečajni upravitelj je osporio tražbinu jer se radi o fiktivnom ugovoru. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnovu i visinu tužiteljeve tražbine navodeći da tužitelj za njega nije obavio nikakve usluge na temelju Ugovora o poslovnoj suradnji.

Predmet tužbenog zahtjeva Salonit d.d. u stečaju je isplata iznosa od 1.742.703,02 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama s osnove 11 ugovora o kratkoročnom kreditu sklopljenih s tužiteljem. Tužitelj Ducentia d.o.o. tvrdi da je to potraživanje po tužbi Salonit d.d. u stečaju prestalo prijebojem s utuženim potraživanjem i to Izjavom o prijeboju od 5. siječnja 2004.

Iz spisa proizlazi da:

- su stranke 15. siječnja 2003. sklopile Ugovor o poslovnoj suradnji, a 5. lipnja 2003. i njegov Anex prema kojima se tužitelj obvezao za tuženika u cilju stvaranja povoljnijih uvjeta i boljih mogućnosti za realizaciju registrirane djelatnosti na domaćem i inozemnom tržištu utvrditi i osigurati novi ustroj tvrtke tuženika te racionalno korištenje proizvodnih kapaciteta i

poslovnih prostora, kao i odgovarajuće tržište i promidžbene djelatnosti, a što će sve dovesti do poboljšanja ukupnog financijskog položaja tvrtke tuženika, koji se tužitelju zauzvrat obvezuje platiti mjesečne akontacije u iznosu od 500.000,00 kn kao i nagradu od 3% od ukupno ostvarenog prihoda tuženika, ako se na kraju poslovne godine utvrdi pozitivan poslovni rezultat njegovog poslovanja;

- je nad tuženikom, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-13/02 od 6. svibnja 2005., otvoren stečajni postupak, koji je prvi puta otvoren rješenjem toga Suda poslovni broj St-13/02 od 17. lipnja 2004., ali je to rješenje o otvaranju stečajnog postupka ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5114/04 od 7. rujna 2004. i predmet je vraćen na ponovan postupak;

- je tužitelj kao stečajni vjerovnik, 1. lipnja 2005. podnio prijavu potraživanja u iznosu od 15.881.839,42 kn, koja se odnosi na plaćanje ugovorene naknade iz Ugovora o poslovnoj suradnji prema priloženim računima i terećenjima,

- je predmetno potraživanje tužitelja u okviru stečajnog postupka u cijelosti osporeno, te je tužitelj upućen na pokretanje parnice,

- se tražbina tuženika prema tužitelju, sadržana u platnom nalogu iz rješenja o ovrši Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-11514/04 od 4. svibnja 2005., u iznosu od 1.742.703,02 kn s pripadajućim zateznim kamatama odnosi na isplatu dospjele tražbine s osnove 11 ugovora o kratkoročnom kreditu, sklopljenih u razdoblju od 28. veljače 2003. do 2. lipnja 2003.,

- da tužitelj nije osporio osnovu i visinu tražbine sadržane u platnom nalogu već tvrdi da je njegova obveza prestala prijebojem s utuženim potraživanjem.

Međutim, iz priloženog Ugovora o poslovnoj suradnji proizlazi da ga je u ime tuženika Salonit d.d. u stečaju potpisao direktor Jozo Ćurković, a u ime tužitelja Ducentia d.o.o. punomoćnik Jandrija Pavić. Iz sudskog registra proizlazi da je od 18. travnja 2002. do 27. siječnja 2004., dakle u vrijeme sklapanja Ugovora o poslovnoj suradnji jedina osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja bio isto Jozo Ćurković. Zato valja zaključiti da je upravo Jozo Ćurković opunomoćio Jandriju Pavića za sklapanje toga Ugovora jer tužitelj tijekom ovoga postupka nije dokazao suprotno.

Stoga je taj Ugovor ništetan, primjenom čl. 41. st. 3. u vezi s čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13, 110/15; dalje: ZTD), jer tužitelj tijekom ovoga postupka nije niti tvrdio da je Jozo Ćurković imao posebnu ovlast trgovačkih društava skupština ili nadzornih odbora stranaka za sklapanje tog ugovora sa samim sobom. Upravo zbog navedenog je tužbeni zahtjev radi utvrđenja osporene tražbine trebalo ocijeniti neosnovanim.

Nadalje, činjenicu je li tužitelj izvršavao obveze iz Ugovora o poslovnoj suradnji prvostupajski sud je u konačnici utvrdio na temelju pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Ankice Pejčević Čović od 25. svibnja 2016. koji je prihvatio u cijelosti.

Prvostupajski sud je pravilno utvrdio da iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da stanje poslovanja tuženika Salonit d.d. u stečaju iskazano u financijskim pokazateljima, prije sklapanja i poslije sklapanja Ugovora o poslovnoj suradnji, upućuje da nije došlo do pozitivnih financijskih efekata u poslovanju tuženika.

I ovaj sud suglasan je s razlozima iznesenim u nalazu i mišljenju sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Ankice Pejković Čović jer je jasno, stručno i detaljno obrazloženo pa su svi žalitelji navodi kojima u biti tvrdi da je tuženik ostvario dobit za 2003. i 2004. godine isključivo zahvaljujući radnjama tužitelja proizašlim iz Ugovora o poslovnoj suradnji, neosnovani.

Slijedom iznesenog, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim.

Posljedično tome, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio tužbeni zahtjev Salonit d.d. u stečaju osnovanim jer njegova nesporna tražbina prema Ducentia d.o.o. u iznosu od 1.742.703,02 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama nije mogla prestati prijebojem s nepostojećom utuženom tražbinom Ducentie d.o.o.

Pravilna je i odluka o troškovima jer je o njima odlučeno pravilnom primjenom odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a u vezi s mjerodavnim odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14).

Stoga je, primjenom čl. 373.a ZPP-a, odlučeno kao u izreci.

Zagreb, 28. studenog 2018.

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Pravna služba – ovlašteni službenik
Brankica Curman

FIZOS d.o.o.
ZAGREB, Prve poljanice 3

MB 1575929

U Zagrebu, 01.06. 2005.

na broj: St-13/02

STEČAJNI UPRAVITELJ
IVAN SUNARA, dipl. pravnik
član JTD BUŠELIĆ I SUNARA

21000 SPLIT
A. B. Šimića 20

STEČAJNI VJEROVNIK:

FIZOS d.o.o. Zagreb, Prve poljanice 3

STEČAJNI DUŽNIK:

SALONIT d.d. Vranjic, Krešimirova ulica bb

PRIJAVA TRAŽBINE
u iznosu od 48.604.102,07 kn

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj gornji od 06.05.2005. godine, otvoren je stečajni postupak nad dužnikom SALONIT d.d. Vranjic, Krešimirova bb.
2. Tražbina vjerovnika temelji se na Ugovoru o generalnom ekskluzivnom zastupanju zaključenog 05.05.2003. god. s rokom važenja do 31.12.2007. god.

Temeljem tražbina proisteklih iz Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju zaključenog 05.05.2003. god. vjerovnik potražuje:

- po terećenju br. 01/04. od 30.06.2004. iznos od 4.271.396,65 kn
- po terećenju br. 02/05. od 29.04.2005. iznos od 5.668.596,20 kn
- po terećenju br. 03/05. od 29.04.2005. iznos od 1.205.700,00 kn
- po terećenju br. 02/04. od 30.06.2004. iznos od 15.750.842,10 kn
- po terećenju br. 01/05. od 29.04.2005. iznos od 19.879.052,25 kn

Dokaz:

preslika Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 05.05.03.
preslika terećenja br. 01/04. od 30.06.2004.
preslika terećenja br. 02/05. od 29.04.2005.
preslika terećenja br. 03/05. od 29.04.2005.
preslika terećenja br. 02/04. od 30.06.2004.
preslika terećenja br. 01/05. od 29.04.2005.

Vjerovnik potražuje iznos od 328.514,87 kn temeljem računa kako slijedi:

- rn. br. 30 (dio) na iznos od 79.421,98 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 31 na iznos od 57.207,26 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 32 na iznos od 4.909,52 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 32 A na iznos od 112.948,82 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 33 na iznos od 9.696,80 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 34 na iznos od 9.696,80 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 35 na iznos od 9.696,80 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 36 na iznos od 43.697,23 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.
- rn. br. 37 na iznos od 1.239,66 kn s kamatama tek. od dosp. do otvaranja steč.post.

Dokaz: *preslika računa br.: 30, 31, 32, 32 A, 33, 34, 35, 36, 37*

Vjerovnik ovim potražuje daljnji iznos od 1.500.000,00 kn temeljem računa br. 71/01//0181*02 od 31.12.2002 .kojeg je ispostavio stečajni dužnik, a koji iznos je vjerovnik uplatio putem kompenzacije i to 31.03.2003. i 08.05.2003. godine. Kako Ministarstvo financija – porezna uprava Područni ured Split, Klasa UP/I-471-02/04-01/14 nije predmetni račun priznala kao vjerodostojnu ispravu te je vjerovnik u preplati za iznos od 1.500.000,00 kn.

Dokaz: *preslika kompenzacije od 31.03. 2003. i 08.05.2003.*
 *preslika računa br. 71/01//0181*02 od 31.12.2002.*
 preslika poreznog rješenja od 09.01.2004.

3. Vjerovnik ovim obavještava stečajnog upravitelja i sud da je dio prijavljenog potraživanja u iznosu od 20.022.238,75 kn utuženo a odnosi se na terećenje br. 02/04 od 30.06.2004., terećenje 01/04 od 30.06.2004, te da se za naplatu istog vodi parnica kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod br. P-4417/04.

Dokaz: *preslika tužbe*

4. Ovim putem vjerovnik u otvorenom roku, a sukladno čl. 173. Stečajnog zakona, prijavljuje svoju tražbinu u stečajnu masu dužnika te istu specificira kako slijedi:

I. GLAVNICA48.604.102,07 kn

UKUPNO: 48.604.102,07 kn

Sukladno navedenom stečajni vjerovnik predlaže stečajnom upravitelju da uvrsti navedenu tražbinu u iznosu od **48.604.102,07 kn** s pripadajućim kamatama i troškovima u tablicu prijavljenih tražbina kao osnovanu.

ZA STEČAJNOG VJEROVNIKA
Direktor

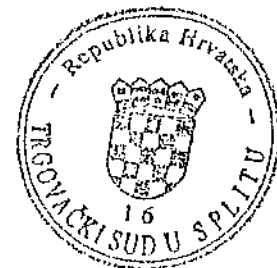
Damir Gabelica

FIZOS

-d.o.o. Zagreb- ②

od 22.12.2012. 1. ...
 Datum: 5.4.2013. 20.3.2013
 Predsjednik: ...
 Split, dne 24.4.2013. 1/12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU po sudu ovog suda DEI MEŠTROVIĆ KOCEIĆ kao sudu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja FIZOS d.o.o. Zagreb zastupan po Tomislavu Krka odvjetniku u Splitu protiv tuženika SALONIT d.d. u stečaju Vranjic zastupan po Nani Piteša odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja osporene tražbine, dana 20.prosinca 2012.godine

presudio je:

1. Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja koja glasi:

„Utvrdjuje se da postoji tražbina tužitelja FIZOS d.o.o. zagreb, Prve poljanice 3 prema tuženiku SALONIT d.d. u stečaju Vranjic, Krešimirova b.b. u iznosu od 48.604.102,07 kn (četrdesetmilijunašestočetrstisućestodvijekuneisedamlipa) kao tražbina II višeg isplatnog reda zavedena pod C redni broj 10.“.

2. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju iznos od 2.150,00 kn po osnovu troškova postupka u roku od 8 dana.

Obrazloženje:

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine. U tužbi je naveo da je nad tuženikom otvoren postupak stečaja koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem St-13/02. Tužitelj da je pravovremeno prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku u iznosu od 48.604.102,07 kn koja je tražbina u cijelosti osporena kao tražbina II višeg općeg isplatnog reda te da je tužitelj upućen u parnicu. Tužitelj je nadalje naveo da u otvorenom zakonskom roku podnosi tužbu radi utvrđenja osporene tražbine koja se temelji na Ugovoru o generalnom ekskluzivnom zastupanju zaključenog dana 05.05.2003.godine s rokom važenja do 31.12.2007.godine. Nadalje Ugovorom o generalnom ekskluzivnom zastupanju (čl.4.), ugovoreno je da stranka koja raskine ugovor ima pravo potraživati naknadu štete u iznosu od 25% bruto godišnjeg prihoda ostvarenog u protekloj godini. Stranka koja je otkazala Ugovor iz čl.4. navedenog ugovora zaključno do 31.12.2007.godine. Tuženik je postupio protivno čl.4. Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju, jer je Ugovor o pružanju usluga od 30.08.2001.godine i Aneks Ugovora o pružanju usluga od 12.08.2002.godine raskinuo prije 31.12.2007.godine, pa s toga tužitelj od tuženika a sukladno čl.4. Ugovora o ekskluzivnom zastupanju radi naknade štete potražuje 25% bruto prihoda tuženika ostvarenog u 2003.godini i 2004.godini u ukupnom iznosu od 35.629.894,35 kn sa zakonskom zateznom kamatom sukladno čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate tekućoj od dospelja pa do isplate.

Nadalje, da sukladno čl.5. Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju tuženik tužitelju nije isplatio mjesečne naknade za zastupanje u 2003.godini, 2004.godini i 2005.godini pa tužitelj potražuje od tuženika i iznos od 11.145.692,85 kn sa zakonskom zateznom kamatom sukladno citiranoj Uredbi. Tužitelj potražuje i daljnji iznos od 1.500.000,00 kn temeljem računa br.71/01/0181 od 31.12.2002.godine kojeg je ispostavio tuženik a koji je tužitelj uplatio putem kompenzacije 31.03.2003.godine i 08.05.2003.godine.

Radi svega navedenog predložio je sudu da donese presudu kojom će utvrditi da postoji tražbina tužitelja FIZOS d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu prema tuženiku SALONIT d.d. u stečaju Vranjic u ukupnom iznosu od 48.604.102,07 kn koja je tražbina zavedena pod c) kao tražbina II višeg općeg isplatnog reda pod rednim brojem 10.

Nadalje da tuženik, tužitelju naknadi i parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom na utuženi iznos od dospijeca do isplate u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da tužbeni zahtjev nije osnovan. Tužitelj temelji svoje potraživanje na Ugovoru o ekskluzivnom zastupanju od 05.05.2003.godine, Ugovoru o pružanju usluga od 30.08.2001.godine i Aneksu ugovora o pružanju usluga od 12.08.2002.godine. Tužitelj tvrdi da je tuženik dana 26.03.2004.godine raskinuo Ugovor o pružanju usluga od 30.08.2001.godine i Aneks ugovora od 12.08.2002.godine. Tuženik navodi da se navedeni ugovori nisu izvršavali i da tužitelj nije obavljao poslove koje je po ugovoru trebao obavljati. Svi ugovori su sačinjeni kako bi tuženik mogao poslovati jer je imao problema sa likvidnošću i blokadom računa. Sve poslove glede vođenja računa i zastupanja su i dalje vršili radnici tuženika tako da je tužitelj samo figurirao kao nosilac ovih poslova. Tuženik je zbog toga a sada u svojstvu tužitelja podnio Trgovačkom sudu tužbu radi utvrdjenja da su navedeni ugovori bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tuženika.

Radi navedenog smatra da se o zahtjevu tužitelja ne može raspravljati do donošenja odluke o tužbi tuženika radi pobijanja spomenutih ugovora.

Navedeni predmeti da se vode kod Trgovačkog suda u Splitu pod br.P 1307/06 i P 1220/06.

Nakon što je sud izvršio uvid u navedene predmete bilo je razvidno da je tužitelj ustao tužbom radi poništenja ugovora temeljem kojih tužitelj u ovom sporu traži isplatu utuženog iznosa.

Kako se odluka u navedenim sporovima ukazivala kao odluka od prejudicijelne važnosti za rješavanje ovog spora to je doneseno rješenje o prekidu postupka u skladu sa čl.213.st.1. ZPP-a, dana 15.03.2007.godine.

Podneskom od 09.08.2012.godine tužitelj je zatražio nastavak prekinutog postupka navodeći da je pravomoćno okončana parnica koja se pred ovim sudom vodi pod br. P – 1220/06. i P-1307/2006.

Dostavio je presliku presude i rješenja Visokog trgovačkog suda RH Zagreb pod br. 10.Pž-394/09-4, od 09.05.2012.godine kojom je pravomoćno okončan postupak tužitelja SALONIT d.d. u stečaju protiv tuženika FIZOS d.o.o. Zagreb a koji se vodio pod br. P-1200/06.

U nastavku postupka tužitelj je podneskom od 10.10.2012.godine naveo da je pravomoćno odbijen zahtjev tužitelja SALONIT d.d. u stečaju Vranjic u predmetu pod br. P-1200/06., za utvrđenje da je bez ikakvog pravnog učinka Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju koji je zaključen između stranka 05.05.2003.godine a prema stečajnoj masi tužitelja.

Na taj način da je utvrđeno da navedeni ugovor proizvodi sve pravne učinke a upravo iz navedenog da proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja u ovom postupku. Naime, navedenom presudom VTS RH Zagreb pod br. Pž-394/09, od 09.05.2012.godine utvrđeno je da predmetni ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju proizvodi pravne učinke. Tijekom postupka je utvrđeno da je ugovor uredno izvršavan, te da tuženik u ovom predmetu tužitelj ima pravo na naknadu za izvršenu uslugu a pri tom da je utvrđeno da tuženik ovdje tužitelj na temelju toga Ugovora nije ništa naplatio. Predmetni Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju kojeg su stranke zaključile dana 05.05.2003.godine sklopljen je na

određeno vrijeme tj. zaključno do 31.12.2007.godine pa u koliko se isti raskine prije proteka roka stranaka koja raskine ugovor dužna je suprotnoj strani naknaditi štetu u iznosu od 25% bruto godišnjeg prihoda ostvarenog u protekloj godini, stranka koja je otkazala ugovor a sve na temelju čl.4. Ugovora.

Tuženik je dana 26.03.2004.godine tj. prije proteka roka na koji je Ugovor sklopljen raskinuo ugovor slijedom čega tužitelj ima pravo potraživati naknadu štete u iznosu od 25% bruto godišnjeg prihoda tuženika.

Temeljem navedenog tužitelj smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan pa je predložio i da isti bude usvojen. Tuženik je na ove navode tužitelja istakao da ustraje kod istaknutih navoda u tijeku postupka te da prepušta odluku sudu.

Pregledana je dokumentacija koja priliježe spisu: prijava tražbine na iznos od 48.604.102,07 kn tužitelja FIZOS d.o.o. Zagreb od 01.06.2005.godine u stečajnom postupku pod br. St-13/02., Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 05.05.2003.godine, Ugovor o pružanju usluga od 30.08.2001.g., aneks Ugovora o pružanju usluga od 12.08.2002.g., dopis tuženika tužitelju od 26.03.2004.godine, terećenje 01/04 od 30.06.2004.g., terećenje 2/05. od 29.04.2005.godine, terećenje 03/05 od 29.04.2005.godine, terećenje 02/04. od 30.06.2004.godine, terećenje 01/05 od 29.04.2005.godine, fakture na str. 20 do 24. spisa, Izjava o prijeboju na str. 25 i 26 spisa, račun R1 od 31.12.2002.godine, porezno rješenje od 09.01.2004.godine.

Pregledan je spis ovog suda pod br. P-1220/06. – te vještačenje u predmetu pod br. II Kio-146/2005. i dopuna vještačenja Županijskog suda u Splitu. Presuda i rješenje VTS RH Zagreb od 09.05.2012.godine pod br.10.Pž-394/09-4.

Stranke su priložile pismeni popis troškova.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Predmet postupka je utvrđivanje tražbine tužitelja koja je osporena u stečajnom predmetu pod br. St-13/2002.

Na temelju odredbe čl.180.Stečajnog zakona (NN br.44/96., 22/99., 129/00., 123/03, 82/06.) u parnici za utvrđenje tražbine može se zahtijevati samo na temelju osnove u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Uvidom u prijavu tražbine koja priliježe spisu (na str.4.), razvidno je da je tužitelj kao stečajni vjerovnik prijavio tražbinu koja je predmet ovog postupka dana 01.06.2005.godine u postupku pod br. St-13/2002. a koja mu je tražbina u cijelosti osporena.

Sukladno čl.8.Zakona o parničnom postupku (NN br.53/91. i 91/92., 112/99., 88/01., 117/03. i 88/05. 2/07., dalje ZPP-a), koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

U postupku je utvrđeno da je ovdje tuženik SALONIT d.d. u stečaju Vranjice u svojstvu tužitelja protiv tuženika FIZOS d.o.o. Zagreb pravomoćno odbijen sa tužbenim zahtjevom kojim je tražio utvrđenje daje bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravna radnja tužitelja i tuženika i to baš Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 05.05.2003.godine, te isti s toga proizvodi pravne učinke (Presuda i Rješenje VTS RH Zagreb br.10.Pž-394/09-4 od 09.05.2012.godine).

U postupku je utvrđeno da su stranke bile u poslovnom odnosu a temeljem Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 05.05.2003.godine, temeljem Ugovora o pružanju usluga od 30.08.2001.godine te Aneksa ugovora o pružanju usluga od 12.08.2002.godine.

U postupku je utvrđeno da su ugovorne stranke, Ugovorom o generalnom ekskluzivnom zastupanju konstatirale da su ranije zaključile Ugovor o pružanju usluga kao i Aneks Ugovora o pružanju usluga (čl.1.) a čl.2. Ugovora stranke su utanačile da će zastupnik - ovdje tužitelj biti jedini ekskluzivni zastupnik za prodaju proizvoda iz proizvodnog programa zastupanog – tuženika na području RH i izvan nje, stvarajući povoljnije uvjete za plasman i prodaju robe zastupanog a u cilju poboljšanja ukupnog financijskog položaja zastupanoga (čl.2. Ugovora).

Člankom 3. Ugovora utanačeno je da se isti sklapa na određeno vrijeme zaključno do 31.12.2007.godine.

Člankom 4. ugovoreno je da se prije isteka navedenog roka ugovor ne može raskinuti kao ni Ugovor o pružanju usluga od 30.08.2001.godine, i Aneks o pružanju usluga od 12.08.2002.g. a u koliko bi se isti raskinuo prije isteka roka do kojeg je zaključen stranaka koja raskine bilo koji navedeni ugovor ima pravo potraživati naknadu štete u iznosu od 25% bruto godišnjeg prihoda ostvarenog u protekloj godini stranke koja je otkazala bilo koji navedeni ugovor zaključno do 31.12.2007.godine.

Čl.5. Ugovora utanačeno je da će zastupani za usluge koje mu pruža zastupnik – ovdje tužitelj plaćati zastupniku mjesečnu naknadu u iznosu od 10% ostvarene realizacije u mjesecu do 15-estog u mjesecu za prethodni mjesec.

U postupku je utvrđeno da je tuženik dopisom od 26.03.2004.godine (str.14. spisa) kojeg je uputio tužitelju raskinuo Ugovor o pružanju usluga od 30.08.2001.godine kao i Aneks od 12.08.2002.godine

Na taj način utvrđeno je da je tuženik postupio protivno čl.3.Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 05.05.2003.godine, jer je raskinuo Ugovor prije roka do kojeg je bio zaključen tj. prije 31.12.2007.godine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja a sukladno citiranim odredbama Ugovora tuženik je dužan tužitelju naknaditi štetu u iznosu od 25% godišnjeg bruto prihoda kojeg je ostvario u protekloj godini tuženik a sukladno čl.4. Ugovora.

Temeljem pregledane dokumentacije, terećenja koja prilježu na str.15 do 19 spisa razvidan je ukupan bruto godišnji prihod tuženika u 2003.godini i 2004.godini, a temeljem kojega je tužitelj obračunao naknadu štete od 25% sukladno Ugovoru, pa tužitelju pripada po tom osnovu iznos od 35.629.894,35 kn.

Tužitelj ima pravo potraživati od tuženika a prema čl.5. istog mjesečnu naknadu za zastupanje u iznosu od 10% ostvarene i ugovorene realizacije poslova do 15-estog u mjesecu za prethodni mjesec za 2003.godinu, 2004.godinu, te za razdoblje od 01.01.2005.godine do 30.04.2005.godine, pa ukupno obračunat naknada iznosi 11.145.692,85 kn, a sve prema izračunu terećenja koji prilježe spisu (str. 15 do 19 spisa).

Nadalje, tužitelj od tuženika potražuje po osnovu priloženih računa na str. 20 do 22 spisa, ukupan iznos od 328.514,87 kn a temeljem izvršenih usluga opisanih u navedenim računima te iznos od 1.500.000,00 temeljem računa koji prilježe na str. 27 spisa pod br.71/01/018102 od 31.12.2002.godine koji je tužitelj platio kompenzacijama – Izjavom o prijeboju od 31.03.2003.godine i 08.03.2003.g. (str.25 i 26 spisa).

Uvidom u dopunsko vještvo u predmetu pod br. II Kio – 146/2005. (koje prilježe predmetu pod br. P-1220/06), razvidno je da je sudski vještak za računovodstvo i financije Cvitan Grubišić.dipl.occ. utvrdio u svom zaključnom nalazu i mišljenju (str.68 spisa), da je FIZOS d.o.o. Zagreb temeljio svoje tražbine na temelju vjerodostojnih ugovora, računovodstvenih dokumenata i pruženih usluga zastupanja i posredovanja, prema SALONIT d.d., te da isti nije platio svoje obveze realno prijavljenih tražbina u stečajnu masu koje je obavio FIZOS d.o.o. Prema čl.219.ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

Tuženik ničim nije osporio dokumentaciju koja priliježe spisu, a niti je predložio izvođenje dokaza kojim bi osporio navode tužitelja, pa je sud temeljem dokumentacije u spisu zaključio da je potraživanje tužitelja osnovano.
Radi navedenog odlučeno je kao u izreci.

Odluka o trošku temelji se na čl.154.st.1. Zakona o parničnom postupku (NN br.53/91. i 91/92., 112/99., 88/01., 117/03. i 88/05.) a i sukladno tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN br.69/93. 87/93. 16/94. 11/96 i 91/04) s time da je vrijednost predmet spora određena prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase. Sukladno čl.40. ZPP-a vrijednost predmeta spora označena je u iznosu od 1.000,00 kn jer je notorna činjenica da stečajni dužnik nema stečajne mase iz koje bi se mogle naplatiti tražbine stečajnih vjerovnika.
Sukladno navedenom tužitelju je priznat trošak za pristup na ročište od 21.09.2006.godine iznos od 250,00 kn, za pristup na ročište od 17.10.2006.g. iznos od 125,00 kn, za pristup na ročište od 30.10.2006.godine iznos od 125,00 kn, za pristup na ročište od 15.02.2007.godine iznos od 125,00 kn, za pristup na ročište od 15.03.2007.godine iznos od 250,00 kn, za pristup na ročište od 07.04.2006.godine iznos od 250,00 kn, za pristup na ročište od 30.11.2006.godine iznos od 125,00 kn, za pristup na ročište od 16.11.2012.godine iznos od 250,00 kn, pristup na ročište od 15.12.2012.godine iznos od 250,00 kn, PDV-e iznos od 400,00 kn.

U Splitu, dana 20.prosinca 2012.godine

SUDAC
DEA MEŠTROVIĆ KOCEIĆ
Za ročište i pravka
Ovlašteni službenik
Dijana Šušur

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Zagreb, u pisanom obliku u 3 primjerka.

DNA:

- 1.tužitelju,
- 2.tuženiku,
3. u spis

DUCENTIA D.O.O.

Radnička cesta 27

10000 ZAGREB

1270 POTRAŽIVANJA S OSNOVE PRODAJE UDEJLA I DIONICA

FINANCIJSKA KARTICA OD 01.01.2021.DO 09.05.2022

Knjiženo	Temeljnica	VD	Datum dokumenta	Broj dokumenta Opis knjiženja Broj ugovora	Duguje	Potražuje	Ukupno duguje	Ukupno potražuje	Saldo duguje
31.12.2020.					0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
01.01.2022.	TEM -2/2022	ZBR	01.01.2022.	ZBROJNO KNJŽENJE	3.000.000,00	0,00	3.000.000,00	0,00	-3.000.000,00
01.01.2021.-09.05.2022.					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00
UKUPNO 1270 POTRAŽIVANJA S OSNOVE PRODAJE UDEJLA I DIONICA- FIZOS					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00
DUCENTIA D.O.O.									
01.01.2021.-09.05.2022.					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00
UKUPNO (DUGUJE - POTRAŽUJE)									
					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00

DUCENTIA d.o.o.
ZAGREB

Diglas Računovodstvo
Financijska kartica

Datum: 09.05.2022
Strana: 1/ 1

DUCENTIA D.O.O.

Radnička cesta 27

10000 ZAGREB

1270 POTRAŽIVANJA S OSNOVE PRODAJE UDEJLA I DIONICA

FINANCIJSKA KARTICA OD 01.01.2021.DO 09.05.2022

Knjiženo	Temeljica	VD	Datum dokumenta	Broj dokumenta Opis knjiženja Broj ugovora	Duguje	Potražuje	Ukupno duguje	Ukupno potražuje	Saldo duguje
31.12.2020.					0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
01.01.2022.	TEM -2/2022	ZBR	01.01.2022.	ZBROJNO KNJIŽENJE	3.000.000,00	0,00	3.000.000,00	0,00	-3.000.000,00
01.01.2021.-09.05.2022.					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00
UKUPNO 1270 POTRAŽIVANJA S OSNOVE PRODAJE UDEJLA I DIONICA- FIZOS					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00
DUCENTIA D.O.O.									
01.01.2021.-09.05.2022.					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00
UKUPNO (DUGUJE - POTRAŽUJE)					3.000.000,00	0,00			3.000.000,00

DUCENTIA d.o.o.
ZAGREB

JERE BRKAN, dipl. oec.
Stalni sudski vještak za
knjigovodstvo i financije
SPLIT, Vukovarska 127
Mob/tel: 091 470-1438, 475-197
E-mail: jere.brkan@st-t-com.hr

Poslovni broj: 4. St-13/2002-130

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
13-07-2018
13-07-2018
13-07-2018

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Prostora za p.d. - otkaz prava
POŠTA
Brod, prelijeva
Vrijeme
13-07-2018
13-07-2018
13-07-2018

Sudac: Katarina Mikulić
Stečajni dužnik: Salonit d.d. u stečaju, Vranjic

IZVJEŠĆE O VJEŠTAČENJU VISINE OBVEZA STEČAJNE MASE, TROŠKOVA STEČAJNOG
POSTUPKA, VISINE TRAŽBINA STEČAJNIH VJEROVNIKA PRVOG I DRUGOG VIŠEG
ISPLATNOG REDA

Split, 13. srpnja 2018. godine

15)13
1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 (5+9)	11	12	13	14	15	16	17
Redni broj	VEROVJATNIK	OSNOV TILAŽBINE	IZNOS PRIJAVLJENE TILAŽBINE	PRIZNATO	OSPORENO	NAPOMENA	BRZO PREDMETI I daljnja presuda	PRESDUDA	AKUPNA TILAŽBINA	DATA PLAGANJA	PLAĆENJE IZNOS	OSTATAK NEPLAĆENJE PRIZNATE TILAŽBINE	OPIS ZA STUPAC 11.12	PLAĆENJE KAMATE I PARNIČNI TROŠKOVI	NEPLAĆEN PARNIČNI TROŠKOVI	BRZO SPISA
2-3	DALMACIA CEMENT, zauppan po N. Manišćina 604C GROUP, K. Sudac	kamate	6.875.503,61	0,00	6.875.503,61	postupak u tijeku, tužba XXV 631/1992			0,00			0,00				
7-1	DALMACIA CEMENT, zauppan po N. Manišćina 604C GROUP, K. Sudac	neplačeni računi	287.237,76	0,00	287.237,76	dug podmiran u cijelosti			0,00			0,00				
8	DONT, Manišćina 8, Solita	računi	35.291,25	0,00	35.291,25	kompenzacija			0,00			0,00				
9	FERONCONTAŽA, Kvaternikova 32, Split	neplačeni diti računa	69.056,36	69.056,36	0,00	u posrednici knjigovodstvenih razgovora o ovom podmirivanju, u uvjetima blagovremeno	13. P-603/06 od 20.12.12.		69.056,36			69.056,36				
10	FIZOS zauppan po Danijel Džević, Prve prijatelja 61, Zagreb	ugovori obavljanjem zauppanju	48.604.102,07	0,00	48.604.102,07				0,00			0,00				
11	FOTOKOPIRNICA AKVARIJ, zauppan po V. Dječaković, Dječakova 3, Split	neplačeni računi	1.934,81	0,00	1.934,81	znano u okviru jer su svoje razmatranje prebaci na u ti plaćeni odgovarajućim sa Fuzosom	temeljem odluke suda od 16.7.2008. prebaci na u ti više isplati red (tablica C.)	48.604.102,07	48.604.102,07	0,00	48.604.102,07	48.604.102,07			2.150,00	list sed. opisa 15256 - 15260
12-1	GRAD SOLIN, S. Radilica 42, Solin	neplačeni računi	456.492,00	0,00	456.492,00	dug do 21.6.2004. u cijelosti podmiren			0,00			0,00				
12-2	GRAD SOLIN, zauppan po V. Samarđak, S. Radilica 42, Solin	parnični troškovi po sudskom postupku	110.660,00	0,00	110.660,00	sudski postupak po predmetu II P-6303 je u tijeku			0,00			0,00				
13	HEP DISTRIBUCIJA, Poljica 200, bb, Split	računi	291.911,40	0,00	291.911,40	tražbina kompenzacija			0,00			0,00				
14-1	HRVATSKE VOJNE, Vukovarska 35, Split	silva naknada	160.237,44	0,00	160.237,44	podmireno			0,00			0,00				
14-1	HRVATSKE VOJNE, Vukovarska 35, Split	računi u celosti	317.223,12	0,00	317.223,12	podmireno			0,00			0,00				

159AS

fz

JERE BRKAN, dipl. oec.
Poslovni broj: 4. St-13/2002-130
Stalni sudski vještak za
knjigovodstvo i financije
S P L I T, Vukovarska 127
Mob/tel: 091 470-1438, 475-197
E-mail: jere.brkan@st.t-com.hr

St-13/2002

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T
IZ RUKE

25-09-2018

Predano za podati obično-prop. dne 28
POŠTA R
Broj primjerka prikaza
Izdvojeno HR

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sudac: Katarina Mikulić
Stečajni dužnik: Salonit d.d. u stečaju, Vranjic

OČITOVANJE NA PRIGOVORE NA IZVJEŠĆE O VJEŠTAČENJU VISINE
OBVEZA STEČAJNE MASE, TROŠKOVA STEČAJNOG POSTUPKA,
VISINE TRAŽBINA STEČAJNIH VJEROVNIKA PRVOG I DRUGOG
VIŠEG ISPLATNOG REDA OD 13. SRPNJA 2018.GODINE

Split, 25. rujana 2018. godine

1

već sam imao na raspolaganju presudu pod poslovnim brojem 13. P-2893/2011 od 10.1.2014 a po kojoj presudi troškovi spora iznose 13.111,00 kuna.

Stečajni upravitelj mi je 10. rujna 2018.g. dostavio presudu Trgovačkog suda u Splitu broj 16 P-726/13, od 26.11.2013.g. kojom se nalaže Salonitu d.d. u stečaju da naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.812,50 kuna. Navedeni se parnični trošak od 2.812,50 kuna prihvata kao tražbina ovog vjerovnika.

Podneskom od 3.8.2018. traži se da se kamate uključe u Izvješće o vještačenju zajedno sa glavnicom potraživanja.

Uvidom u obračunate kamate utvrđeno je da je ovaj stečajni vjerovnik obračunao kamate na glavicu od 2.812,50 kuna od 26.11.2013. do 31.7.2018.g u iznosu od 1.394,29 kuna i kamate na glavicu 13.111,00 kuna od 11.1.2014. do 31.7.2018 u iznosu od 6.299,49 kuna. Kamate su obračunate sukladno presudama i po važećim kamatnim stopama.

Obzirom da mi obračun kamata nije bio dostavljen do izrade vještačenja isti nisam mogao uvrstiti u tražbinu ovog vjerovnika. Da li se kamate na parnične troškove dosuđene po navedenim presudama razvrstavaju u tražbine višeg ili nižeg isplatnog reda je pravno pitanje na koje se ne mogu izjasniti.

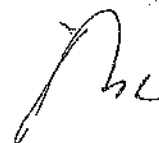
3. FIZOS d.o.o. Zagreb

Podneskom od 31.7.2018.g. navodi se da je vještak u tablici br. 14 C.1 na str. 203 pod rednim brojem 10 upisao tražbinu u prijavljenom iznosu od 48.604.102,07 te da je u rubrici u stupcu 7. napisao da se radi o fiktivnom ugovoru.

Točno je da je prijavljeni iznos upisan na temelju pravomoćne presude pod brojem P-608/06 od 20.12.2012. g a točna je konstatacija da ova tražbina nije zavedena u knjigovodstvu stečajnog dužnika a da se radi o fiktivnom ugovoru se izbacuje i prihvata prigovor.

Prigovor da je omaškom vještaka presuđeni iznos tražbine ovog vjerovnika u stupcu 9., 10, 13 i 16 na rednom broju 11 upisan vjerovniku pod r,br, 11 je točan pa se sa rednog broja 11. prebacuje u r. br. 10 u iste stupce. „Dakle, radi se o tražbini ovog vjerovnika a ne kako je greškom upisano da se radi o tražbini vjerovnika Fotokopirnica akvarij.

U istom podnesku pod II, navodi se da u tablici 19 stranica 227 troškovi postupka na teret stečajnog dužnika nisu uključeni svi parnični troškovi ovog vjerovnika a da se radi o parničnim troškovima u iznosu od 2.150,00 kuna temeljem pravomoćne presude Trgovačkog suda u Splitu posl. br. P/608/2006 od 20. prosinca 2012 i parničnom trošku u iznosu od 524.498,75 kuna temeljem presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl. br. 1851/06 od 30.6.2016.g. potvrđeno i djelomično preinačeno presudom i rješenjem VTS Hrvatske posl.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

ZAPISNIK

Sastavljen kod Trgovačkog suda u Splitu, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SALONIT d.d. – u stečaju, Vranjic, Krešimirova bb, OIB: 14755697651, 17. ožujka 2022.

Nazočni od suda:
Katarina Mikulić, stečajni sudac
Ivana Hajder, zapisničar

Početak u 13:30 sati.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za dužnika:
Draško Lambaša, stečajni upravitelj

Za vjerovnike:
RH Ministarstvo financija, Porezna uprava – zz Jurica Jurać
FIZOS d.o.o. i GT PRIJEVOZ d.o.o.- punomoćnica Vedrana Suša Pavić, odvjetnica u Zagrebu, punomoći prilaže u spisu
Robson Holdings d.o.o – zamjenik punomoćnika Petar Pivac, odvjetnički vježbenik u OD Primorac i partneri, odvjetničko društvo iz Splita uz prokurista Anicu Ćurković
CROATIA OSIGURANJE d.d.-punomoćnica Maja Brnabić, gen. punomoć 39 Su-218/19
OTP banka d.d.-punomoćnik Boris Bulj, odvjetnik u Splitu, generalna punomoć u spisu

Utvrđuje se da raspravi u svojstvu javnosti pristutvuje Valetin Jakovac i Frano Bazina.

Utvrđuje se da je rješenjem ovog suda posl. broj: 4.St-13/2002-520 od 18. veljače 2022. sazvana skupština vjerovnika u ovom stečajnom postupku sa sljedećim:

dnevnim redom

1. Donošenje odluke o razrješenju stečajnog upravitelja

Utvrđuje da je rješenje o sazivanju skupštine vjerovnika istaknut na e-oglasnoj ploči suda 18. veljače 2022.

Stečajna sutkinja upoznaje nazočne da pravo glasa na današnjoj skupštini vjerovnika imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene.

Smatrat će se da je odluka donesena ako je zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika koji su glasovali za neku odluku veći od zbroja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv.

Glasovanje će se vršiti dizanjem ruku.

Utvrđuje se da na današnjoj skupštini vjerovnika pravo glasa ima vjerovnik:

- CROATIA OSIGURANJE..... 1.012.060 glasova
- REPUBLIKA HRVATSKA..... 186.820 glasova
- Robson Holdings d.o.o. Zagreb..... 16.199.803 glasova
- FIZOS d.o.o. Zagreb..... 48.604.102 glasova
- GT PRIJEVOZ d.o.o.....26.934 glasova
- OTP BANKA d.d.....14.967.006 glasova

Prelazi se na točku 1. Dnevnog reda - Donošenje odluke o razrješenju stečajnog upravitelja

Punomoćnik zastupnika po zakonu RH, MF navodi da mu nije shvatljivo iz kojeg razloga je zatraženo imenovanje novog stečajnog upravitelja. Moli od vjerovnika koji je predložio imenovanje novog upravitelja da temeljem članka 89. Stečajnog zakona navede što sadašnji upravitelj je toliko loše napravio ili propustio napraviti da bi istog trebalo razriješiti. Stečajni upravitelj Lambaša je svoju dužnost u ovom stečajnom postupku izvršavao pravilno i zakonito. Predlažem da sud naloži predlagateljima razloge zbog kojih sadašnjih stečajni upravitelj nije uredno ispunjavao svoju dužnost.

Stečajni upravitelj navodi da je preuzeo dužnost stečajnog upravitelja u ovom stečajnom postupku od 16. svibnja 2017. Navodi da je sve što je u ovom postupku poduzimao naveo u svojim redovitim izvješćima o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase.

Utvrđuje se da nije bilo pitanja ili primjedbi vezanih za točku 2. Dnevnog reda.

Raspravljanje po točki 2. Dnevnog reda dovršeno.

Prelazi se na glasovanje:

ZA točku 1. Dnevnog reda glasovali su vjerovnici FIZOS d.o.o., Robson Holdings d.o.o. Zagreb i GT PRIJEVOZ d.o.o. s ukupnim brojem glasova 64.830.839 dok je PROTIV bio vjerovnik RH, Ministarstvo financija s brojem glasova 186.820, dok se vjerovnici OTP banka d.d. i Croatia osiguranje d.d. izjašnjavaju kao suzdržani.

Nakon provedenog glasovanja utvrđuje se da su nazočni vjerovnici sa 64.830.839 glasova ZA i 186.820 glasova PROTIV donijeli sljedeću

ODLUKU

Umjesto dosadašnjeg stečajnog upravitelja u ovom stečajnom postupku Draška Lambaše, Drniških Žrtava 10, Šibenik, OIB: 48593997552, imenuje se drugi

2. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 br. 2/2021, ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Fizos d.o.o.

- 2.1. Obračun zateznih kamata vjerovnika Fizos d.o.o., dužnika Salonit d.d. u stečaju (5x)
- 2.2. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-1851/06 od dana 30.06.2016.g.
- 2.3. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-5914/16 od dana 11.04.2018.g.
- 2.4. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br. P-1307/06 od dana 25.09.2012.g.
- 2.5. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-126/13 od dana 15.02.2017.g.
- 2.6. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-394/09 od dana 10.11.2012.g.
- 2.7. Presuda Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-588/11 od dana 27.10.2010.g.

DUCENTIA d.o.o.
Radnička cesta 27
ZAGREB
OIB: 37670586697

Br. 2

POSLOVI KOMPENZACIJA

Zagreb, _____

Prijedlog po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 (troškovi postupka)

Glavnica parničnih troškova = 1.113.176,27 kn (I.dio)

Ducentia d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB:37670586697
P-909/14, PŽ-7540/17

duguje
1.113.176,27 kn
(I.dio glavnice)

Salonit d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb
OIB 14755697651
DUCENTIA d.o.o.
ZAGREB

Salonit d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb
OIB 14755697651

duguje
1.113.176,27 kn
(glav.+kte.)

Fizos d.o.o.
Prve Poljanice 3
OIB: 57327585989

P-1851/06, PŽ-5914/16, par.trošak+kte do 28.11.18. = 524.498,75 + 118.889,97
P-608/06, par.trošak+kte do 28.11.18. = 2.150,00 + 1.528,19
P-1307/06, PŽ-126/13, par.trošak+kte do 28.11.18. = 198.751,00 + 148.274,40
P-1220/06, PŽ-394/09, par.trošak+kte do 28.11.18. = 46.087,00 + 63.594,68
P-86/07, PŽ-588/11, par.trošak+kte do 28.11.18. = 4.585,00 + 4.817,28

Ukupno = 776.071,75 + 337.104,52 = 1.113.176,27 kn

Fizos d.o.o.
Prve Poljanice 3
OIB: 57327585989

duguje
1.113.176,27 kn

Ducentia d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB: 37670586697

(Konto kartica – Fizos d.o.o. po kontu 2381 – Obaveze iz kupnje poslovnog udjela Ducentia d.o.o.)
Konto kartica – Ducentia d.o.o. po kontu 1270 – Potraživanja s osnova prodaje udjela i dionica Fizos d.o.o.)

FIZOS
d.o.o. Zagreb

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

FIZOS d.o.o.

Prve poljanice 3, Zagreb

OIB: 57327585989

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju

Krešimirova ulica bb, Vranjic

OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
GLAVNICA	s dospeljem	18.10.2010	28.11.2018				4.585,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		19.10.2010	31.12.2010	74	17.0 %		4.585,00	158,03	
KAMATE		01.01.2011	30.06.2011	181	17.0 %		4.585,00	544,55	
KAMATE		01.07.2011	31.12.2011	184	15.0 %		4.585,00	891,25	
KAMATE		01.01.2012	31.12.2012	366	15.0 %		4.585,00	1.579,00	
KAMATE		01.01.2013	31.12.2013	365	15.0 %		4.585,00	2.266,75	
KAMATE		01.01.2014	31.12.2014	365	15.0 %		4.585,00	2.954,50	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	15.0 %		4.585,00	3.295,55	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	15.0 %		4.585,00	3.353,96	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		4.585,00	3.548,84	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		4.585,00	3.777,98	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		4.585,00	4.005,72	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		4.585,00	4.225,81	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		4.585,00	4.443,30	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9.09 %		4.585,00	4.649,98	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8.82 %		4.585,00	4.817,28	
DUGOVANJE	po stavci								9.402,28
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							4.585,00	4.817,28	9.402,28
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

FIZOS d.o.o.

Prve poljanice 3, Zagreb

OIB: 57327585989

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju
 Krešimirova ulica bb, Vranjic
 OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
GLAVNICA	s dospijećem	10.11.2008	28.11.2018				46.087,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		11.11.2008	31.12.2008	51	17.0 %		46.087,00	1.091,73	
KAMATE		01.01.2009	31.12.2009	365	17.0 %		46.087,00	8.926,52	
KAMATE		01.01.2010	31.12.2010	365	17.0 %		46.087,00	16.761,31	
KAMATE		01.01.2011	30.06.2011	181	17.0 %		46.087,00	20.846,51	
KAMATE		01.07.2011	31.12.2011	184	15.0 %		46.087,00	24.131,45	
KAMATE		01.01.2012	31.12.2012	366	15.0 %		46.087,00	31.044,50	
KAMATE		01.01.2013	31.12.2013	365	15.0 %		46.087,00	37.957,55	
KAMATE		01.01.2014	31.12.2014	365	15.0 %		46.087,00	44.870,60	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	15.0 %		46.087,00	48.298,71	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	15.0 %		46.087,00	48.885,85	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		46.087,00	50.844,76	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		46.087,00	53.147,97	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		46.087,00	55.437,11	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		46.087,00	57.649,39	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		46.087,00	59.835,61	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9.09 %		46.087,00	61.913,04	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8.82 %		46.087,00	63.594,68	
DUGOVANJE	po stavci								109.681,68
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							46.087,00	63.594,68	109.681,68
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

FIZOS d.o.o.

Prve poljanice 3, Zagreb

OIB: 57327585989

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju

Krešimirova ulica bb, Vranjic

OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	25.09.2012	28.11.2018				198.751,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		26.09.2012	31.12.2012	97	15.0 %		198.751,00	7.901,17	
KAMATE		01.01.2013	31.12.2013	365	15.0 %		198.751,00	37.713,82	
KAMATE		01.01.2014	31.12.2014	365	15.0 %		198.751,00	67.526,47	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	15.0 %		198.751,00	82.310,27	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	15.0 %		198.751,00	84.842,31	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		198.751,00	93.290,15	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		198.751,00	103.222,81	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		198.751,00	113.094,76	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		198.751,00	122.635,25	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		198.751,00	132.063,34	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9.09 %		198.751,00	141.022,33	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8.82 %		198.751,00	148.274,40	
DUGOVANJE	po stavci								347.025,40
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							198.751,00	148.274,40	347.025,40
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

FIZOS d.o.o.

Prve poljanice 3, Zagreb

OIB: 57327585989

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju
 Krešimirova ulica bb, Vranjic
 OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospljećem	20.12.2012	28.11.2018				2.150,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		21.12.2012	31.12.2012	11	15.0 %		2.150,00	9,69	
KAMATE		01.01.2013	31.12.2013	365	15.0 %		2.150,00	332,19	
KAMATE		01.01.2014	31.12.2014	365	15.0 %		2.150,00	654,69	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	15.0 %		2.150,00	814,82	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	15.0 %		2.150,00	842,01	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		2.150,00	933,39	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		2.150,00	1.040,84	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		2.150,00	1.147,63	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		2.150,00	1.250,83	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		2.150,00	1.352,82	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9.09 %		2.150,00	1.449,74	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8.82 %		2.150,00	1.528,19	
DUGOVANJE	po stavci								3.678,19
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							2.150,00	1.528,19	<u>3.678,19</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

FIZOS d.o.o.

Prve poljanice 3, Zagreb

OIB: 57327585989

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju
 Krešimirova ulica bb, Vranjic
 OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
GLAVNICA	s dospeljem	30.06.2016	28.11.2018				524.498,75		
	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9,88 %		524.498,75	26.051,82	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9,68 %		524.498,75	51.228,91	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9,41 %		524.498,75	76.109,41	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9,09 %		524.498,75	99.751,95	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8,82 %		524.498,75	118.889,97	
DUGOVANJE	po stavci								643.388,72
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							524.498,75	118.889,97	<u>643.388,72</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova bb, OIB:14755697651, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ante Ramadan iz Zagreba, a ovoga punomoćnik Nana Piteša, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Bahat & Piteša iz Zagreba, protiv tuženika FIZOS d.o.o. Zagreb, Prve Poljanice 3, OIB: 57327585989, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik iz Splita, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 18. svibnja 2016.g, uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 30. lipnja 2016.godine,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 8.695.754,16 kn.

r i j e š i o j e

I Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-10889/04 od 26. travnja 2005.g.

II Nalaže se tužitelju da u roku od 8 dana naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu do 687.406,25 kn, dok se zahtjeva tuženika za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 850.093,80 kn, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje:

Ovaj postupak ovrhovoditelj sada tužitelj pokrenuo je prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnesenog Trgovačkom sudu u Splitu dana 18. kolovoza 2004.g., povodom kojega se je isti sud oglasio mjesno nenadležnim, pozivom na odredbu čl. 205.

Ovršnog zakona (NN 173/03), te odlučio po pravomoćnosti rješenja spis ustupiti Trgovačkom sudu u Zagrebu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.

Kod Trgovačkog suda u Zagrebu predmetni spis zaprimljen je dana 16. travnja 2004.g. te je zaveden pod poslovni broj Ovr-10889/04.

Dana 26. travnja 2005.g. Trgovački sud u Zagrebu je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem Ovr-10889/04, povodom kojega je ovršenik sada tuženik izjavio pravodoban prigovor, pobijajući isto u cijelosti, nakon čega je isti sud rješenjem poslovni broj Ovr-10889/04 od 30. svibnja 2005.g. predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te ukinuo provedene radnje, a postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Prigovarajući rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik sada tuženik navodi kako u svojim poslovnim knjigama nema evidentirana nepodmirena dugovanja prema ovrhovoditelju sada tužitelju. Iz priložene dokumentacije koju je dostavio tužitelj da nije vidljiva osnova potraživanja jer nedostaju narudžbenice i otpremnice, pa da nije razvidno da li je ovršenik naručio robu i kamo ju je uputio, te opreza radi prigovara kako osnovanosti tako i visini utuženog potraživanja.

Rješenjem poslovni broj P-3862/05 od 16. kolovoza 2005.g. Trgovački sud u Zagrebu se oglašio mjesno nenadležnim za suđenje u predmetnoj pravnoj stvari, pozivom na odredbu čl. 63. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03), te je odlučio po pravomoćnosti predmet ustupiti mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Splitu.

Protiv naprijed citiranog rješenja tuženik je uložio pravodobnu žalbu.

Na temelju rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6130/05-3 od 14. listopada 2005.g. ukinuto je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj VI P-3862/05 od 16. kolovoza 2005.g. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Rješenjem poslovni broj P-3862/05 od 4. siječnja 2006.g. Trgovački sud u Zagrebu se oglašio mjesno nenadležnim za suđenje u predmetnoj pravnoj stvari, pozivom na odredbu čl. 63. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03), te odlučio po pravomoćnosti rješenja predmet ustupiti stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Splitu.

Protiv naprijed citiranog rješenja tuženik je uložio pravodobnu žalbu.

Na temelju rješenja Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj Pž-1403/06-3 od 23. lipnja 2006.g. odbijena je žalba tuženika kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj VI P-3862/05 od 4. siječnja 2006.g.

Kod ovog suda predmetni spis zaprimljen je dana 1. lipnja 2007.g. te je zaveden pod poslovni broj P-1851/06.

Tužitelj tijekom postupka ističe kako je poslovao preko računa tuženika tako da su se svi poslovi obavljali preko tuženikova računa, te da su mu svi računi dostavljeni i on da

posjeduje kompletnu dokumentaciju koja opravdava tužiteljevo potraživanje. Na dan 31. prosinca 2001.g. tuženik da je dugovao tužitelju 164.604,88 kn i isto da je preneseno na kantici konta 1470, dok na dan 31. prosinca 2002.g. dugovanje tužitelju da je iznosilo 7.654.846,00 kn, da bi na dan 31. prosinca 2003.g. tuženik dugovao tužitelju 6.918.897,24 kn tako da saldo na kartici konta 1470 je iznosio na dan 31. prosinca 2003.g. 6.918.897,24 kn. Tuženik je tijekom postupka ustrajao u svojim navodima iz prigovora iz dosadašnjeg ovršnog postupka, te osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tužitelj je na ročištu održanom dana 14. rujna 2009.g. obavijestio sud da je pred Trgovačkim sudom u Splitu vođen postupak pod poslovni brojem XII P-1318/06 u kojem postupku da je donesena prvostupanjska presuda 5. veljače 2008.g., a kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja kojim je utvrđeno da je bez ikakvog pravnog učinka pravna radnja, tj. Ugovor o pružanju usluga zaključenih između tužitelja i tuženika od 30. kolovoza 2001.g., Anex tog ugovora od 12. kolovoza 2002.g., te Ugovor o vođenju knjigovodstva od 1. rujna 2001.g., a protiv kojeg da je tuženik uložio žalbu. Temelj potraživanja tužitelja prema tuženiku u predmetnom sporu da je činjenica da tuženik nije ništa radio po navedenim Ugovorima koji da su bez pravnog učinka pa da tužitelj traži povrat sredstava koje je platio tuženiku.

Raspravnim rješenjem poslovni broj P-1851/06 s ročišta održanog dana 14. rujna 2009.g., a kako je među strankama ostao sporan osnov temeljem kojeg je podnesena ovrha u predmetnoj pravnoj stvari odnosno tužba, te budući je o prethodnom pitanju donesena nepravomoćna odluka, a sve u smislu odredbe čl. 213. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a) prekinut je parnični postupak u ovoj pravnoj stvari.

Uz podnesak od 21. srpnja 2011.g. tuženik prilaže u sudski spis nalaz i mišljenje vještaka Cvitan Grubišić, dipl. oec. i dopunu toga nalaza i mišljenja od 28. veljače 2007.g. uz obrazloženje kako je iz toga vještva razvidno da je Ugovor o pružanju usluga od 30. kolovoza 2001.g. i Anex od 12. kolovoza 2002.g. valjan i vjerodostojan a za kojeg da je u prvom stupnju utvrđeno da su bez ikakvog učinka prema stečajnoj masi, kao i da je realna tražbina koja iz toga ugovora proizlazi. U podnesku od 23. srpnja 2012.g. tuženik je obavijestio sud kako je pravomoćno okončan postupak između tužitelja i tuženika koji je vođen radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika te da je Visoki trgovački sud RH donio presudu i rješenje poslovni broj 10 Pž-394/09-4 od 9. svibnja 2012.g. u privitku kojeg podneska je ista i priložena u sudski spis (list 1872-1875 spisa).

Rješenjem poslovni broj P-1851/06 određen je nastavak postupka prekinutog raspravnim rješenjem suda od 14. rujna 2009.g. budući su se ispunile pretpostavke iz čl. 215. st. 4. ZPP-a, a o čemu je sud sačinio službenu bilješku u spisu (list 1876 spisa).

U nastavljenom postupku, a u podnesku od 14. studenog 2013.g. tužitelj ističe kako sukladno knjigovodstvenoj dokumentaciji tužitelja tuženik tužitelju duguje iznos od 8.695.754,16 kn, te ističe da je za vrijeme blokade žiro-računa tužitelja sve uplate i isplate vršio tuženik u ime i za račun tužitelja, a za što da je primao naknadu od 2% a kasnije 6% ukupnog prometa, dok je tuženik ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu.

Na ročištu održanom dana 18. svibnja 2016.g., na kojem je zaključena glavna rasprava u ovoj pravnoj stvari, a nakon provedenog knjigovodstveno financijskog vještačenja i dopune

istoga, tužitelj je ustrajao u dotadašnjim navodima i navodi kako ostaje kod tužbenog zahtjeva specificiranog 14. studenog 2013.g., dok je tuženik ustrajao u svojim dotadašnjim navodima.

Kako je tužitelj u podnesku od 14. studenog 2013.g., kojim navodi kako je tuženik dužan tužitelju iznos od 8.695.754,16 kn, sadržajno promijenio tužbeni zahtjev sadržan u nepravomoćnom platnom nalogu iz rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-10889/04 od 30. svibnja 2005.g. kojim je zahtijevao isplatu iznosa od 16.240.982,41 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospjeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, to je sud navedeni platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ukinuo u cijelosti pozivom na odredbu čl. 451. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a), a postupak nastavio kao po tužbi, te slijedom navedenoga odlučio kao u izreci rješenja pod toč. I.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu, te je proveo knjigovodstveno-financijsko vještačenje po sudskom vještaku za knjigovodstveno financijske poslove Jere Brkan, dipl.oec. iz Splita.

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda isprava priloženih spisu, kao i očitovanja stranaka tijekom postupka, ovaj sud je na nedvojben način utvrdio slijedeće činjenice koje između stranaka nisu sporne:

- da je predmetno rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-10889/04 od 26. travnja 2005.g. doneseno je na temelju vjerodostojne isprave i to kantice konta 1470 potraživanje od tuženika, za razdoblje od 1. siječnja 2004.g. do 31. prosinca 2004.g. u iznosu od 7.737.604,01 kn, i računima koje je tužitelj ispostavio tuženiku u 2003. i 2004.g., te računima ispostavljenima raznim kupcima, u kojima se isti upućuju da uplate izvrše u korist računa tuženik (list 28-622 spisa), kojim je naloženo tuženiku da isplati tužitelju iznos od 16.240.982,41 kn;
- da su dana 5. svibnja 2003.g. zaključile Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju kojim Ugovorom je tuženik za tužitelja preuzeo obvezu jedinog i ekskluzivnog zastupnika tužitelja za područje Republike Hrvatske i izvan nje uz ugovorenu naknadu od 10% ugovorene i ostvarene realizacije poslova, te ugovorene naknade štete u iznosu od 25% brutto godišnjeg prometa u slučaju raskida ugovora (list 1892-1893 spisa);
- da su stranke dana 30. kolovoza 2001.g. zaključile Ugovor o pružanju usluga kojim se je tuženik kao davatelj usluga obvezao u svoje ime i za račun tužitelja kao korisnika usluga obavljati slijedeće poslove: ustupiti uslugu korištenja žiro-računa, vršiti uslugu naplate, vršiti i sve ostale usluge za koje se ukaže potreba u toku redovitog poslovanja, a za koje je davatelj usluga registriran, radi čega se je tužitelj u svrhu izvršavanja poslova obvezao otvoriti žiro račun kod Privredne banke Zagreb i sav priliv novčanih sredstava od poslovanja koja proizlaze iz toga ugovora uputiti odmah i bez odlaganja korisniku usluge te zaračunati naknadu od 2%;
- da su stranke dana 12. kolovoza 2002.g. zaključile Anex Ugovora o pružanju usluga od 30. kolovoza 2001.g. kojim je ugovoreno da će tuženik za usluge koje pruža tužitelju zaračunati naknadu od 6%;
- da je temeljem presude i rješenja Visokog trgovačkog suda poslovni broj 10 Pž-394/09-4 od 9. svibnja 2012.g. preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-1220/06 od 10. studenog 2008.g. i odbijen tužbeni zahtjev tužitelja radi utvrđenja kako su bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravna radnja tužitelja i tuženika i to baš Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003.g. (list 1872-1875 spisa);

- da je presudom zbog ogluhe Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-1318/06 od 5. veljače 2008.g. utvrđeno da bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravna radnja i to Ugovor o pružanju usluga zaključen između tužitelja i tuženika 30. kolovoza 2001.g., Anex Ugovora o pružanju usluga od 12. kolovoza 2002.g., te Ugovor o vođenju knjigovodstva od 1. rujna 2001.g., te da su navedene pravne radnje tužitelja i tuženika u odnosu na stečajnu masu bez učinka;
- da je na temelju rješenja Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 34.PŽ-2267/08 od 3. siječnja 2012.g. ukinuta presuda zbog ogluhe Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1318/06 od 5. veljače 2008.g.;
- da se je u ponovljenom postupku predmet P-1318/06 vodio pod poslovnim brojem P-442/12 i dana 27. veljače 2013.g. doneseno rješenje temeljem odredbe čl. 499. Zakona o parničnom postupku, da se smatra da je tužitelj povukao tužbu i koje rješenje je steklo svojstvo pravomoćnosti.

Isto tako među strankama nije sporno da su se sve novčane transakcije u 2003. i prvoj polovici 2004.g. tužitelja obavljale preko žiro-računa tuženika koji je bio iznajmljen na temelju Ugovora o generalnom i ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003.g., a sve iz razloga što je žiro-račun tužitelja bio duže vrijeme blokiran.

U podnesku od 14. studenog 2013.g. tužitelj dostavlja karticu partnera i navodi da sukladno knjigovodstvenoj dokumentaciji tužitelja (list 1889, 1890) tuženik duguje tužitelju iznos od 8.695.754,16 kn.

Na sporne okolnosti da li su u poslovnim knjigama tužitelja i tuženika evidentirane obveze po ugovoru o pružanju usluga od 30. kolovoza 2001.g., Aneksu Ugovora o pružanju usluga od 12. kolovoza 2002.g., Ugovoru o generalnom i ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003.g. te Ugovoru o vođenju knjigovodstva od 1. rujna 2001.g., da li za knjiženja postoje vjerodostojne knjigovodstvene isprave u smislu odredbi Zakona o računovodstvu; da li su po navedenim Ugovorima vršena plaćanja, a ukoliko jesu na ime kojih usluga, kada i u kojim iznosima, te na okolnosti visine dugovanja tuženika prema tužitelju provedeno je vještačenje po sudskom vještaku za knjigovodstvo i financije Jere Brkan, dipl.oec. iz Splita.

Sudski vještak Jere Brkan je u svom nalazu i mišljenju od 7. srpnja 2015.g. naveo kako obveze o pružanju usluga po Ugovoru od 30. kolovoza 2001.g. i Aneksu toga ugovora nisu evidentirane u poslovnim knjigama tužitelja i tuženika. Po Ugovoru o generalnom zastupanju od 5. svibnja 2003.g. tuženik da je evidentirao potraživanja od tužitelja po terećenju broj 01/04 od 30. lipnja 2004.g. i 02/04 od 30. lipnja 2004.g. i to dana 30. lipnja 2004.g. i što da je knjižio na kontu 12800. Tužitelj da nije dostavio konto karticu tuženika kao dobavljača za 2004.g., radi čega da se nije moglo utvrditi je li tužitelj knjižio obveze prema tuženiku po navedenim terećenjima. Po Ugovoru o vođenju knjigovodstva tuženika od strane tužitelja da je utvrđeno kako je tužitelj za te usluge ispostavljao račune tuženiku i da ih je knjižio u poslovnim knjigama a isti da su knjiženi u poslovnim knjigama tuženika. Tužitelj da je izdavao račune naslovljene za tuženika za 2003. i 2004.g. i račune ispostavljene raznim kupcima u kojima se isti upućuju da uplate izvrše u korist računa tuženika, a koji računi kao vjerodostojne knjigovodstvene isprave da su knjiženi u knjigovodstvu tuženika i tužitelja. Po Ugovoru o pružanju usluga, Aneksu toga ugovora i Ugovoru o generalnom ekskluzivnom zastupanju da nisu vršena plaćanja, a tek 1. srpnja 2004.g. tuženik da je izvršio prijeboj potraživanja po Ugovoru o ekskluzivnom zastupanju sa obvezama prema tužitelju. Sve novčane transakcije tužitelja u 2003.g. i prvoj polovici 2004.g. da su se obavljale preko žiro-računa tuženika koji da je bio iznajmljen na temelju Ugovora o generalnom i ekskluzivnom

zastupanju od 5. svibnja 2003.g. a sve iz razloga što je žiro-račun tužitelja bio duže vrijeme blokiran radi čega da je unajmljen žiro-račun tuženika. Uvidom u konto karticu tužitelja 1470 potraživanje od tuženika, da je utvrđeno kako potraživanje tužitelja od tuženika na dan 14. lipnja 2004.g. (30. lipnja 2004.g.) je u iznosu od 7.706.715,63 kn (list 650 spisa). Stanje specificiranih računa iz tužbe (list 625-641 spisa) koji su utuženi da iznose 8.277.685,43 kn. Ukupno potraživanje tužitelja od tuženika na dan 30. lipnja 2004.g. da je iznosilo 15.984.401,06 kn, koje da je uvećano za priliv sredstava na iznajmljeni žiro-račun od 30. lipnja 2004.g. do 30. prosinca 2004.g. u iznosu od 62.726,24 kn tako da ukupno potraživanje tužitelja na dan 14. prosinca 2004.g. je iznosilo 16.047.127,30 kn. Ukupna obveza tuženika prema tužitelju na dan 30. lipnja 2004.g. a po dokumentaciji tuženika da bi iznosila 15.984.310,86 kn. Porez toga iznosa tuženik da je knjižio i neutužene račune u ukupnom iznosu od 89.425,12 kn tako da je na dan 14. prosinca 2014.g. iskazao obveze prema tužitelju u iznosu od 16.073.735,98 kn. Tuženik da je temeljem izjave o prijeboju od 1. srpnja 2004.g. izvršio prijeboj međusobnih obveza i potraživanja u iznosu od 15.750.842,10 kn od čega da je iznos od 7.385.148,46 kn iskazao na kontu 2230 i iznos od 8.365.693,44 kn na kontu 2200. Tužitelj da nije potpisao izjave o prijeboju. Dana 24. kolovoza 2004.g. a je izvršeno plaćanje po asignaciji na iznos od 396.966,15 kn (64.260,00 USD) koji da je knjižen kod tužitelja na kontu 1470 a kod tuženika na kontu 2230. Tuženik da je prema tužitelju podmirio obveze do 14. prosinca 2014.g. u iznosu od 16.147.808,25 kn, a iz čega da proizlazi da je tuženik u cijelosti izmirio obveze prema tužitelju te da tuženik nema dugovanja prema tužitelju. Kako tužitelj i tuženik nisu dostavili dokumentaciju iz koje bi se utvrdila realizacija za 2004.g. i ukupan prihod za 2004.g. da nije mogao utvrditi je li se terećenje broj 01/04 i 02/04 zasniva na vjerodostojnoj dokumentaciji.

Tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, dok je tužitelj u sudski spis priložio račun dobiti i gubitka za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2004.g. predlažući da na temelju istoga sudski vještak dopuni svoj nalaz i mišljenje.

U dopunskom vještačenju od 22. veljače 2016.g. vještak je naveo kako je uvidom u račun dobiti i gubitka (list 148-1950 spisa) vidljivo da je prihod od prodaje u zemlji u 2003.g. iznosio 64.949,93 kn i da je ukupan prihod u 2003.g. iznosio 94.505.052,60 kn. U terećenju broj 1 tuženik da se poziva na Ugovor o generalnom zastupanju od 5. svibnja 2003.g. i tereti tuženika za 10% ostvarene mjesečne realizacije za 2003.g. i to: terećenje 01/04: realizacija za 2003.g. 64.070.949,92 kn: 12 mjeseci x 8 mjeseci = 42.713.966,56 kn, 10% na realizaciju od 42.713.966,56 kn (za 8 mjeseci 5-12/2003) iznosi 4.271.396,65 kn. U terećenju broj 02/04 tuženik da se poziva na članak 4. Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003.g. i tereti tužitelja za 25% godišnjeg prihoda ostvarenog u 2003.g. Terećenje 02/04: ukupan prihod 2003.g. da iznosi 94.505.052,62: 12x8=63.003.368,40 kn; 25% od 63.003.368,40 kn da je jednako 15.750.842,10. Stoga da mijenja izneseno mišljenje na stranici 14 svoga vještva od 7. srpnja 2015.g. i navodi kako terećenje broj 01/04 i broj 02/4 se zasnivaju na vjerodostojnoj dokumentaciji, tj. na računu dobiti i gubitka za 2003.g.

Tužitelj i tuženik nisu imali primjedbi na dopunu vještva.

Sud prihvaća vještvo i dopunu vještva sudskog vještaka Jere Brkan, dipl.oec. iz Splita, kao stručno objektivno, nepristrano i cjelovito.

Kako iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu proizlazi da tužitelj svoju tražbinu temelji na vjerodostojnim Ugovorima, računovodstvenim dokumentima i pruženim uslugama zastupanja, posredovanja, te omogućavanja žiro-računa tužitelju, tj. uredno

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

86 PŽ-5914/2016-3

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

GRADSKA

POSREDOVANJE

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

07-05-2018

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Predsjednik sudu odlučuje: prop. izre. _____
POŠTA _____
Broj prijave _____
Traženo _____

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Gorane Araliće Martinović, suca izvjestitelja i Nevenke Marković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova b.b., OIB 14755697651, kojeg zastupa punomoćnica Nana Piteša, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Bahat & Piteša u Zagrebu, protiv tuženika FIZOS d.o.o., Zagreb, Prve Poljanice 3, OIB 57327585989, kojeg zastupa punomoćnica Jaka Čurić, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate iznosa od 8.695.754,16 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 11. travnja 2018.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016.

riješio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016. u točki I. izreke i u točki II. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo platiti tuženiku troškove postupka u iznosu od 524.498,75 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016. u točki II. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo platiti tuženiku troškove postupka u iznosu od 162.907,50 kn i rješava:

Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 162.907,50 kn (stošezdesetdvijetisućdevetstosedaam kuna i pedeset lipa).

III. Odbacuje se tužiteljeva žalba protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016. u točki II. izreke u dijelu u kojem je tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 850.093,80 kn odbijen kao neosnovan, kao nedopuštena.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016., odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 8.695.754,16 kn. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1851/2006 od 30. lipnja 2016. ukinut je u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-10889/04 od 26. travnja 2005. (točka I. izreke rješenja), te je naloženo tužitelju platiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 687.406,25 kn, a zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u iznosu od 850.093,80 kn, odbijen je kao neosnovan (točka II. izreke rješenja).

Tako je odlučio prvostupanjski sud o tužiteljevom zahtjevu za isplatu iznosa od 8.695.754,16 kn, jer je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tuženik tužitelju tražbinu temeljenu na Ugovorima, računovodstvenim dokumentima i pruženim uslugama zastupanja i posredovanja, u cijelosti podmirio, pa je ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi (čl. 451. Zakona o parničnom postupku) i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan. O troškovima postupka odlučio je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

Protiv navedene presude u cijelosti, žalbu je izjavio tužitelj zbog svih žalbenih razloga, pobijajući i odluku o troškovima postupka. U žalbi ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku i tvrdi da, suprotno zaključku prvostupanjskog suda, iz isprava u spisu proizlazi da tužitelj ima otvoreno potraživanje prema tuženiku u utuženom iznosu. Predložio je da ovaj sud pobijanu presudu i rješenje preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz obvezu tuženika da tužitelju plati troškove parničnog postupka uvećano za troškove žalbenog postupka.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana, osim u dijelu odluke o troškovima postupka, a djelomično nije ni dopuštena.

U dijelu točke II. izreke pobijanog rješenja odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 850.093,80 kn, pa protiv tog dijela rješenja tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe. Stoga je ovaj sud na temelju odredbe čl. 367. u vezi s odredbom čl. 358. st. 1. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u tom dijelu odbacio tužiteljevu žalbu kao nedopuštenu (točka III. izreke ovog rješenja).

Ovaj sud ispitao je pobijanu presudu, pobijano rješenje u točki I. izreke i u točki II. izreke u dijelu u kojem je tužitelju naloženo da tuženiku plati troškove postupka u iznosu od 687.406,25 kn, na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Suprotno žalbenim navodima, pobijana presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju ukazuje žalba. Suprotno navodima u žalbi pobijana se presuda može ispitati jer je jasna i sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje je prvostupanjski sud utvrdio i kako ih je utvrdio te na temelju kojih je odlučio o neosnovanosti tužiteljevog zahtjeva. Razlozi izneseni u obrazloženju pobijane presude su jasni i nisu međusobno proturječni te ne postoji ni proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa se pravilnost i zakonitost presude može ispitati.

Predmetni postupak započeo je prijedlogom za ovrhu, te je Trgovački sud u Zagrebu, 26. travnja 2005., na temelju vjerodostojnih isprava, donio rješenje o ovrši poslovni broj Ovrh-10889/04, kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati iznos od 16.240.982,41 kn s pripadajućim zateznim kamatama. Podneskom od 14. studenog 2013., tužitelj je uskladio tužbeni zahtjev, pa na temelju knjigovodstvene dokumentacije (listovi 1889.-1890. spisa) traži isplatu iznosa od 8.695.754,16 kn.

Tuženik je u prigovoru osporio osnovanost i visinu tužiteljeve tražbine tvrdeći da u poslovnim knjigama nema evidentirana nepodmirena dugovanja prema tužitelju.

Iz obrazloženja pobijane presude i isprava u spisu proizlazi da između stranaka nije bilo sporno:

- da su stranke 30. kolovoza 2001. sklopile Ugovor o pružanju usluga kojim se tuženik, kao davatelj usluga obvezao u svoje ime i za račun tužitelja, kao korisnika usluga obavljati sljedeće poslove: ustupiti uslugu korištenja žiro-računa, vršiti uslugu naplate, vršiti i sve ostale usluge za koje se ukaže potreba u toku redovitog poslovanja, a za koje je tuženik kao davatelj usluga registriran, radi čega se tuženik, kao davatelj usluga obvezao otvoriti žiro-račun kod Partner banke d.d. Zagreb i sav priljev novčanih sredstava od poslovanja koja proizlaze iz toga ugovora uputiti odmah i bez odlaganja tužitelju, kao korisniku usluge te zaračunati naknadu od 2% (listovi 1894.-1895. spisa); kao i da su stranke Aneksom Ugovora o pružanju usluga od 30. kolovoza 2001. sklopljenim 12. kolovoza 2002. ugovorile da će tuženik za usluge koje pruža tužitelju zaračunati naknadu od 6% (list 1896. spisa);

- da je u ponovljenom postupku pred Trgovačkim sudom u Splitu u predmetu poslovni broj P-442/2012 (koji se vodio nakon što je rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-2267/2008 od 3. siječnja 2012. ukinuta presuda zbog ogluhe Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1318/2006 od 5. veljače 2008. kojom je bilo utvrđeno da bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja Ugovor o pružanju usluga od 30. kolovoza 2001., njegov Aneks od 12. kolovoza 2002. i Ugovor o vođenju knjigovodstva od 1. rujna 2001.), 27. veljače 2013., doneseno pravomoćno rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu;

- da su stranke 5. svibnja 2003., sklopile Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju kojim je tuženik za tužitelja preuzeo obvezu jedinog i ekskluzivnog zastupnika za prodaju proizvoda iz proizvodnog asortimana tužitelja za područje Republike Hrvatske i izvan nje uz ugovorenu naknadu od 10% ugovorene i ostvarene realizacije poslova, te ugovorene naknade štete u iznosu od 25% bruto godišnjeg prihoda u slučaju raskida ugovora (listovi 1891.-1893. spisa);

- da je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-394/2009-4 od 9. svibnja 2012. (kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1220/2006 od 10. studenog 2008.) odbijen tužiteljev zahtjev

radi utvrđenja da su bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003. (listovi 1872.-1875. spisa);

- da je tužitelj, na temelju Ugovora o generalnom i ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003., sve novčane transakcije u 2003. i prvoj polovici 2004. godine obavljao preko žiro-računa tuženika, jer je tužiteljev žiro-račun bio duže vrijeme u blokadi.

Tužitelj je tijekom postupka, i to tek nakon niza dostavljenih neobrazloženih podnesaka kojima je u spis opetovano dostavljao samo vjerodostojne isprave (račune i konto kartice) i nakon niza održanih ročišta za glavnu raspravu, na ročištu održanom 14. rujna 2009. (list 1692. spisa) obrazložio da je temelj njegovog potraživanja činjenica da tuženik po prethodno navedenim nesporno sklopljenim ugovorima ništa nije radio, kao i da su ti ugovori bez pravnog učinka, pa stoga traži od tuženika povrat sredstava koje je na temelju tih ugovora platio tuženiku. Kasnije tijekom postupka tužitelj ponovno ističe da su temelj tražbine otvorene stavke u knjigovodstvenoj dokumentaciji.

Tužitelj je nekoliko puta tijekom postupka obrazlažući visinu tužbenog zahtjeva naveo da tuženik neargumentirano osporava utuženu tražbinu, jer kako je tužitelj (nesporno) poslovao putem računa tuženika, da je njegova tražbina 31. prosinca 2001. iznosila 164.604,88 kn, što je preneseno na konto kartici 1470; 31. prosinca 2002. tražbina da je iznosila 7.654.846,00 kn, a 31. prosinca 2003. 6.918.897,24 kn, što je vidljivo na kartici konta 1470. U nastavljenom postupku, u podnesku od 14. studenog 2013. tužitelj je u skladu s knjigovodstvenom dokumentacijom, uredio tužbeni zahtjev, na način da traži isplatu iznosa od 8.695.754,16 kn, te je ponovno istaknuo da je za vrijeme blokade žiro-računa tužitelja sve uplate i isplate vršio tuženik u ime i za račun tužitelja, a za što da je primao naknadu od 2%, a kasnije 6% ukupnog prometa.

Na okolnost visine tužbenog zahtjeva provedeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje i dopunsko knjigovodstveno-financijsko vještačenje po sudskom vještaku za knjigovodstveno-financijske poslove Jeri Brkanu, dipl.oec. iz Splita.

Prvostupanjski sud je nakon provedenog dokaznog postupka, uvidom u isprave u spis, kao i na temelju stručnog, objektivnog i u skladu s ispravama u spisu nalaza i mišljenja sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Jere Brkana, dipl.oec. iz Splita kao i njegovog dopunskog nalaza i mišljenja, na koji ni tužitelj ni tuženik nisu imali primjedbi ni prigovora utvrdio da obveze o pružanju usluga po Ugovoru od 30. kolovoza 2001. i Aneksu toga ugovora nisu evidentirane u poslovnim knjigama tužitelja i tuženika; da je po Ugovoru o generalnom zastupanju od 5. svibnja 2003. tuženik evidentirao potraživanja od tužitelja po terećenju broj 01/04 od 30. lipnja 2004. i 02/04 od 30. lipnja 2004. i što je knjižio na kontu 12800. Nadalje je utvrdio da po Ugovoru o pružanju usluga, Aneksu tog Ugovora i po Ugovoru o generalnom ekskluzivnom zastupanju nisu vršena plaćanja, a 1. srpnja 2004. tuženik da je izvršio prijeboj potraživanja po Ugovoru o ekskluzivnom zastupanju s obvezama prema tužitelju, kao i da su se sve novčane transakcije tužitelja u 2003. i prvoj polovici 2004. obavljale putem žiro-računa tuženika. Iz konto kartice tužitelja broj 1470 proizlazi da je potraživanje tužitelja prema tuženiku na dan 14. lipnja 2004. iznosilo 7.706.715,63 kn, a kako prema utuženim računima proizlazi da tuženik tužitelju duguje iznos od 8.277.685,43 kn, to je potraživanje tužitelja prema tuženiku na dan 30. lipnja 2004. iznosilo 15.984.401,06 kn. Taj zbroj potraživanja uvećan je za priljev sredstava za iznajmljeni žiro-račun od 30. lipnja 2004.

do 30. prosinca 2004. u iznosu od 62.726,24 kn, pa je ukupno potraživanje tužitelja na dan 14. prosinca 2004. iznosilo 16.047.127,30 kn.

S druge strane prema tuženikovo dokumentaciji proizlazi da je obveza tuženika prema tužitelju na dan 30. lipnja 2004. iznosila 15.984.310,86 kn. Pored tog iznosa tuženik da je knjižio i neutužene račune u ukupnom iznosu od 89.425,12 kn tako da je na dan 14. prosinca 2004. iskazao obveze prema tužitelju u iznosu od 16.073.735,98 kn. Tuženik je temeljem izjave o prijeboju od 1. srpnja 2004. izvršio prijeboj međusobnih obveza i potraživanja u iznosu od 15.750.842,10 kn od čega je iznos od 7.385.148,46 kn iskazao na kontu 2230, a iznos od 8.365.693,44 kn na kontu 2200, a 24. kolovoza 2004. izvršeno je plaćanje po asignaciji na iznos od 396.966,15 kn (64.260,00 USD) koji je knjižen kod tužitelja na kontu 1470, a kod tuženika na kontu 2230.

Na temelju svega iznesenog proizlazi da je tužitelj imao potraživanje prema tuženiku u iznosu od 16.047.127,30 kn, kao i da je tuženik tužitelju do 14. prosinca 2004. podmirio obveze u iznosu od 16.147.808,25 kn, stoga je suprotno žalbenim navodima, na temelju stručnog, jasnog, sažetog i u skladu s ispravama u spisu nalaza i mišljenja sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Jere Brkana, dipl.oec. iz Splita kao i njegovog dopunskog nalaza i mišljenja, na koji ponavlja se, ni tužitelj ni tuženik nisu imali primjedaba ni prigovora, niti mu tužitelj prigovara sada u žalbi, pravilno prvostupanjski sud zaključio da je tuženik u cijelosti podmirio obveze prema tužitelju te da tuženik nema dugovanja prema tužitelju.

Potrebno je istaknuti da su stranke u parničnom postupku na temelju odredbe čl. 7. st. 1. ZPP-a dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a prema odredbi čl. 219. ZPP-a svaka stranka mora iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivne stranke. Odlučne sporne činjenice sud utvrđuje na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a), a ako to nije moguće, tada o postojanju odlučnih činjenica zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a). Pritom se dodaje da sud nije vezan pravnom osnovom tužbenog zahtjeva koju navede tužitelj, ali je vezan činjeničnom osnovom koju tužitelj nije naveo (čl. 186. ZPP-a). Sud u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva u postupku utvrđuje osnovanost takvog zahtjeva, odnosno činjenično stanje utvrđuje u okviru činjenične osnove koju tužitelj označi u svom zahtjevu.

Naime, tijekom predmetnog dugotrajnog postupka, tužitelj nije na jasan i nedvosmislen način obrazložio osnovu tužbenog zahtjeva, a iz činjeničnih tvrdnji tužitelja i priloženih dokaza (prije svega vjerodostojnih isprava) proizlazi da tražbinu temelji na knjigovodstvenoj dokumentaciji, odnosno otvorenim stavkama i računima (kao što tvrdi i sada u žalbi). S obzirom na navedeno, prvostupanjski sud je, suprotno žalbenim navodima, iz činjenica koje je tužitelj naveo, dokaza koje je priložio i izvođenje kojih je predložio, pravilno zaključio da tuženikov dug prema tužitelju ne postoji, jer ga je tuženik tužitelju u cijelosti podmirio.

U odnosu na tijekom postupka jednom iznesenu tvrdnju, da bi tužitelj svoje potraživanje temeljio na institutu stjecanja bez osnove, valja reći da tužitelj te svoje tvrdnje činjenično nije nigdje obrazložio, niti ih obrazlaže sada u žalbi.

Odredbom čl. 210. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 73/91, 111/93, 112/99 i 88/01), kojim je propisano da kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti tu imovinu, a ako vraćanje imovine nije moguće dužan je nadoknaditi vrijednost ostvarene koristi. S obzirom na to da tužitelj u ovom postupku nije dokazao, niti je u prethodno spomenutim parničnim postupcima bilo utvrđeno da nesporno sklopljeni ugovori između stranaka ne proizvode pravne učinke, to tužitelj osim što s ove osnove nije ni obrazložio tužbeni zahtjev nije dokazao (čl. 219. i 221.a ZPP-a) ni da bi eventualna osnova po kojoj je vršio tuženiku plaćanja, eventualno otpala.

Slijedom svega navedenog, prvostupanjski sud je, suprotno žalbenim navodima, pravilno zaključio, da iz isprava i dokaza u spisu proizlazi da tužitelj nema otvoreno potraživanje prema tuženiku, pa je stoga pravilno ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi (čl. 451. st. 3. u vezi s čl. 380. t. 2. ZPP-a; točka I. izreke ovog rješenja), te je pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan (čl. 219. i 221.a u vezi s čl. 368. ZPP-a, izreka ove presude).

U odnosu na odluku o troškovima postupka, iako je tužbeni zahtjev pravilno odbijen, te je tuženik u sporu uspio u cijelosti, prvostupanjski sud pravilno je primijenio odredbu čl. 154. st. 1. ZPP-a. Međutim odlučujući o visini troškova, prvostupanjski sud je djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo. Visina troškova za svaku poduzetu potrebnu radnju (čl. 155. ZPP-a) određuje se uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u trenutku poduzimanja te radnje sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa). U konkretnom slučaju za radnje poduzete do 11. prosinca 2009. treba primijeniti Tarifu objavljenu u „Narodnim novinama“ broj: 91/04, 37/05 i 59/07, nakon toga Tarifu objavljenu u „Narodnim novinama“ broj 148/09, a za radnje poduzete od 19. prosinca 2012. Tarifu objavljenu u „Narodnim novinama“ broj 142/12 i 103/14. Također je potrebno voditi računa i o tome da se vrijednost predmeta spora, a time i visina troškova za svaku poduzetu potrebnu radnju tijekom postupka (konkretno 13. studenog 2013., kada je tužitelj smanjio tužbeni zahtjev) promijenila.

Slijedom navedenog, proizlazi da tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka za sastav podneska od 28. svibnja 2007. u iznosu od 615,00 kn (Tbr. 8.3. u vezi s Tbr. 42. Tarife), a ne u iznosu od 26.906,25 kn. Za zastupanje na ročištima 15. studenog 2013., 28. veljače 2014., 20. lipnja 2014., 5. studenog 2014. i 14. listopada 2015. iznos od 42.806,25 kn za svako ročište (Tbr. 9.2. u vezi s Tbr. 42. Tarife), a ne iznos od 54.687,50 kn za svako ročište. Za zastupanje na ročištu 18. svibnja 2016. tuženik ima pravo na naknadu troškova u iznosu od 85.612,50 kn (Tbr. 9.1. u vezi s Tbr. 42. Tarife), a ne u iznosu od 109.343,75 kn. Za sastav podnesaka od 28. veljače 2014. i 4. veljače 2016. tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 625,00 kn za svaki podnesak (Tbr. 8.3. u vezi s Tbr. 42. Tarife), a ne u iznosu od 27.343,75 kn.

U preostalom dijelu odluka prvostupanjskog suda o visini troškova je pravilna, zakonita i valjalo obrazložena, što znači da tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od ukupno 524.498,75 kn, dok njegov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu

86 PŽ-5914/2016-3

od 162.907,50 kn nije osnovan. Stoga je na temelju odredbe čl. 166. u vezi s odredbama čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 11. travnja 2018.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać v. r.

Za točnost otpisivanja – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

U. B. B. 1966/18

Ref. 53 PZ-126/2017-1

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

iznos poštne

28-03-2017

Predano za poštu odmah po prijemu _____ 28
POŠTA _____ R
Broj prijema _____ prijava
Izdati _____ 101 _____ POŠTOM

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovico, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova b.b., kojeg zastupa punomoćnik Mate Vučica, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika FIZOS d.o.o., Zagreb, Prve poljanice 3, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetniku u Splitu, Starčevićeva 13, radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1307/2006 od 25. rujna 2012., u sjednici vijeća održanoj 15. veljače 2017.

presudio je

I Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1307/2006 od 25. rujna 2012. u točki 1. izreke i dijelu točke 2. izreke u kojem je naloženo tužitelju nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 198.751,00 kuna.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1307/2006 od 25. rujna 2012. u dijelu točke 2. izreke kojim je naloženo tužitelju nadoknaditi tuženiku troškova parničnog postupka u iznosu od 12.000,00 kuna i osam.

Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 12.000,00 kuna (dvanaeststisuća kuna).

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1307/2006 od 25. rujna 2012. točkom 1. odbijen je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi stečajnog dužnika Salonit d.d. u stečaju Ugovor o kratkoročnom kreditu broj 005/02 od 26. kolovoza 2002. te da se naloži tuženiku vratiti u stečajnu masu tužitelja iznos od 224.635,31 kuna sa zateznom kamatom od 26. kolovoza 2003. Točkom 2. izreke je tužitelju naloženo nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 210.751,00 kuna.

Protiv te presude žalbu je podnio tužitelj zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je počinjena povreda iz odredbe članka 254. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između razloga presude i sadržaja isprava u spisu te nalaza i mišljena sudskog vještaka. U žalbi u bitnom navodi da nije jasno kako je prvostupanjski sud utvrdio da nisu ispunjene opće pretpostavke pobijanja iz članka 127. Stečajnog zakona jer je pravna radnja koja se pobija poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u vrijeme kada je dužnik bio nesposoban za plaćanje s obzirom na to da je imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje, a prije otvaranja stečaja nad tužiteljem kao dužnikom. Smatra da su vjerovnici oštećeni jer je tuženik svoju obvezu po ugovoru o kreditu samo djelomično ispunio, vraćajući glavnicu i to protivno Zakonu o platnom prometu, obračunskim načinom plaćanja (kompensacijom) iz čega proizlazi da nije vraćeno ispunjena obveza, a čak i da se prihvati da je obveza ispunjena vraćanjem glavnice, ostao je nepodmireni iznos od 324.655,31 kuna s osnovne ugovorene kamate, koji predstavlja korist koju je tuženik stekao besplatno koristeći kreditna sredstva. Osim toga, smatra da se prvostupanjski sud nije upustio u ocjenu ostalih pretpostavki navedenih u tužbi zbog čega je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Tvrdi da postoji pogrešna primjena materijalnog prava kod odluke o trošku jer je trošak pristupa na ročište od 22. ožujka 2007. priznati protivno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te iz razloga jer nije odlučeno o protutužbi podnesenoj 22. listopada 2007., koja odluka bi utjecala na konačne troškove u ovom postupku. Predložio je prihvatiti žalbu, preinačiti prvostupanjsku presudu, podredno ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tuženik je naveo da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio sve relevantne činjenice na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i odbio tužbeni zahtjev. Tvrdi da je iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka utvrđeno da je tuženik glavnicu vratio, što je tužitelj potvrdio, jer je zahtjev za vraćanje glavnice zamijenio zahtjevom za isplatu ugovorene kamate, a što ne može zahtijevati u ovoj, nego u posebnoj parnici. Tvrdi da vjerovnici nisu oštećeni pa nisu ostvareni uvjeti za pobijanje radnje. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba nije osnovana, osim u dijelu u kojem se pobija odluku o parničnim troškovima, u kojem je djelomično osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 148/11-pročišćeni tekst; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a) te je utvrđeno da je presuda pravilna i zakonita u točki 1. izreke i djelomično u odnosu na dosuđeni trošak parničnog postupka u točki 2. izreke.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje pravno radnje stečajnog dužnika, Ugovora o kratkoročnom kreditu br. 005/02 od 26. kolovoza 2002. kojim je odobren kredit tuženiku u iznosu od 5.000.000,00 kuna s kamatom po stopi od 1% mjesečno, s krajnjim rokom otplate od dvanaest mjeseci te zahtjev za povrat u stečajnu masu iznosa od 5.000.000,00 kuna sa zakaznom kamatom.

Iz obrazloženja pobijane presude, u bitnom proizlazi da je prvostupanijski sud odlučio o neosnovanosti tužbenog zahtjeva iz razloga što je utvrdio da nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 131. Stečajnog zakona za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika, odnosno da nisu ispunjene opće i posebne pretpostavke za pobijanje. Pritom obrazlaže da je kod namjernog oštećenja potrebno utvrditi da je pobijana pravna radnja poduzetom u posljednjih deset godina prije otvaranja stečaja, da je stečajni dužnik namjerno oštetio svoje vjerovnike smanjivši ukupnu stečajnu masu, a prvostupanijski sud je iz izvedenih dokaza utvrdio da u konkretnom slučaju nije došlo do oštećenja vjerovnika pobijanom pravnom radnjom. Naime, iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka utvrdilo je da je na temelju Ugovora o kreditu sklopljenog na iznos 5.000.000,00 kuna tužitelj plasirao taj iznos tuženiku te da je tuženik vratio cjelokupnu glavnicu tužitelju. Nadalje, prvostupanijski sud smatra da iako tuženik nakon vraćanja glavnice kredita, nije platio ugovorne kamate koje je vještak obračunao u iznosu od 324.635,31 kuna, da pobijanom pravnom radnjom nisu ispravno oštećeni vjerovnici jer tužitelj svoj pravni interes može ostvariti tužbom za isplatu kamata, a ne pobijanjem pravne radnje stečajnog dužnika. Odluka o trošku donio je na temelju odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a i u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05).

Tužitelj u biti pobija pravnu radnju stečajnog dužnika, Ugovor o kreditu iz razloga jer je tom radnjom došlo do oštećenja vjerovnika.

Prvostupanijski sud pravilno zaključuje da je bilo potrebno utvrditi je li tužitelj dokazao postojanje pretpostavki iz članka 127. i članka 131. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 116/10; dalje: SZ) i to da je otvoren stečajni postupak nad dužnikom, da je pobijana pravna radnja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka, da je pobijana pravna radnja dovela do oštećenja vjerovnika i da je umanjena imovina dužnika, da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika te postojanje uzročne veze između pobijane radnje i umanjenja imovine dužnika.

Među strankama je sporna odlučna činjenica jesu li pobijanom pravnom radnjom oštećeni vjerovnici stečajnog dužnika.

Prvenstveno valja istaknuti da predmetna pravna radnja, odnosno ugovor koji se pobija, unatoč tome što je naslovljen kao Ugovor o kratkoročnom kreditu po svom sadržaju predstavlja ugovor o zajmu u smislu odredbe članka 557. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 7/96, 112/99, i 88/01; dalje: ZOQ), jer niti jedna ugovorna stranka nije banka. Iz spisa proizlazi da je ugovor sklopljen 26. kolovoza 2002. (prije otvaranja stečaja koji je otvoren rješenjem poslovnog broja St-13/02 od 6. svibnja 2005.) te da je na temelju tog ugovora doznačen tuženiku iznos od 5.000.000,00 kuna. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da je tuženik vratio pravnom predniku tužitelja cjelokupni iznos zajma, obračunskim načinom plaćanja, kompenzacijama od 30. lipnja 2003. i od 1. studenog 2003. Dakle, tuženik je vratio cjelokupni iznos od 5.000.000,00 kuna prije otvaranja stečajnog postupka nad pravnim prednikom tužitelja.

Pravilno je stoga prvostupanijski sud zaključio da pobijanim ugovorom nisu oštećeni vjerovnici jer je ugovoreni iznos zajma vraćen pa time nije došlo do umanjenja imovine pravnog prednika tužitelja, odnosno umanjenja stečajne mase. Činjenica na koji je način

vraćen zajam, odnosno da je vraćen obračunskim načinom plaćanja, što je bilo protivno tada važećem Zakonu o platnom prometu u zemlji, nije odlučna za ovaj spor. Naime, kakav način plaćanja nema za posljedicu ništavost, kako pogrešno tvrdi žalitelj, nego je pravna posljedica za obračunski način plaćanja obavljen protivno odredbi članka 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj 117/01) prekršajna odgovornost pravnog subjekta propisana člankom 47. tog Zakona.

Kako je pravilno utvrđeno da vjerovnici pobijanom pravnom radnjom nisu oštećeni, pobijana pravna radnja stečajnog dužnika čak i u slučaju da su ispunjene sve druge pretpostavke, ne može se s uspjehom pobijati pa je stoga neosnovan žalbeni razlog da sud nije utvrdio posebne pretpostavke za pobijanje.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj, nakon navedenog dokaza financijske knjigovodstvenim vještačenjem, preinacio tužbu u dijelu zahtjeva kojim traži povrat imovinske koristi stečene pobijanom radnjom, tako da umjesto povrata zajma u iznosu 5.000.000,00 kuna, zahtijeva plaćanje ugovorenih kamata na iznos zajma, koje je vještak obračunao u iznosu od 324.635,31 kuna. Prvostupanjski sud je pravilno, pravomoćnim raspravnim rješenjem od 23. rujna 2008. (list 78. spisa), odbio prijedlog za preinaku tužbe zbog promjene istovjetnosti zahtjeva.

Dakle, predmet spora je zahtjev za povrat iznosa od 5.000.000,00 kuna, a ne iznosa od 324.635,31 kuna, kako je pogrešno navedeno u točki 1. izreke presude. Međutim, to nema nikakvog utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke jer nije prihvaćen zahtjev za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika, Ugovora sklopljenog 26. kolovoza 2002. pa time nema niti obveze vraćanja imovinske koristi bez obzira o kojem iznosu se radi.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja pobijana presuda sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu međusobno proturječni, a niti su proturječni sadržaju izvedenih dokaza, izreka je razumljiva pa nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a na koju ukazuje žalitelj, a sud pazi po službenoj dužnosti te u postupanju prvostupanjskog suda nije nađena niti jedna od drugih bitnih povreda na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Pravilno je prvostupanjski sud na utvrđene odlučne činjenice, da pobijanom pravnom radnjom nisu oštećeni vjerovnici, primijenio materijalno pravo i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan zbog čega je na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a tuženikovu žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu u točki 1. izreke.

Pravilno je prvostupanjski sud donio odluku o trošku na temelju odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a jer je tuženik u cijelosti uspio u sporu pa mu je tužitelj dužan nadoknaditi parnični trošak. Međutim, žalitelj osnovano osporava visinu dosuđenog troška upirući na pogrešnu primjenu materijalnog prava, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u dijelu odluke o naknadi troška za ročište od 22. ožujka 2007. Uvidom u zapisnik s ročišta od 22. ožujka 2007. utvrđeno je da je ročište odgođeno zbog službene spriječenosti suca. Stoga je prvostupanjski sud za to ročište nepravilno priznato tuženiku trošak u iznosu od 12.500,00 kuna, jer prema Tbr. 9/5 Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 69/93, 87/93, 16/94, 11/96 i 91/94), koja je bila na snazi u vrijeme donošenja pobijane odluke, za pristup na ročište koje je odgođeno prije početka raspravljanja pripada nagrada 25% od Tbr. 7. t. 1., ali ne više od 50 bodova. Dakle, tužitelj je trebalo priznati

trošak u iznosu od 500,00 kuna jer je pristupio na tu ročište, ali je ročište odgođeno. Zbog navedenog je odluku o troškovima u tom dijelu valjalo preinačiti na temelju odredbe članka 373. stavak 3. ZPP-a i odbiti zahtjev za naknadu troška u iznosu od 12.000,00 kuna, kako je odlučeno u točki II. izreke ove presude, a potvrditi u preostalom dijelu. Pritom valja istaknuti da činjenica da prvostupanjski sud nije odlučio o protutužbi tuženika nema nikakvog utjecaja na odluku o visini troška iz razloga jer je protutužba po svom karakteru samostalna tužba pa će prvostupanjski sud naknadno donijeti odluku o protutužbi (članak 329. stavak 1. ZPP-a) pri čemu će odlučiti i o troškovima vezanim za protutužbu.

Zbog navedenog je odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 15. veljače 2017.

PREDsjednica Vijeća
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

Brankica Čurman
BRANKICA ČURMAN

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU po sucu ovog suda **DEA MEŠTROVIĆ KOČEĆ** kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja **SALONIT d.d.** u stečaju, Vranjic, Krešimirova b.b., zastupan po Mili Vučica odvjetniku u Splitu protiv tuženika **FIZOS d.o.o.** Zagreb, Prve poljanice 3, zastupan po Tomislavu Krka odvjetniku u Splitu, radi pobijanja pravnih radnji, dana 25.rujna 2012.godine

presudio je:

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrdjuje se da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravna radnja – Ugovor o kratkoročnom kreditu br.005/02. od 26.kolovoza 2002.godine kojim Ugovorom tužitelj odobrava kredit tuženiku u iznosu od 5.000.000,00 kn sa kamatnom stopom od 1% mjesečno s krajnjim rokom otplate od 12 mjeseci, te se ova pravna radnja tužitelja prema tuženiku u odnosu na stečajnu masu tužitelja poništava pa je tuženik dužan vratiti u stečajnu masu tužitelja iznos od 324.635,31 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 26.08.2003.godine sve u roku od 8 dana“.

2. Dužan je tužitelj naknaditi tuženiku iznos od 210.751,00 kn po osnovu troškova postupka u roku od 8 dana.

O b r a z l o ž e n j e :

Tužitelj je podnio tužbu sudu protiv tuženika radi pobijanja pravnih radnji tražeći da sud utvrdi da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja - pravna radnja Ugovor o kratkoročnom kreditu br.005/02. od 26.08.2002.godine kojim ugovorom tužitelj odobrava kredit tuženiku u iznosu od 5.000.000,00 kn sa kamatnom stopom od 1% mjesečno i krajnjim rokom otplate 12 mjeseci te da se ova prava radnja tužitelja prema tuženiku u u odnosu na stečajnu masu tužitelja poništi a tuženik da je dužan vratiti u stečajnu masu tužitelja iznos od 5.000.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 26.08.2003.godine sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe te naknaditi tužitelju i parnični trošak.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti.

Tuženik je osporio navode tužitelja, ističući da je tuženik pozajmljeni iznos vratio tužitelju i to prijebojima sa dospjelim potraživanjima tuženika prema tužitelju a u ukupnom iznosu od 5.090.000,00 kn.

Radi navedenog predložio je da tužbeni zahtjev tužitelja bude odbijen u cijelosti.

U navedenom predmetu izveden je i dokaz vještačenjem po vještaku financijsko knjigovodstvene struke koji je u svom nalazu i mišljenju ustvrdio da je tužitelj suprotno odredbama Zakona o platnom prometu u zemlji a jer je bio blokiran, nesolventan, plasirao tuženiku obračunskim načinom plaćanja (cesija i sl.) u razdoblju od 29.08.2002.godine do 22.08.2003.godine ukupan iznos od 5.090.000,00 kn a tuženik da je suprotno odredbama istog

Zakona a jer je tužitelj bio blokiran - nesolventan vratio tužitelju obračunskim načinom plaćanja kompenzacijama, od 30.06.2003.godine i 01.11.2003.godine ukupan iznos od 5.090.000,00 kn glavnice kredita.

Nadalje, da iz prezentiranih knjigovodstvenih dokumenata i konto kartice tužitelja i tuženika, je evidentno da po predmetnom Ugovoru o kratkoročnom kreditu nije vršen obračun niti se plaćala ugovorena kamata po stopi do 1% mjesečno. Iznos obračunate kamate odnosno potraživanja tužitelja temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu br.005/02. na dan 01.11.2003.godine iznosi 324.635,31 kn.

Tužitelj nije imao primjedbe na vještvo sudskog vještaka Ante Blažević te je naveo da precizira tužbeni zahtjev tako da umjesto iznosa od 5.000.0000,00 kn treba da stoji: iznos od 324.635,31 kn, dok u ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen.

Tuženik je u odnosu na vještvo vještaka Ante Blažević naveo da je potvrdilo činjenice iznesene u dogovoru na tužbu tj. da je tuženik platio tužitelju 5.090.000,00 kn, a zaključci vještaka da bi pravni poslovi između parničnih stranka bili protivni odredbama Zakona o platnom prometu su ovdje irelevantni u cijelosti.

Tuženik je naveo da je tužitelj promijenio identitet tužbenog zahtjeva, da se radi o preinaci tužbe u smislu čl.190.ZPP-a kojoj se preinaci protivi.

Nadalje, naveo je da je tužitelj dužan pojasniti na što se odnosi iznos od 324.635,31 kn, jer bi prema nalazu i mišljenju vještaka Ante Blaževića navedeni iznos predstavljao navodno dugovani iznos na ime obračunatih kamata.

Tuženik smatra da nema nikakvih obveza plaćanja ugovorene kamate jer tužitelj nije nikada tuženiku izdao nikakve račune za plaćanje ugovorne kamate.

Tužitelj da je bio dužan izdati račun tuženiku sa iskazanim PDV-om a što nije nikada učinio.

Navodi da je Ugovor o kratkoročnom kreditu br.005/02. od 26.08.2002.godine konzumiran u cijelosti od strane obje ugovorne strane te da mu je tuženik po tom Ugovoru vratio primljena sredstva u cijelosti pa nema nikakvog pravnog interesa pobijati taj ugovor, te nakon što su stranke ugovor već izvršile nije moguće tražiti da je Ugovor bez učinka prema stečajnoj masi.

U svakom slučaju iznos od 324.635,31 kn koji tužitelj sada potražuje od tuženika po osnovu pobijanja pravne radnje a na ime ugovornih kamata navodi da se radi o akcesornom potraživanju koje slijedi sudbinu glavne tražbine iz pravnog posla koji ne proizvodi nikakvi pravni učinak.

U svakom slučaju tužiteljev zahtjev za isplatu ugovornih kamata postavljen je 21.02.2008.godine nakon što je nastupila zastara pa tužbeni zahtjev (preinačeni) treba odbiti kao neosnovan, a prvenstveno dobaciti kao nedopušten zbog nedostatka pravnog interesa.

Izveden je dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika Damira Gabelica preko Trgovačkog suda u Zagrebu kao zamolbenog suda dana 04.lipnja 2008.godine.

Tuženik navodi i to da je Dodatkom I Ugovora o kratkoročnom kreditu od 16.09.2002.godine između stranaka dogovoreno da se kamate neće plaćati.

Pregledana je dokumentacija koja prilježe spisu: Izjave o prijeboju (str.9 i 10 spisa), izvodi iz poslovne dokumentacije - obveza po kratkoročnom kreditu kartica konta 2532, vještvo sudskog vještaka za financije i računovodstvo Ante Blažević, dipl.oec. od 19.06.2007.godine.

Stranke su dostavile pismene popise troškova.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Tužitelj tužbom pobija pravnu radnju tražeći da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja Ugovor o kratkoročnom kreditu br.005/2002. od 26.08.2002.godine, smatrajući da je pravna radnja pobojna temeljem čl.128. u svezi s čl. 137.st.2. i čl.131. Stečajnog zakona (NN br.44/96., 22/99., 129/00., 123/03. 82/06.).

Kod namjernog oštećenja a u smislu zakonskog propisa potrebno je utvrditi da se pobožnom pravnom radnjom poduzetom u posljednjih deset godina prije otvaranja stečajnog postupka stečajni dužnik namjerno oštetio svoje vjerovnike, smanjio ukupnost stečajne mase.

U konkretnom slučaju nisu ostvareni uvjeti iz čl.131. Stečajnog zakona jer je za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika potrebno ispunjenje općih i posebnih pretpostavki.

Pri tom je potrebno utvrditi da li su ispunjene opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, jer redosljedom najprije treba utvrditi da li su ispunjene opće pretpostavke da bi moglo doći do pobijanja pravne radnje.

Opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, a koje moraju biti ispunjenje su:

- da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom,
- da je prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja,
- da je pobijana pravna radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika,
- da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

Između pobijane pravne radnje ili umanjena imovina dužnika mora postojati uzročna veza koja bi postojala u koliko bi namirenje svih stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta.

Pri tom je teret dokazivanja da su pravnom radnjom oštećeni vjerovnici i da je umanjena imovina dužnika na tužitelju.

Iz rezultata cjelokupnog postupka zaključiti je da se pobijanom pravnom radnjom vjerovnici izravno ne oštećuju, tj. nije ispunjen navedeni zakonski uvjet.

Naime, u postupku je utvrđeno a što je proizašlo i iz vještva sudskog vještaka Ante Blažević, da je temeljem zaključenog Ugovora o kreditu na iznos od 5.000.000,00 kn tužitelj plasirao tuženiku iznos od 5.090.000,00 kn a tuženik je vratio tužitelju ukupan iznos od 5.090.000,00 kn – glavnice kredita, pa iako je temeljem navedenog ugovora iznos obračunate kamate odnosno potraživanje tužitelja temeljem navedenog ugovora i nakon vraćanja glavnice kredita iznosilo 324.635,31 kn u konkretnom slučaju nisu ovom pravnom radnjom izravno vjerovnici oštećeni, a zaštitu svog pravnog interesa stečajni dužnik može ostvariti u parnici na isplatu tražbine a ne podnošenjem tužbe za pobijanje pravne radnje.

Tužitelj naime u ovoj parnici nije dokazao da bi došlo do oštećenja vjerovnika a niti da bi eventualno njihovo oštećenje nastalo kao posljedica poduzete pobijane pravne radnje.

Radi navedenog, valjalo je odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci.

Odluka o trošku temelji se na čl.154.st.1. Zakona o parničnom postupku (NN br.53/91. i 91/92., 112/99., 88/01., 117/03. i 88/05.) a i sukladno tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN br.69/93, 87/93, 16/94, 11/96 i 91/04) a kao trošak tuženiku je priznat trošak: sastava odgovora na tužbu u iznosu od 50.000,00 kn, zastupanje na ročištu od 01.ožujka 2007.godine u iznosu od 25.000,00 kn, ročište od 22.ožujka 2007.godine u iznosu od 12.500,00 kn, za pristup na ročište od 19.travnja 2007.godine iznos od 50.000,00 kn, za pristup na ročište od 02.studenog 2007.godine iznos od 1.795,00 kn, za pristup na ročište od 21.kolovoza 2008.godine iznos od 3.590,00 kn, za sastav podneska od 07.ožujka 2008.godine iznos od 3.590,00 kn, zastupanje na ročištu od 04.travnja 2008.godine iznos od 3.590,00 kn, za sastav podneska od 11.06.2008.godine iznos od 3.590,00 kn, za zastupanje na ročištu od

*23.rujna 2008.godine iznos od 3.590,00 kn. za pristup na ročište od 27.travnja 2012.godine iznos od 3.590,00 kn. za zastupanje na ročištu od 28.lipnja 2012.godine iznos od 3.590,00 kn. za zastupanje na ročištu od 09.srpnja 2012.godine iznos od 1.795,00 kn. zastupanje na ročištu od 10.rujna 2012.godine iznos od 3.590,00 kn, PDV-e u iznosu od 38.941,00 kn. pristojba odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

U Splitu, dana 25.rujna 2012.godine

SUDAC
DEA MESTROVIC KOCEIC
Za točnost opravka
Ovlašteni službenik
Marija Sućur

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Zagreb, u pisanom obliku u 3 primjerka.

DNA:

1. tužitelju,
2. tuženiku,
3. u spis

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Prako pošta

11-07-2012

Predano za poštu obično-pres. 0000 20
POŠTA R
Broj primjerka priloga
Taksirano KN

POTBIS
10. PZ-394/09-4

PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Zdravka Junačka, suca izvijestitelja, i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova b.b., kojeg zastupa punomoćnik Mate Vučica, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika FIZOS d.o.o., Zagreb, I Poljanice 3, kojeg zastupa punomoćnik Tin Matić, odvjetnik u Zagrebu, radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika (v.p.s. 501.000,00 kn), odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1220/06 od 10. studenoga 2008., 9. svibnja 2012.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1220/06 od 10. studenoga 2008. u pobijanom dijelu pod točkama I. i II. izreke i sudi:

1. Odbija se tužiteljev tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se kako su bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravna radnja tužitelja i tuženika i to baš Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 05.05.2003. godine, kojim ugovorom je ugovoreno kako će tuženik biti jedini i ekskluzivni zastupnik za prodaju proizvoda iz proizvodnog programa tužitelja na području Republike Hrvatske i izvan nje pa je dužan tuženik naknaditi tužitelju troškove ovog spora u roku od osam dana.“

2. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 46.087,00 kn u roku od osam dana.

3. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 1.174.523,00 kn, kao neosnovan.

riješio je

1. Odbacuje se dopuna žalbe tuženika od 5. srpnja 2011., kao nepravovremena.

2. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje točka II. rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1220/06 od 10. studenoga 2008.

Obrazloženje

Trgovački sud u Splitu presudom poslovni broj P-1220/06 od 10. studenoga 2008. pod točkom I. izreke utvrdio je da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi pravna radnja tužitelja i tuženika i to baš Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003., kojim ugovorom je ugovoreno kako će tuženik biti jedini i ekskluzivni zastupnik za prodaju proizvoda iz proizvodnog programa tužitelja na području Republike Hrvatske i izvan nje.

Pod točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 78.200,00 kn.

Pod točkom II. rješenja sud je utvrdio vrijednost predmeta spora u iznosu od 501.000,00 kn.

Prema obrazloženju pobijane presude sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

Sud nalazi dokazanim i nespornim sljedeće činjenice:

- da su stranke 5. svibnja 2003. zaključile Ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju, kojim ugovorom je tuženik za tužitelja preuzeo obvezu jedinog i ekskluzivnog zastupnika tužitelja za područje Republike Hrvatske i izvan nje, uz ugovorenu naknadu od 10% ugovorene i ostvarene realizacije poslova te ugovorene naknade štete u iznosu od 25 % bruto godišnjeg prometa u slučaju raskida ugovora
- prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom podnijet je 25. siječnja 2002.
- nad stečajnim dužnikom je prvi put otvoren stečajni postupak 16. travnja 2004. te drugi put 6. svibnja 2005.
- tuženik kao stečajni vjerovnik podnio je prijavu tražbine u iznosu od 48.604.102,07 kn, koju tražbinu mu je osporio stečajni upravitelj stečajnog dužnika.

Odredbom članka 127. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06), propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj, mogu pobijati u

ime stečajnog dužnika stečajni upravitelj te stečajni vjerovnici u skladu s odredbama Stečajnog zakona.

Odredbom članka 131. Stečajnog zakona pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka je pobojna ako je poduzeta u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga i ako je druga strana u vrijeme poduzimanja znala za namjeru dužnika ili je morala znati za okolnosti iz kojih bi se moglo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

U dokaznom postupku sud je ispitao stečajnog upravitelja stečajnog dužnika Vedrana Šeparovića, direktora tuženika Damira Gabelicu, svjedoke Zorana Smolića i Mirjanu Pavić. Sud je izvršio uvid u dokumentaciju spisa.

Sud je utvrdio da je direktor tuženika Damir Gabelica u vrijeme zaključenja pobijanog Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003. bio predsjednik nadzornog odbora kod stečajnog dužnika Salonit d.d. u stečaju, Vranjic. Radi se o bliskoj osobi iz članka 136. stavak 2. točka 1. Stečajnog zakona. Tuženik je znao da je stečajni dužnik insolventan i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

Do oštećenja vjerovnika još nije došlo zbog činjenice što tužitelj kao stečajni dužnik do otvaranja stečaja po pobijanom Ugovoru o generalnom zastupanju od 5. svibnja 2003. nije ništa platio. Do oštećenja stečajnih vjerovnika svakako će doći, ako tuženik uspije u sporu radi pobijanja pravne radnje i naplati u cijelosti ili djelomično svoju tražbinu u iznosu od 47,104.000,07 kn.

Sud je odbio kao suvišan dokaz za saslušanje svjedoka Ive Ljubića i Ivan Keve iz Splita.

Stečajni upravitelj Vedran Šeparović iskazao je da nije bilo nikakvih razloga na strani tužitelja da zaključi s tuženikom ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju koji se odnosi na obavljanje komercijalnih poslova. Tužitelj je imao stručnu i ekipiranu komercijalnu službu koja je vršila službu prodaje. U knjigovodstvenoj dokumentaciji tuženika nema ispostavljenih računa tuženika iz osnove Ugovora o ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003. niti je tom društvu bilo što plaćeno.

Sud je ocijenio da su se ispunile pretpostavke iz članka 131. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona za pobijanje pravne radnje tužitelja kao stečajnog dužnika.

Protiv citirane presude žalbu je podnio tuženik Fizos d.o.o., Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik mr. sc. Tin Matić, odvjetnik u Zagrebu.

Žali se protiv točke I. i II. izreke presude te točke II. rješenja.

Žali se protiv presude i rješenja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnom navodi da je bilo potrebno saslušati predloženog svjedoka Ivu Ljubića, koji je bio član uprave tužitelja do otvaranja stečajnog postupka. Iz njegovog iskaza moglo bi se utvrditi je li predmetni ugovor bio stvaran i provoden.

Navodi da je činjenica da tuženik nije ništa naplatio od tužitelja. Postavlja pitanje postoji li pravni interes za predmetnu tužbu tužitelja.

Odredba članka 131. stavak 2. Stečajnog zakona određuje da je uvjet pobijanja samo ako se predmetnim ugovorom stečajni vjerovnici izravno oštećuju. Tuženik na temelju tog ugovora nije ništa naplatio. Do utvrđenja štete vjerovnicima moglo bi se utvrditi samo provođenjem vještačenja, a koje je izostalo. U trenutku zaključenja Ugovora o generalnom zastupanju od 5. svibnja 2003. tuženiku nije moglo biti poznato da je tužitelj nesposoban za plaćanje ili da bi tom radnjom oštetio vjerovnike. Bespredmetno je pozivanje na vještačenje vještaka Ante Blaževića iz stečajnog predmeta ovog suda poslovni broj St-13/02.

U pogledu Ugovora o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003. žalitelj navodi da se nisu ispunili uvjeti iz članka 130. i 131. Stečajnog zakona. Navodi da je sud trebao saslušati na te okolnosti potpisnike predmetnog ugovora. Odredba članaka 130. i 131. Stečajnog zakona nalazi da pobijanje pravnih radnji mogu poduzeti samo stečajni vjerovnici, a ne sam stečajni dužnik. Stoga ne postoji aktivna legitimacija tužitelja u ovom postupku. Sud je trebao saslušati potpisnike predmetnog ugovora, a posebno u odnosu na znanje u točno određeno vrijeme. Ugovor nije pravna radnja, već pravni posao. Odredbe na koje se poziva obrazloženje pobijane presude ne mogu se primijeniti jer se odredba članaka 130. i 131. Stečajnog zakona odnosi isključivo na jednostrane pravne radnje.

U konkretnom slučaju izreka dijela dispozitiva „da je pravna radnja bez učinka prema stečajnoj masi“ bila bi opravdana samo u slučaju da postoji nešto što bi trebalo vratiti u stečajnu masu. Kako toga nema, tuženik nema pravo potraživati iznose koje mu tužitelj duguje kao stečajni dužnik na temelju ugovora.

Nema osnove za utvrđenje da ovaj ugovor ne proizvodi pravne učinke prema stečajnoj masi.

Činjenica je da je predmetni ugovor uredno izvršavan i da tuženik ima pravo na naknadu za izvršene usluge jednako kao i svi drugi stečajni vjerovnici. Da tuženik nema pravo na naknadu za izvršene usluge morale bi se utvrditi daljnje činjenice koje nisu utvrđivane. Do dana presuđenja pobijani ugovor nije proizveo nikakav pravni učinak. Stoga nije bilo pravnog interesa ili pravne osnove za presuđenje iz točke I. izreke. Pobija točku II. izreke rješenja. Navodi da je nejasno kako je utvrđena vrijednost predmeta spora, jer stečajni upravitelj nije dostavio traženi podatak u

Damir Gabelica koji je zaključio pobijani ugovor u ime tuženika Fizos d.o.o. Zagreb istovremeno je bio predsjednik nadzornog odbora Salonita d.d. – tužitelja. U smislu članka 136. stavak 2. točka 1. Stečajnog zakona, bliskom osobom dužnika pravne osobe smatra se predsjednik Nadzornog odbora.

U konkretnom slučaju tuženik je prijavio u stečaj tražbinu u iznosu od 48,604.102,27 kn, koju tražbinu je osporio stečajni upravitelj tužitelja. Teret dokazivanja osnove i visine osporene tražbine je na vjerovniku čija je tražbina osporena.

Kod namjernog oštećenja zakon traži da se pobojom pravnom radnjom poduzetom u posljednjih 10 godina prije otvaranja stečaja stečajni dužnik namjerno oštetio svoje vjerovnike, smanjio ukupnost stečajne mase.

Ovaj sud ocjenjuje da su tuženikovi žalbeni razlozi pogrešne primjene materijalnog prava osnovani i da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da se radi o pobojoj pravnoj radnji namjernog oštećenja vjerovnika iz članka 131. Stečajnog zakona.

Za osnovano pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika potrebno je ispunjenje općih i posebnih pretpostavki. Stečajnim zakonom propisane su opće i posebne pretpostavke pobijanja pri čemu, da bi zahtjev za pobijanje bio osnovan, opće pretpostavke moraju biti ispunjene. Stoga, dok se ne utvrdi jesu li ispunjene opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nije moguće ocijeniti osnovanost zahtjeva za pobijanje, čak i u slučaju da postoje posebne pretpostavke.

Opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje moraju biti ispunjene su: a) da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom; b) da je prije otvaranja stečajnog postupka (uz određene izuzetke) poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja; c) da je pobijana pravna radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika; d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Između pobijane pravne radnje i umanjenja imovine dužnika mora postojati uzročna veza koja bi postojala ukoliko bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta. Teret dokazivanja da su pobijanom pravnom radnjom oštećeni vjerovnici i da je umanjena imovina dužnika je na tužitelju.

U konkretnom slučaju nije ispunjen potreban zakonski uvjet da se pobijanom pravnom radnjom vjerovnici izravno oštećuju.

Osnovano navodi žalitelj da pobijanom pravnom radnjom vjerovnici nisu izravno oštećeni. U obrazloženju pobijane presude sud navodi da do oštećenja vjerovnika nije došlo. Tužitelj nije ništa platio po pobijanom ugovoru, tuženik zaključenjem ugovora nije stekao nikakvu imovinsku korist. Osnovano žalitelj ukazuje na odredbu članka 141. stavak 5. Stečajnog zakona, prema kojoj ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijena pravna radnja je bez učinka prema

skladu s raspravnim rješenjem od 5. prosinca 2007. Vrijednost predmeta spora trebalo je utvrditi u skladu s člankom 180. Stečajnog zakona.

Predložio je da se pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tuženik je 5. srpnja 2011. podnio dopunu žalbe.

Tužitelj nije odgovorio na žalbu tuženika.

Tuženikova žalba je osnovana.

Dopuna tuženikove žalbe od 5. srpnja 2011. je nepravovremena.

Ispitujući pobijanu presudu na temelju članka 365. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11), ovaj žalbeni sud nalazi da je ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Stečajni postupak nad tužiteljem Zavod za platni promet pokrenuo je prijedlogom od 25. siječnja 2002. Do tada se žiro-račun stečajnog dužnika nalazio u neprekidnoj blokadi 1258 dana. Pobijani ugovor od 5. svibnja 2003. nalazi se na listu 8. – 10. spisa. Platni promet stečajnog dužnika obavljao se preko žiro-računa Fizos d.o.o. /tuženika/, dok drugog poslovanja nije bilo. Pobijana pravna radnja je ugovor o generalnom ekskluzivnom zastupanju od 5. svibnja 2003. Potpisnici pobijanog ugovora su direktor Salonita, Jozo Ćurković i direktor tuženika Damir Gabelica. Predsjednik Nadzornog odbora Salonita bio je direktor tuženika Damir Gabelica (istodobno), koji je dao iskaz na ročištu 16. svibnja 2008. (na listu 89. – 91. spisa).

Odredba članka 131. Stečajnog zakona glasi:

(1) Pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

(2) Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili morao znati za okolnosti iz kojih je se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

(3) Naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Radi se o dvostrano obveznom napolatnom ugovoru.

U konkretnom slučaju tuženik, odnosno direktor tuženika Damir Gabelica, znao je da je tužitelj (Salonit) u neprekidnoj blokadi od 1258 dana.

Damir Gabelica koji je zaključio pobijani ugovor u ime tuženika Fizos d.o.o. Zagreb istovremeno je bio predsjednik nadzornog odbora Salonita d.d. – tužitelja. U smislu članka 136. stavak 2. točka 1. Stečajnog zakona, bliskom osobom dužnika pravne osobe smatra se predsjednik Nadzornog odbora.

U konkretnom slučaju tuženik je prijavio u stečaj tražbinu u iznosu od 48,604.102,27 kn, koju tražbinu je osporio stečajni upravitelj tužitelja. Teret dokazivanja osnove i visine osporene tražbine je na vjerovniku čija je tražbina osporena.

Kod namjernog oštećenja zakon traži da se pobojom pravnom radnjom poduzetom u posljednjih 10 godina prije otvaranja stečaja stečajni dužnik namjerno ošteti svoje vjerovnike, smanjio ukupnost stečajne mase.

Ovaj sud ocjenjuje da su tuženikovi žalbeni razlozi pogrešne primjene materijalnog prava osnovani i da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da se radi o pobojoj pravnoj radnji namjernog oštećenja vjerovnika iz članka 131. Stečajnog zakona.

Za osnovano pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika potrebno je ispunjenje općih i posebnih pretpostavki. Stečajnim zakonom propisane su opće i posebne pretpostavke pobijanja pri čemu, da bi zahtjev za pobijanje bio osnovan, opće pretpostavke moraju biti ispunjene. Stoga, dok se ne utvrdi jesu li ispunjene opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nije moguće ocijeniti osnovanost zahtjeva za pobijanje, čak i u slučaju da postoje posebne pretpostavke.

Opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje moraju biti ispunjene su: a) da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom; b) da je prije otvaranja stečajnog postupka (uz određene izuzetke) poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja; c) da je pobijana pravna radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika; d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Između pobijane pravne radnje i umanjenja imovine dužnika mora postojati uzročna veza koja bi postojala ukoliko bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta. Teret dokazivanja da su pobijanom pravnom radnjom oštećeni vjerovnici i da je umanjena imovina dužnika je na tužitelju.

U konkretnom slučaju nije ispunjen potreban zakonski uvjet da se pobijanom pravnom radnjom vjerovnici izravno oštećuju.

Osnovano navodi žalitelj da pobijanom pravnom radnjom vjerovnici nisu izravno oštećeni. U obrazloženju pobijane presude sud navodi da do oštećenja vjerovnika nije došlo. Tužitelj nije ništa platio po pobijanom ugovoru, tuženik zaključenjem ugovora nije stekao nikakvu imovinsku korist. Osnovano žalitelj ukazuje na odredbu članka 141. stavak 5. Stečajnog zakona, prema kojoj ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijana pravna radnja je bez učinka prema

stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje.

U vrijeme zaključenja ugovora nije za stečajnog dužnika nastupila nikakva štetna posljedica niti je tuženik stekao bilo kakvu imovinsku korist.

Iz činjeničnog stanja spisa proizlazi da se dužnik zapravo protivio plaćanju provizije ugovorene tim poslom.

Zaštitu svog pravnog interesa stečajni dužnik može ostvariti u parnici kojom se zahtjeva utvrđenje osporene tražbine tuženika /u toj parnici tužitelja/, a ne podnošenjem tužbe za pobijanje pravne radnje.

Pozivajući se na odredbu članka 131. stavak 1. i 2. i članka 141. stavak 5. Stečajnog zakona, prvostupanjski sud pogrešno je primijenio materijalno pravo.

Tužitelj u ovoj parnici nije dokazao da bi došlo do oštećenja vjerovnika niti da bi eventualno njihovo oštećenje nastalo kao posljedica poduzimanja pobijene pravne radnje.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 373. točka 3. ZPP-a preinačiti pobijanu prvostupanjsku presudu na način naveden u točki I. izreke.

Što se tiče odluke o trošku primjenjuje se Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 91/04, 37/05, 59/07, u daljnjem tekstu: Tarifa). U postupku pred prvostupanjskim sudom, po pravovremenom prigovoru tuženika utvrđena je vrijednost predmeta spora u iznosu od 501.000,00 kn na ročištu od 25. siječnja 2008. na temelju odredbe članka 40. stavak 3. ZPP-a. U tom slučaju utvrđena vrijednost predmeta spora mjerodavna je za cjelokupni postupak. Na temelju odredbe Tbr. 7. točke 1. Tarife za vrijednost predmeta spora tuženiku pripada za sastav odgovora na tužbu iznos od 5.010,00 kn, zastupanja na ročištima 5. prosinca 2007., 16. svibnja 2008., 4. srpnja 2008., 1. listopada 2008. iznos po 5.010,00 kn (4 ročišta). Za ročišta 25. siječnja 2008. i 28. ožujka 2008. po Tbr. 9. t. 1. Tarife iznos po 2.505,00 kn (2 ročišta).

Za podnesak od 5. rujna 2008. i 9. listopada 2008. iznos po 500,00 kn (2 podneska) Tbr. 8. točka 3. Tarife jer nije riječ o taksativno navedenim podnescima iz Tbr. 8. točka 1. Tarife. Za ročište za objavu presude iznos od 2.505,00 te trošak sudske pristojbe na žalbu iznos od 6.260,00 kn. Za trošak žalbe iznos od 6.262,00 kn.

Ukupni trošak tuženika iznosi 46.087,00 kn, dok tuženik neosnovano potražuje naknadu troška u iznosu od 1.174.523,00 kn.

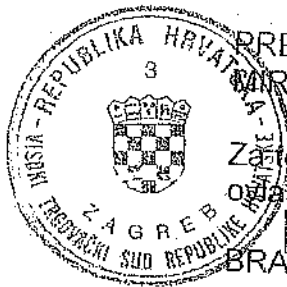
Tuženikova žalba protiv točke II. rješenja citirane presude nije osnovana.

Na temelju odredbe članka 180. Stečajnog zakona, u parnici za utvrđenje tražbine može se zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu, kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Vrijednost predmeta spora određuje se prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase. O tome se u konkretnom slučaju ne radi. Tražbinu ne ostvaruje u parnici za utvrđivanje tražbine Fizos d.o.o., Zagreb, prema stečajnom dužniku. Stečajni dužnik Salonit d.d. u stečaju, Vranjic, podnio je tužbu na utvrđenje radi pobijanja pravne radnje u stečaju, s time da je označio vrijednost predmeta spora u iznosu od 47,104.000,00 kn. U smislu odredbe članka 40. stavak 3. Zakona o parničnom postupku sud je po prigovoru tuženika označio vrijednost predmeta spora na ročištu 25. siječnja 2008. Navedeno utvrđenje sud je donio po suglasnom prijedlogu tužitelja i tuženika. Stoga nije osnovan dio žalbe da bi vrijednost predmeta spora sud nezakonito utvrdio.

Tuženik je podnio dopunu žalbe 5. srpnja 2011. Dopuna žalbe je nepravovremena. Presudu je tuženik primio 17. studenoga 2008. Pravo žalbe je tuženik mogao izjaviti u roku od osam dana (članak 500. točka 2. Zakona o parničnom postupku). Dopuna žalbe je izjavljena izvan roka te je nepravovremena. Stoga je ovaj podnesak odbacio ovaj sud na temelju članka 367. Zakona o parničnom postupku.

Slijedom izloženih razloga valjalo je riješiti kao u izreci na temelju odredbe članaka 373. i 380. točka 3. Zakona o parničnom postupku.

U Zagrebu 9. svibnja 2012.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

MARTA MATIĆ, v.r.

Za točnost otpis
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
IZ RUKE
29-12-2014
Priloga pošte

Priloga na žalbu žaloposilca, dana 20.
POŠTA
Priloga
Priloga
Priloga

67. Pž-588/11-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sudu pojedincu Dubravki Zubović, u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. u stečaju, OIB 14755697651, Vranjic, Krešimirova b.b., kojeg zastupa punomoćnik Mirko Kozina, odvjetnik iz Splita, Gundulićeva 26, protiv tuženika FIZOS d.o.o., OIB 57327585989, Zagreb, Prve poljanice 3, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik iz Splita, radi isplate iznosa od 20.032,16 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-86/07 od 18. listopada 2010., 27. listopada 2014.

riješio je

I. Uvažava se tuženikova žalba, ukida presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-86/07 od 18. listopada 2010., a tužba se odbacuje.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 4.585,00 kn u roku od osam dana.

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu dijela parničnog troška u iznosu od 4.025,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-86/07 od 18. listopada 2010. u točki I. njene izreke naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 20.032,16 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 1.096,78 kn od 21. travnja 2004. do isplate, na iznos od 4.461,91 kn od 20. kolovoza 2004. do isplate, na iznos od 13.505,40 kn od 4. studenoga 2004. do isplate i na iznos od 968,07 kn od 4. ožujka 2005. do isplate. U točki II. izreke navedene presude naloženo je tuženiku platiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.780,00 kn.

Protiv te presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da drugostupanjski sud uvaži žalbu i pobijanu presudu preinači na način da tužbeni zahtjev odbije, odnosno da je ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbama članka 365. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13) pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda donesena uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2. Zakona o parničnom postupku.

U odgovoru na tužbu, prije upuštanja u raspravu o glavnoj stvari, tuženik je istaknuo prigovor apsolutne nenadležnosti suda za suđenje u ovom predmetu ističući kako ugovor o pružanju usluga od 30. kolovoza 2001., na kojem tužitelj zasniva svoj tužbeni zahtjev, u članku 8. sadrži sporazum da će stranke sporove povjeriti na odlučivanje arbitraži Hrvatske gospodarske komore Zagreb. Ovaj prigovor prvostupanjski sud je odbio i u obrazloženju pobijane presude utvrdio kako se u konkretnom slučaju radi o sporu u kojem je jedna stranka (tužitelj) u stečaju, pa nadležnost prvostupanjskog suda proizlazi iz odredbe članka 34.b točke 5. Zakona o parničnom postupku.

Odredbom članka 3. stavka 1. Zakona o arbitraži („Narodne novine“ broj 88/01) propisano je da stranke mogu ugovoriti domaću arbitražu za rješavanje sporova o pravima kojima mogu slobodno raspolagati. Ograničenje arbitralnosti predviđeno je u sporovima s međunarodnim obilježjem na način da stranke mogu ugovoriti i arbitražu čije je mjesto izvan područja Republike Hrvatske, osim ako je posebnim zakonom propisano da takav spor može rješavati samo sud u Republici Hrvatskoj (članak 3. stavak 2. Zakona o arbitraži).

U konkretnom slučaju ne radi se o sporu s međunarodnim elementom, pa su stranke mogle ugovoriti arbitražu za rješavanje spora u skladu s odredbom članka 3. stavka 1. Zakona o arbitraži. Također, prema shvaćanju ovog suda, okolnost da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak nema utjecaja na valjanost sporazuma o arbitražnom rješavanju spora.

Odredbom članka 42. stavka 1. Zakona o arbitraži propisano je da ako su stranke za rješavanje određenog spora ugovorile arbitražu, sud kome je podnesena tužba u istom sporu i među istim strankama na prigovor tuženika oglasit će se nenadležnim, ukinut će provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu osim ako nađe da ugovor o arbitraži nije valjan (članak 6.), da je prestao važiti ili da se ne može ispuniti. Ova odredba, kao posebna odredba, ima prednost u primjeni pred općom odredbom o stvarnoj nadležnosti za sporove u kojima je stranka osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak iz članka 34.b točke 5. Zakona o parničnom postupku.

S obzirom na to da je osnova tužiteljevog zahtjeva tvrdnja da tuženik nije postupao u skladu s odredbom članka 3. ugovora o pružanju usluga, pravilnom primjenom odredbe članka 42. stavka 1. Zakona o arbitraži prvostupanjski sud se po tužnikovom

3. Prijedlog kompenzacije po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 3/2021 ovjeren od strane Ducentia d.o.o. i Robson holdings d.o.o.

3.1. Obračun zateznih kamata vjerovnika Robson holdings d.o.o., dužnika Salonit d.d. u stečaju (3x),

3.2. Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-70/17

3.3. Ispis e predmeta za Ovr-3637/2014 (sada Ovr-2330/2020) Općinskog suda u Splitu

3.4. Rješenje Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-2330/2020 od dana 31.01.2022.g.

3.5. Rješenje o ovrsi Javnog bilježnika Ilije Šarića iz Splita posl.br. Ovr-117/15

3.6. str. 53. Izvješća o vještačenju visine obveza stečajne mase, troškova stečajnog postupka, visine tražbine stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda od dana 13.07.2018.g. u predmetu Trgovačkog suda u Splitu St-13/2002

3.7. Otvorene stavke Robson holdings d.o.o., konto 2130

pravovremenom prigovoru trebao oglasiti nenadležnim, ukinuti provedene radnje i odbaciti tužbu. Propustivši to učiniti, prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2. Zakona o parničnom postupku.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 369. stavka 2. Zakona o parničnom postupku valjalo je ukinuti prvostupanjsku presudu i odbaciti tužbu.

Odluka pod točkom II. izreke ovog rješenja donesena je primjenom odredbe članka 166. stavak 3. Zakona o parničnom postupku.

Tuženik ima pravo na naknadu troška parničnog postupka u smislu odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku i to nagrade odvjetniku za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.220,00 kn (Tarifni broj 8. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“ broj 91/04), za zastupanje na ročištu 28. siječnja 2008., 17. ožujka 2008. i 20. listopada 2008. u iznosu od po 610,00 kn (Tarifni broj 9. točka 2. Tarife) te sastav podneska od 6. veljače 2008. u iznosu od 305,00 kn (Tarifni broj 8. točka 3. Tarife) u koje iznose je uključen PDV od 22% (Tarifni broj 42. Tarife). Tužitelj ima pravo i na nagradu odvjetniku za zastupanje na ročištu 6. listopada 2010. u iznosu od 1.230,00 kn (Tarifni broj 9. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“ broj 148/09) s uključenim PDV-om od 23%, odnosno, ukupno iznos od 4.585,00 kn koji je primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 166. stavka 2. Zakona o parničnom postupku dosuđen tuženiku kao u točki II. izreke.

Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 23. travnja 2008., jer taj podnesak nije bio potreban za vođenje ove parnice (članak 155. stavak 1. Zakona o parničnom postupku).

U Zagrebu 27. listopada 2014.

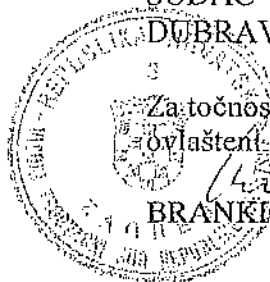
SUDAC

DUBRAVKA ZUBOVIĆ, v.r.

Za točnost, otpravka

ovlašten službenik

BRANKICA CURMAN

DUCENTIA d.o.o.
Radnička cesta 27
ZAGREB
OIB: 37670586697

Br. 3

POSLOVI KOMPENZACIJA

Zagrebu, _____

Prijedlog kompenzacije glavnica i kamate po presudi Trgovačkog suda u Splitu P-909/14 i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7540/2017 (troškovi postupka i zzk - dio)

Glavnica parničnog troška = 297.761,23 kn (II.dio)

Ducentia d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB:37670586697
P-909/14, PŽ-7540/17

duguje
297.761,23 kn
(II.dio glav.par.troš.)

Salonit d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb
OIB 14755697651
DUCENTIA d.o.o.
ZAGREB

Salonit d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb
OIB 14755697651

duguje
297.761,23 kn
(glav.+kte.)

Robson Holdings d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB: 04978313893

Ovr-117/15, par.trošak, kta do 28.11.18. = 98.495,50 + 36.119,02
= 46.520,50 + 16.394,07 (str. 3. očitov. Jere Brkana od 25.09.18.)
Ovr-70/17, par.trošak, kta do 28.11.2018. = 92.125,00 + dio kte. 8.107,14 (u prilogu osnova)

Ukupno: =237.141,00 + 60.620,23 = 297.761,23 kn

Robson Holdings d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB: 04978313893

duguje
297.761,23 kn

Ducentia d.o.o.
Radnička cesta 27
OIB: 37670586697

(Otvorene stavke – Robson holdings d.o.o. po kontu 2130 – obveze po ulaznim računima)

ROBSON HOLDINGS
d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 27

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

ROBSON HOLDINGS d.o.o.
Radnička cesta 27, Zagreb
OIB: 04978313893

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb, Vranjic
OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospeljem	20.02.2017	28.11.2018				92.125,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		21.02.2017	30.06.2017	130	9.68 %		92.125,00	3.176,17	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		92.125,00	7.546,27	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9.09 %		92.125,00	11.898,94	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8.82 %		92.125,00	15.060,42	
DUGOVANJE	po stavci								107.185,42
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							92.125,00	15.060,42	107.185,42
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

ROBSON HOLDINGS d.o.o.
Radnička cesta 27, Zagreb
OIB: 04978313893

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb, Vranjic
OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
GLAVNICA	s dospijećem	10.03.2015	28.11.2018				98.495,50		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		11.03.2015	30.06.2015	112	12.14 %		98.495,50	3.669,11	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.13 %		98.495,50	4.683,83	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		98.495,50	8.870,34	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		98.495,50	13.792,70	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		98.495,50	18.684,96	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		98.495,50	23.412,96	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		98.495,50	28.085,26	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9.09 %		98.495,50	32.525,09	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8.82 %		98.495,50	36.119,02	
DUGOVANJE	po stavci								134.614,52
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							98.495,50	36.119,02	134.614,52
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

VJEROVNIK:

ROBSON HOLDINGS d.o.o.
Radnička cesta 27, Zagreb
OIB: 04978313893

DUŽNIK:

SALONIT d.d. u stečaju
Krešimirova ulica bb, Vranjic
OIB: 14755697651

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospeljem	22.04.2015	28.11.2018				46.520,50		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		23.04.2015	30.06.2015	69	12,14 %		46.520,50	1.067,63	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12,13 %		46.520,50	1.546,89	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10,14 %		46.520,50	3.524,23	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10,05 %		46.520,50	5.849,11	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9,88 %		46.520,50	8.159,78	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9,68 %		46.520,50	10.392,87	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9,41 %		46.520,50	12.599,64	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	9,09 %		46.520,50	14.696,62	
KAMATE		01.07.2018	28.11.2018	151	8,82 %		46.520,50	16.394,07	
DUGOVANJE	po stavci								62.914,57
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							46.520,50	16.394,07	62.914,57
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

OVR-3637/14

**Zajednički odvjetnički ured
Dražan Crnković & Alen Pešušić**

01-03-2017

Vlaška 77
10 000 Zagreb

Tel. 01 4636 828, 4636 819
Fax. 01 4664 610

odvjetnici@crnkovicpesusic.com

OPĆINSKI SUD U SPLITU
Dračevac bb
(ex. Vojarna Sv. Križ)
21000 Split

OPĆINSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom
10. 01. 2017

obično - preporučeno - pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ as _____ priloga _____
pristojba _____ kuna.

Predlaže se spojiti na predmet Naslovnog suda Ovr-3637/14

Ovrhovoditelj: **ROBSON HOLDINGS d.o.o., OIB:04978313893**, Radnička cesta 27, Zagreb, zastupano po članovima uprave Anici Čurković i Mini Kotarac, koje su na zastupanje ovlastile odvjetnika Alena Pešušića iz Zagreba, Vlaška 77

Ovršenik: **SALONIT d.d. u stečaju, OIB:14755697651**, Krešimirova ulica bb, Vranjic, zastupano po stečajnom upravitelju Anti Radmanu

PRIJEDLOG ZA OVRHU
temeljem ovršnog Rješenja o ovrsl javnog bilježnika Ilije Šarić
posl.br. Ovr-117/15

4x, prilog _____
Na Naslovnom sudu se između stranaka vodi postupak ovrhe na istim nekretninama pod brojem Ovr-3637/14, slijedom čega ovrhovoditelj predlaže spajanje ovog predmeta na predmet Ovr-3637/14.

Pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsl javnog bilježnika Ilije Šarić iz Splita, Trg Hrv. br. zajednice 3a, posl.br. Ovr-117/15 od 10.03.2015.g., naloženo je ovršeniku SALONIT d.d. u stečaju, OIB:14755697651, Krešimirova ulica bb, Vranjic da plati ovrhovoditelju ROBSON HOLDINGS d.o.o., OIB:04978313893, Radnička cesta 27, Zagreb iznos od 9.739.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 8 postotnih poena, a koja kamata teče na pojedinačne iznose kako slijedi:

- na iznos od 973.900,00 kn od 01.01.2010.g. do isplate,
- na iznos od 1.947.800,00 kn od 04.05.2010.g. do isplate,

- na iznos od 6.817.300,00 kn od 19.10.2011.g. do isplate,

kao i da ovrhovoditelju naknadi nastali trošak postupka u iznosu od 98.495,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi 10. ožujka 2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i predvidive troškove određene rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Ilije Šarić Ovr-117/15 od 10.03.2015.g. u iznosu od 46.520,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja od 22.travnja 2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koji predvidivi troškovi su nastali dostavom pravomoćnog rješenja o ovrsi FINA-e na provedbu.

Budući da ovršenik do danas nije podmirio gore navedenu obvezu, te da je ovrhovoditelj obaviješten dopisom FINA-e od 19.12.2016.g. kako ovršenik nema aktivnih računa sa kojih bi se mogla izvršiti ovrha na novčanim sredstvima, ovrhovoditelj predlaže sudu da temeljem čl. 5. Ovršnog zakona donese slijedeće

RJEŠENJE O OVRSI

Temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilije Šarić iz Splita, Trg Hrv. br. zajednice 3a, posl.br. Ovr-117/15 od 10.03.2015.g., kojim je naloženo ovršeniku SALONIT d.d. da plati ovrhovoditelju ROBSON HOLDINGS d.o.o., iznos od 9.739.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 8 postotnih poena, a koja kamata teče na pojedinačne iznose kako slijedi:

- na iznos od 973.900,00 kn od 01.01.2010.g. do isplate,
- na iznos od 1.947.800,00 kn od 04.05.2010.g. do isplate,
- na iznos od 6.817.300,00 kn od 19.10.2011.g. do isplate,

kao i da ovrhovoditelju naknadi nastali trošak postupka u iznosu od 98.495,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi 10. ožujka 2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i predvidive troškove u iznosu od 46.520,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja od 22.travnja 2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena

a radi naplate iznosa od 9.739.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom

- na iznos od 973.900,00 kn od 01.01.2010.g. do isplate,
- na iznos od 1.947.800,00 kn od 04.05.2010.g. do isplate,
- na iznos od 6.817.300,00 kn od 19.10.2011.g. do isplate,

a koja kamata se do 31.07.2015.g. obračunava po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotna poena,

te radi naplate iznosa od 98.495,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi 10. ožujka 2015.g. do 31.07.2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena,

te radi naplate predvidivih troškova određenih rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Ilije Šarić Ovr-117/15 od 10.03.2015.g. u iznosu od 46.520,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja od 22.travnja 2015.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koji predvidivi troškovi su nastali dostavom pravomoćnog rješenja o ovrsi FINA-e na provedbu

te radi naplate troškova izdavanja ovog rješenja o ovrsi i daljnjih troškova ovog postupka

određuje se

o v r h a

na nekretninama u vlasništvu ovršenika SALONIT d.d. u stečaju, Krešimirova ulica bb, Vranjic, OIB:14755697651, i to:

- z.k.č.br. 4652/5 neplodno, površine 27296 m2, upisano u z.k.ul.br. 6531 KO Solin

- z.k.č.br. 4652/15 zgrada, površine 4429 m2, z.k.č.br. 4652/16 zgrada, površine 2431 m2, z.k.č.br. 4652/17 zgrada, površine 2155 m2, z.k.č.br. 4652/18 zgrada površine 2280 m2, z.k.č.br. 4652/19 zgrada, površine 820 m2, z.k.č.br. 4652/20 zgrada površine 20 m2, z.k.č.br. 4652/21 zgrada, površine 89 m2, z.k.č.br. 4652/22 zgrada površine 4209 m2, z.k.č.br. 4652/23 zgrada površine 38 m2, z.k.č.br. 4652/24 zgrada površine 180 m2, z.k.č.br. 4652/25 zgrada površine 70 m2, z.k.č.br. 4652/26 zgrada površine 1402 m2, z.k.č.br. 4652/27 zgrada površine 85 m2, z.k.č.br. 4652/28 zgrada površine 1160 m2, z.k.č.br. 4652/29 zgrada površine 1325 m2, z.k.č.br. 4652/30 zgrada površine 498 m2, z.k.č.br. 4652/31 zgrada površine 753 m2, z.k.č.br. 4652/32 zgrada površine 33 m2, sve upisano u z.k.ul.br. 1824 KO Solin
- z.k.č.br. 4652/7 neplodno, površine 1831 m2, upisano u z.k.ul.br. 6534 KO Solin
- z.k.č.br. 4684/8 zgrada površine 324 m2, upisano u z.k.ul.br. 6371 KO Solin
- z.k.č.br. 4683/3 neplodno površine 252 m2, upisano u z.k.ul.br. 6533 KO Solin
- z.k.č.br. 4406/4 zgrada površine 58 m2, sve upisano u z.k.ul.br. 6372 KO Solin
- z.k.č.br. 4682/2 neplodno površine 699 m2, upisano u z.k.ul.br. 3227 KO Solin
- z.k.č.br. 4406/3 neplodno površine 2527 m2, upisano u z.k.ul.br. 7737 KO Solin
- z.k.č.br. 4656/3 zgrada površine 786 m2, upisano u z.k.ul.br. 7736 KO Solin
- z.k.č.br. 4656/2 neplodno, površine 5343 m2, z.k.č.br. 4661/5 pašnjak, površine 536 m2, upisano u z.k.ul.br. 6528 KO Solin
- z.k.č.br. 4656/4 zgrada površine 117 m2, z.k.č.br. 4656/5 garaža površine 412 m2, sve upisano u z.k.ul.br. 5102 KO Solin
- z.k.č.br. 4657/15 vinograd površine 290 m2, upisano u z.k.ul.br. 4311 KO Solin
- z.k.č.br. 4652/6 zgrada, neplodno površine 1069 m2, od čega zgrada površine 14 m2, neplodno površine 1055 m2, upisano u z.k.ul.br. 6522 KO Solin
- z.k.č.br. 4683/2 neplodno, površine 245 m2, z.k.č.br. 4683/4 neplodno površine 253 m2, z.k.č.br. 4683/5 neplodno površine 230 m2, z.k.č.br. 4684/3 neplodno površine 541 m2, sve upisano u z.k.ul.br. 2636 KO Solin

zabilježbom ovrhe u zemljišnim knjigama, utvrđenjem vrijednosti navedenih nekretnina, njihovom prodajom i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

Zagreb, 22. prosinac 2016. g.

Trošak:

1	sastav prijedloga	73.700,00 kn
	PDV (25%):	18.425,00 kn
	UKUPNO:	92.125,00 kn

Ovrhovoditelj

Broj: OVR – 70/17

RJEŠENJE O OVRSI

I Sud određuje predloženu ovrhu.

II Ovrhovoditelju se određuje trošak u iznosu od 92.125,00 kn.

OPĆINSKI SUD U SPLITU
U Splitu, dana 20. veljače 2017.g.

SUDAC:

Irena Klisović

Pravna pouka: Protiv ovog rješenje nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu. Žalba se podnosi sudu u 3 primjerka u roku 8 dana od dostave ovog rješenja.

za točnost otpravka – ovlašteni djelatnik

Predmet: Ovr-3637/2014 (SADA Ovr-2330/2020)

Općinski sud u Splitu

Puni uvid u podatke predmeta kroz e-komunikaciju (za stranke u postupku).**Stranke**

Ovršenik S. SALONIT d.d. u STEČJU
 Ovrhovoditelj R. ROBSON HOLDINGS d.o.o.
 Ovršenik S.
 Ovrhovoditelj R.

Vrsta predmeta

Ovrha na nekretninama

Tijek postupka

① Datum pokretanja postupka 20.06.2014.
 ① Datum posljednje dodjele 25.03.2015. - sudac/sutkinja Irena Klisović
 ① Datum donošenja odluke 30.01.2019.
 ① Datum otpreme 01.02.2019.
 ① Datum arhiviranja -
 ① Rok čuvanja spisa -

Sudske radnje

Ročište	24.09.2015.	Održano
Ročište	15.10.2015.	Održano
Očevid	23.11.2015.	Održano
Ročište	25.04.2017.	Održano
Ročište	27.06.2017.	Održano
Očevid	14.11.2017.	Održano
Ročište	06.11.2018.	Održano
Ročište za dražbu	31.01.2019.	Odgodeno

Podaci o odluci

① Vrsta donesene odluke Rješenje - prekid postupka
 ① Datum pravomoćnosti odluke -
 ① Datum ovršnosti odluke -

Dodatne informacije

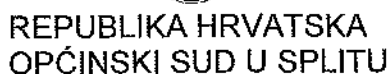
① Dodatni status predmeta NE
 ① Izjavljena žalba * DA - 15.02.2019.
 ① Spis na višem sudu DA - Datum otpreme: 27.03.2019.
 ① Predmeti izvan eSpis-a -

Vezani spisi

① Ovr-3689/2014 - spojeni
 ① Ovr-70/2017 - spojeni
 ① GŽ Ovr-1120/2019 - viši sud

Pismena

#	① Datum	Tip pismena	Vrsta pismena ①	Prilozi ①	① Podnositelj / sud
1.	04.11.2020.	Podnesak	Rješenje - prihvaćena žalba - ukinuto 1. st. rješenje	Ne	Ž.S.U.Z.

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

riješio je

- ## Obrazloženie

U Splitu, 31. siječnja 2022.

SUDAC
Irena Klisović

DNA: -ovrhovoditelju po pun:
-ovršniku po pun.

IRENA KLISOVIČ

31-01-2022

11:28:48

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.97-#130048523631393830363036383334
L=SPLIT
S=KLISOVIC
G=IRENA
CN=IRENA KLISOVIC

Broj zapisa: **eb305-6dcf7**

Kontrolni broj: **09b94-3ce72-54e5b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IRENA KLISOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

**Zajednički odvjetnički ured
Dražan Crnković & Alen Pešušić**

18-03-2015

Vlaška 77
10.000 Zagreb

Tel. 01 4636 828, 4636 819
Fax. 01 4664 610

odvjetnici@crnkovicpesusic.com

JAVNI BILJEŽNIK ILIJA ŠARIĆ
Split, Trg hrv. brat. zajed. 3 a

- primljeno -
neposredno - poštom

18-03-2015

**JAVNI BILJEŽNIK
ILIJA ŠARIĆ**
Trg hrvatske bratske zajednice 3A
21000 Split

obično-preporučeno na pošti 740-260
dana 6.3.2015. RC 019635039
u primj. 4 sa 1 priloga
pristojbe kuna 1

Ovrhovoditelj: **ROBSON HOLDINGS d.o.o.**, OIB:04978313893, Radnička cesta 27, Zagreb, zastupano po članovima uprave Anici Ćurković i Miri Kotarac, koje su na zastupanje ovlastile **ODVJETNIKA Alena Pešušića** iz Zagreba, Vlaška 77

**ODVJETNIK
ALEN PEŠUŠIĆ**
ZAGREB - Vlaška 77
tel. 385 1 4636 828, fax: 385 1 4664 610

Ovršenik: **SALONIT d.d. u stečaju**, OIB:14755697651, Krešimirova ulica bb, Vranjic, zastupano po stečajnom upravitelju Anti Ramadanu

PRIJEDLOG

za donošenje rješenja o ovrsi temeljem
vjerodostojne isprave radi 9.739.000,00 kn
4x, punomoć, prilozi-----

Na temelju priložene vjerodostojne isprave, Izvadak iz ovjerenih poslovnih knjiga od 05.03.2015.g. u iznosu od 9.739.000,00 kn, koji iznos ovršenik nije podmirio, ovrhovoditelj predlaže da javni bilježnik na temelju čl. 31. OZ-a, čl. 39. OZ-a, čl. 41. OZ-a, a sve u vezi s čl. 279. OZ-a, čl. 280. OZ-a i čl. 284. OZ-a, te čl. 14. OZ-a u vezi troškova ovrhe, donese sljedeće

RJEŠENJE

I Nalaže se ovršeniku **SALONIT d.d. u stečaju**, OIB:14755697651, Krešimirova ulica bb, Vranjic da plati ovrhovoditelju **ROBSON HOLDINGS d.o.o.**, OIB:04978313893, Radnička cesta 27, Zagreb iznos od 9.739.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 8 postotnih poena, a koja kamata teče na pojedinačne iznose kako slijedi:

Javni bilježnik Ilija Šarić Iz Splita, Trg Hrv. br. zajednice 3a
donio je sljedeće:

Posl. br.: Ovrv - 11

RJEŠENJE O OVRSI NA TEMELJU VJERODOSTOJNE ISPRAVE

1. Nalaže se ovršeniku da u roku od 8 dana od dana dostave ovoga rješenja namiri ovrhovoditel
tražbini iz prijedloga za ovrhu zajedno s odmjerenim troškovima.
2. Određuje se ovrha radi prisilne naplate tražbine zajedno s nastalim i predviđivim troškovima.
3. Nastali troškovi postupka iznose 98.495,50 Kn.
4. Predviđivi troškovi postupka iznose 46.520,50 Kn.

UPOZORENJA OVRŠENIKU:

Prigovor protiv rješenja mora biti obrazložen, dok će neobrazloženi prigovor sud odbaciti.
U slučaju kada namiri tražbini s nastalim troškovima u roku iz točke 1. ovoga rješenja, ovršenik
nije dužan namiriti naznačene predviđive troškove postupka iz točke 4. ovoga rješenja.
Ako se ovrha provodi na novčanoj tražbini ovršenika po računu na koji mu se uplaćuju primanja i
naknade iz članka 172. Ovršnog zakona ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. Ovršnog
zakona, ovršenik je o tome dužan obavijestiti Financijsku agenciju (FINA).

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja ovršenik može izjaviti prigovor u roku od 8 dana od dana primitka otpravka
rješenja.
Prigovor se podnosi javnom bilježniku koji je rješenje o ovrsi donio, u 3 primjerka, a o istom
odlučuje stvarno nadležan sud.

U Splitu, 10.03.2015

JAVNI BILJEŽNIK
Ilija Šarić v.d.

OVLAŠTENI SLUŽBENIK
Rozika Dajak

- na iznos od 973.900,00 kn od 01.01.2010.g. do isplate,
- na iznos od 1.947.800,00 kn od 04.05.2010.g. do isplate,
- na iznos od 6.817.300,00 kn od 19.10.2011.g. do isplate,

kao i da ovrhovoditelju naknadi trošak ovog postupka, i to za nastali trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ovog rješenja o ovrši do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućom polugodištu, uvećane za 5 postotnih poena, a sve to u roku od 8 dana od dana dostave ovog rješenja, dok se u suprotnom nalaže ovršeniku da ovrhovoditelju naknadi i predvidive troškove sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućom polugodištu, uvećane za 5 postotnih poena, a koje kamate teku od dana pravomoćnosti i ovršnosti ovog rješenja pa do isplate

II Ukoliko ovršenik u naznačenom roku ne namiri potraživanje ovrhovoditelja dozvoljava se ovrha radi naplate tražbine opisane u rješenju pod točkom I i to:

- općenito na imovini ovršenika na kojoj je ovrha dopuštena

- isplatom na ovrhovoditeljev račun broj: IBAN HR2524830051100017309 koji se vodi kod Štedbanke d.d. d.d. po pravomoćnosti ovog rješenja.

III Ovo rješenje ima učinak rješenja o ovrši na temelju kojeg ovrhovoditelj može izravno zatražiti po pravomoćnosti rješenja od dužnikovog dužnika isplatu tražbine i troškova sa zateznim kamatama na račun ovrhovoditelja (čl. 284. OZ-a).

IV Na temelju ovog rješenja po njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti ovrhovoditelj može zatražiti od stvarno nadležnog suda da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojem se na temelju ovog rješenja ne može zatražiti izvansudska ovrha (čl. 285. st. 2. OZ-a)

U Zagreb, 5. ožujak 2015. g.

Trošak:

1	javnobilježnička nagrada	5.000,00 kn
2	dostava rješenja	34,80 kn
3	trošak ispisa podataka iz evidencija za dostavu ovršeniku	10,00 kn
4	prilbava OIB	21,60 kn
5	sastav prijedloga (Tbr. 11. toč. 1.)	73.700,00 kn
6	troškovi ovrhovoditelja – kopiranje, poštarina, uredski materijal	30,00 kn
PDV (25%):		19.699,10 kn
UKUPNO:		98.495,50 kn

ODVJETNIK
ALEN PEŠUŠIĆ
ZAGREB – Vlačka 77
tel: 385 1 40 51 20, fax: 385 1 40 64 010

Ovrhovoditelj

a ukoliko ovršenik ne podmiri dugovanje u roku od 8 dana od dana primitka ovog rješenja i/ili ne izjavi prigovor protiv ovog rješenja, ovrhovoditelju pripadaju daljnji troškovi postupka po obavljenoj radnji i to :

Trošak:

1	pribava klauzule pravomoćnosti i ovršnosti	250,00 kn
2	sastav prijedloga za provedbu ovrhe daljnjim sudionicima u postupku ovrhe	36.850,00 kn
3	javnobilježnička nagrada za izdavanje potvrde o ovršnosti	30,00 kn
4	dostava putem e-oglasne ploče	10,00 kn
5	dostava pravomoćnog rješenja o ovrši ovrhovoditelju	11,60 kn
6	dostava spisa radi odbacivanja prijedloga, po prigovoru ili žalbi na rješenje	21,60 kn
7	pisanje rješenja o obustavi ovrhe	43,20 kn
PDV (25%):		9.304,10 kn

UKUPNO: 46.520,50 kn

Otvorene stavke

Konto : 0651013
Do: 05.03.2015

Konto: 0651013 Partner: 0 Naziv partnera:

Datum	Dokument	Broj	Broj računa	Opis knjiženja	Datum m.	Desetljeće	Duguje	Potražuje	Saldo
02.01.2015	Temeljnica	5		GLAVNICA VA.19.10.2011			5.517.300,00	0,00	5.517.300,00
02.01.2015	Temeljnica	5		GLAVNICA VA.1.1.2010			973.500,00	0,00	1.701.200,00
02.01.2015	Temeljnica	5		GLAVNICA V.04.06.2010			1.947.500,00	0,00	9.739.000,00
Ukupno Konto: 0651013							9.739.000,00	0,00	9.739.000,00
							9.739.000,00	0,00	9.739.000,00

ROBSON HOLDINGS
Zagreb, Računsko područje 27

05.03.2015 13:07:00

ROBSON HOLDINGS DOO

Otvorene stavke

L'Comen za Sencal-ured d.o.o.

Stranica: 1

JERE BRKAN, dipl. oec.
Stalni sudski vještak za
knjižovodstvo i financije
S P L I T, Vukovarska 127
Mob/tel: 091 470-1438, 475-197
E-mail: jere.brkan@st.t-com.hr

Poslovni broj: 4. St-13/2002-130

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T
13-07-2018
13-07-2018

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sudac: Katarina Mikulić
Stečajni dužnik: Salonit d.d. u stečaju, Vranjic

IZVJEŠĆE O VJEŠTAČENJU VISINE OBVEZA STEČAJNE MASE, TROŠKOVA STEČAJNOG
POSTUPKA, VISINE TRAŽBINA STEČAJNIH VJEROVNIKA PRVOG I DRUGOG VIŠEG
ISPLATNOG REDA

Split, 13. srpnja 2018. godine

15713
Ph¹

Redni broj	Vjerovnik	OSNOV TRAZIBINE	IZNOS PRIJAVLJENE TRAZIBINE	PRIZNATO	OSPORENO	NAPOMENA	PRESUDA		UKUPNA TRAZIBINA	PLAĆANJE		OSTATAK NEPLAĆENENE PRIZNATE TRAZIBINE	KOPIS ZA STUPAC II.112	PLAĆENE KAMATE I PARNIČNI TROŠKOVI	NEPLAĆENI PARNIČNI TROŠKOVI	BROJ SPISA
							BROJ PREDMETA I DATUM PRESUDE	PRESUDENI IZNOS		PLAĆANJA	PLAĆENI IZNOS					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 (5+9)	11	12	13 (10-12)	14	15	16	17
266	JURIC ZVONKO, obala Pomoraca 58 (28), Vranjica, z. R.P. Ivanjica	azbestoza					P-591/06 od 27.5.2014. TUŽBA POVIŠENA	0,00	0,00			0,00			0,00	56
267	TOKIĆ JAKOV, Radića 3, Solin, z. po Josip Babić	isplata naknade štete prof. obdukcije - azbestoza					II P-1097/02 od 24.5.2005. PREKID POSTUPKA. Ovr-1211/08	41.733,00	41.733,00	3.2.2009	41.733,00	0,00	Ovr-1211/08	7.182,89	0,00	73
268	ŠKALIĆ MARKO, zastupao ga B. Vrsalović	azbestoza - rentni					Ovr-1654/98 od 1.1.2003 pa unaprijed 674,00 kn mjesečno do 7	84.494,11	84.494,11	od 2.1.09 do 16.08.2012	84.494,11	0,00	Ovr-1654/98			
269	ROBSON HOLDINGS d.o.o. Radića 27, Zagreb						Ovr-117715 od 22.4.2015	9.739.000,00	9.739.000,00			9.739.000,00			145.015,00	
	UKUPNO		0,00	0,00	0,00			10.289.627,11	10.289.627,11		203.427,11	10.081.200,00		70.888,67	181.088,80	

Presuđeni neplaćeni iznosi na teret troškova stečajnog postupka po neprijavljenim tražbinama iznose 10.081.200,00 kuna i na ime parničnih troškova iznose 181.088,80 kuna.

HL

Otvorene stavke

Konto : 2130
Partner : 99
Od: 02.01.2022

Konto: 2130 Partner: 99 Naziv partnera: DUCENTIA DOO

Datum	Dokument	Broj	Datum m.	Broj racuna	Dospijece	Opis knjiženja	Duguje	Potražuje	Saldo
31.01.2022	URA	55	31.01.2022		31.01.2022	01-23000002-22 DUCENTIA D	197.822,79	197.822,79	
28.02.2022	URA	137	01.02.2022		01.02.2022	01-23000022-22 DUCENTIA D	6.274,44	6.274,44	
28.02.2022	URA	136	01.02.2022		01.02.2022	01-23000021-22 DUCENTIA D	47.063,30	47.063,30	
28.02.2022	URA	119	28.02.2022		07.03.2022	01-23000011-22 DUCENTIA D	198.006,25	198.006,25	
31.03.2022	URA	149	01.03.2022		01.03.2022	01-23000024-22 DUCENTIA D	58.688,48	58.688,48	
31.03.2022	URA	148	01.03.2022		01.03.2022	01-23000026-22 DUCENTIA D	8.056,88	8.056,88	
Ukupno Konto: 2130							0,00	515.712,14	515.712,14
								515.712,14	515.712,14

ROBSON HOLDINGS
d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 27

4. „Obrazloženje kompenzacije potraživanja po presudama TSST posl.br. P-909/14 i P-608/06“ s prilogima

OBRAZLOŽENJE KOMPENZACIJE
potraživanja po presudama TSST posl.br. P-909/14 i P-608/06

Presuda P-909/14
Tužitelj: Ducentia d.o.o. c/a Tuženik/Protutužitelj: Salonit d.d. u stečaju
Ducentia d.o.o. je dužna platiti Salonitu d.d. u stečaju iznos od 1.742.703,02 kn sa zzk (tekućim kao u presudi) i parnični trošak u visini od 1.410.937,50 kn
Presuda je donesena dana 19.10.2017.g. pravomoćna dana 28.11.2018.g.

Presuda P-608/06
Tužitelj: Fizos d.o.o. c/a Tuženik: Salonit d.d. u stečaju
Presudom je presuđeno da se utvrđuje da postoji tražbina tužitelja Fizos d.o.o. prema tuženiku Salonit d.d. u stečaju u iznosu od 48.604.102,07 kn kao tražbina II višeg isplatnog reda zavedena pod C redni broj 10; tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak u visini od 2.150,00 kn.
Presuda je donesena dana 20.12.2012.g. pravomoćna dana 05.04.2013.g.

Zadržavanje prava na prijeboj u smislu članka 103. SZ-a

Prilog: sentenca VTSRH posl.br. Pž-5326/02
sentenca VTSRH posl.br. Pž-5627/06
sentenca VTSRH posl.br. Pž-830/20
presuda VSRH posl.br. Revt-43/05
presuda VSRH posl.br. Revt-420/17

O dopuštenosti prijeboja u smislu članka 105. SZ-a:

Stečajni postupak St-13/02 je prvotno otvoren rješenjem od 07.09.2004.g., ali je to rješenje ukinuto. U konačnici je stečaj otvoren i vodi se prema rješenju od 06.05.2005.g. (potvrđeno rješenjem VTS-a od 22.11.2005.g.)

Potraživanje Fizosa d.o.o. prema Salonitu d.d. u stečaju prijavljeno je je 01.06.2005. godine u ukupnom iznosu od 48.604.102,07 kn dospijevalo je od 2002. godine pa do zaključno 29.04.2005.g., dakle prije otvaranja stečajnog postupka. Isto je vidljivo iz prijave tražbine Fizos d.o.o. od 01.06.2005.g. u stečaj Salonita d.d. i tužbe radi utvrđenja osporene tražbine od 15.03.2006.g. P-608/06, a i same izreke presude, imajući u vidu da presuda utvrđuje osnovanom predmetnu tražbinu kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda.

Da su tražbine Salonita d.d. u stečaju nastale prije otvaranja stečajnog postupka (od 03. do 06. mjeseca 2004.g.), što je vidljivo iz izreke presude P-909/14. Dakle, nesumnjivo su obe tražbine nastale prije otvaranja stečajnog postupka te je u tom smislu prijeboj dopušten.

U pogledu kamata, ukoliko se tražbine zatvaraju prijebojem, kamata ne teče od trenutka kada su se tražbine susrele.

Isto proizlazi iz čl. 196. ZOO-a (tj. čl. 388. „starog“ ZOO-a) st.2. koji propisuje „Nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog časa kad su se stekli uvjeti za to“.

Prilog: presuda VSRH posl.br. Revt-67/10

O mogućnosti prijeboja s tražbinom koja je u stečaju jedne strane priznata kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, govori i recentna sudska praksa i to u presudi VTSRH posl.br. Pž-2116/2020 u kojoj je sud po prigovoru radi prebijanja (odnosno kompenzabilnoj protutužbi) izvršio prijeboj tražbine tužitelja s tražbinom tuženika koja je u stečaju tužitelja utvrđena tražbinom drugog višeg isplatnog reda (kao što je ovdje slučaj s tražbinom FIZOS d.o.o. prema Salonitu d.d. u stečaju.

Prilog: presuda VTSRH posl.br. Pž-2116/2020
ispis relevantnih odredaba SZ i ZOO

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Zadržavanje prava na prijeboj

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž-5326/02

Datum odluke: 15.07.2003

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

Članak 103. Stečajnog zakona, NN 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03

Sentenca

Otvaranje stečajnog postupka je bez utjecaja na pravo na prijeboj stečajnog vjerovnika, koje je stečajni vjerovnik imao na temelju zakona ili ugovora u vrijeme otvaranja stečajnog postupka.

Stečajni vjerovnik ima pravo svoju tražbinu stečenu prije otvaranja stečajnog postupka prebiti sa protutražbinom stečajnog dužnika nastalom prije toga u skladu sa općim pravilima obveznog prava.

Tekst

"U smislu članka 103. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) otvaranje stečajnog postupka je bez utjecaja na pravo na prijeboj koje je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao na temelju zakona ili ugovora. To znači da stečajni vjerovnik može svoju tražbinu stečenu prije otvaranja stečajnog postupka prebiti sa tražbinom stečajnog dužnika nastalom također prije toga u skladu sa općim pravilima obveznog prava.

uvjeti, a ne kad je neko od stranaka manifestirao svoju volju da do toga dođe."

Stoga da bi se tražbina vjerovnika mogla prebiti s protutražbinom stečajnog dužnika potrebno je da tražbine budu uzajamne, istovrsne i dospjele.

U konkretnom slučaju radi se upravo o takvim uzajamnim istovrsnim i dospjelim tražbinama.

Pri tome u smislu članka 337. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to nego je potrebno da jedna strana izjavi da vrši prijeboj (notifikacija). Nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog časa kad su se stekli uvjeti za to (retroaktivni učinak notifikacije). Posebna forma za notifikaciju nije predviđena. Vjerovnik slobodno bira vrijeme notifikacije. Dakle, ako ga stečajni dužnik tuži, kao u ovom slučaju, on može tijekom postupka isticati prigovor radi prebijanja do zaključenja glavne rasprave.

Takvo rješenje je motivirano razlozima pravičnosti, jer bi se teško mogao opravdati stav po kojemu bi se od vjerovnika moglo zahtijevati da u cijelosti ispuni svoju obvezu prema stečajnom dužniku, a da s druge strane svoju tražbinu mora ostvarivati kao stečajni vjerovnik, dakle u redovito u smanjenom iznosu. U prilog takvog rješenja govori i retroaktivna priroda prijeboja, okolnost da do njega dolazi s obzirom na moment kada su se zato ispunili

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stečajni postupak - zadržavanje prava na prijeboj

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-5627/06

Datum odluke: 12.05.2009

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

Članak 103. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06)

Sentenca

Otvaranje stečajnog postupka, osim u slučajevima iz članka 105. Stečajnog zakona, nema nikakvog utjecaja na građansko pravni prijeboj tražbine stečajnog vjerovnika s tražbinom stečajnog dužnika. Na prestanak međusobnih tražbina stečajnog dužnika i stečajnog vjerovnika građansko pravnim prijebojem nema utjecaja niti činjenica što je stečajni vjerovnik svoju tražbinu prijavio u stečajnom postupku niti što je izjavu o prijeboju dao nakon otvaranja stečajnog postupka ako su ostale pretpostavke za građansko pravni prijeboj ispunjene prije otvaranja stečaja.

Tekst

Iz podataka u spisu može se utvrditi da je tužitelj pokrenuo postupak radi naplate dospjele novčane tražbine na temelju računa kojima je obračunao najamninu za najam autobusa u iznosu od 146.934,60 kn. Tuženik je istaknuo prigovor prijeboja tražbine tužitelja s protutražbinom tuženika u iznosu od 493.833,03 kn. Nad tužiteljem je rješenjem poslovnog broja St-137/04 otvoren stečajni postupak 22. ožujka 2005. Tuženik je 2. lipnja 2005. prijavio tražbinu stečajnom upravitelju u iznosu od 493.833,03 kn. Iz prijedloga za kompenzaciju od 19. srpnja 2005. (list 15. spisa) proizlazi da je tuženik izjavio da utuženicu tražbinu u iznosu od 146.934,50 kn prebija s tražbinom prema tužitelju u iznosu od 493.833,03 kn. Stečajni upravitelj je 15. prosinaca 2005., dakle nakon tuženikove izjave o prijeboju, priznao tuženikovu tražbinu u iznosu od 493.833,03 kn. Među strankama nije sporno da su njihove uzajamne tražbine dospjele prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem. Sporno je je li prijeboj dopušten s obzirom na činjenicu da je tuženiku tražbina u iznosu od 493.833,03 kn priznata u stečajnom postupku iako je dio te tražbine prebijen u iznosu od 146.934,50 kn.

Učinci otvaranja stečaja na prijeboj utvrđeni su odredbama čl. 103. do čl. 105. SZ-a. Odredbom čl. 103. SZ-a je izričito propisano da je otvaranje stečajnog postupka bez utjecaja na pravo na prijeboj, koje je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao na temelju zakona ili ugovora. To znači da stečajni vjerovnik može svoju tražbinu stečenu prije otvaranja stečajnog postupka prebiti s tražbinom stečajnog dužnika nastalom također prije toga – u skladu s općim pravilima obveznog prava. Prijeboj se ostvaruje izvan stečaja i neovisno o stečaju. Kako su međusobne tražbine dospjele prije otvaranja stečajnog postupka sama činjenica što je tuženik dao izjavu o prijeboju nakon otvaranja stečajnog postupka nije od utjecaja na dan nastanka prijeboja. Prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to, već je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj, a nakon izjave o

prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog trenutka kad su se stekli uvjeti za prijeboj (čl. 337. ZOO-a). Prema tome utužena tražbina prestala je prijebojem prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem.

Neosnovani su žalbeni navodi tužitelja kojima nedopuštenost prijeboja temelji na tvrdnji nepravovremenosti prijave tražbine tuženika i oštećenju drugih stečajnih vjerovnika. Naime, te činjenice ne utječu na pravovaljanost prijeboja. Na odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva u ovom parničnom postupku nisu od utjecaja eventualni propusti stečajnog upravitelja prilikom ispitivanja dopuštenosti i osnovanosti prijavljene tražbine tuženika. Prilikom ispitivanja tražbine tuženika stečajni upravitelj je imao saznanja da je dio prijavljene tražbine prestao prijebojem jer je bio upoznat sa sadržajem tuženikove izjave o prijeboju (list 15. spisa). Slijedom toga imao je mogućnost priznati ili osporavati tražbinu.

Budući da je tijekom postupka utvrđeno da je utužena tražbina prestala prijebojem, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda o neosnovanosti tužbenog zahtjeva. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbe kojima su propisane opće pretpostavke za prijeboj iz čl. 336. ZOO-a i odredbe o dopuštenosti prijeboja iz čl. 103. i čl. 105. SZ-a.

Dopuštenost prigovora radi prebijanja i protutužbe za tražbinu koja nije prijavljena u stečajnom postupku

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 830/2020-2

Datum odluke: 06.05.2020

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

Članak 103. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13), odnosno članak 174. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17)
Članak 189. i članak 338. stavak 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19)

Sentenca

U parnici koju stečajni dužnik vodi protiv stečajnog vjerovnika kompenzabilna protutužba i prigovor radi prebijanja dopušteni su ako se odnose na tražbinu do visine tužiteljeve utvrđene tražbine, iako tuženikova tražbina nije prijavljena u stečajnom postupku otvorenom nad tužiteljem.

Tekst

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 17.935,21 kn po računima tužitelja na ime robe koju je prodao tuženiku za vrijeme dok je on bio s njime u radnom odnosu, a s obzirom na to da je tuženik istaknuo prigovor radi prebijanja, bilo je i sporno postoji li tražbina tuženika prema tužitelju s osnove razlike neisplaćene plaće za razdoblje od lipnja 2009. do siječnja 2010. (...)

U parnicama nastalim iz ovršnog postupka na temelju vjerodostojne isprave (povodom prigovora protiv platnog naloga), o kakvoj se parnici ovdje radi, u kojima je istaknut prigovor radi prebijanja i u kojima sud utvrdi da postoji tražbina tužitelja i tuženika, izreka presude sadrži: I. deklaratornu odluku o postojanju tužiteljeve tražbine prema tuženiku (glavne i sporedne), II. deklaratornu odluku o postojanju tuženikove tražbine prema tužitelju (glavne i sporedne, ali do visine utužene tužiteljeve tražbine), III. konstitutivnu odluku kojom se tražbine prebijaju, IV. odluku kojom se platni nalog održava na snazi u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju dio tražbine koji nije prebijen sa zateznim kamatama od dospelosti do isplate i zatezne kamate na prebijeni dio tražbine ako je tužiteljeva tražbina starija, od dospelosti do trenutku susreta tražbina, V. odluku kojom se platni nalog ukida u dijelu za koji su prebijene tražbine i odbijanje tužiteljeva tužbenog zahtjeva u visini prebijenih tražbina, VI. odluku o troškovima postupka. Izreka pobijane presude nije u skladu s ranije navedenim.

moгуće trebalo suditi i zatezne kamate na prebijeni iznos tražbine ako je njegova tražbina starija (o dospijeću tužiteljeve tražbine razlozi o odlučnim činjenicama su proturječni o čemu će biti više riječi u nastavku ove odluke). Nije ni ukinut platni nalog i odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na prebijeni dio tražbine (čl. 338. st. 3. ZPP-a). Pored toga, što je također vezano za žalbene navode tužitelja kako tuženik ne može prema njemu isticati prigovor prijeboja tražbine koju nije prijavio u stečajnom postupku (koji je nad njime otvoren 16. studenog 2012.), ističe se sljedeće.

Na 22. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 24. rujna 2015. zauzeto je pravno shvaćanje: „U parnici koju stečajni dužnik vodi protiv stečajnog vjerovnika kompenzabilna protutužba i prigovor radi prebijanja dopušteni su ako se odnose na tražbinu do visine tužiteljeve utvrđene tražbine, iako tuženikova tražbina nije prijavljena u stečajnom postupku otvorenom nad tužiteljem.“ Štoviše, u svakom slučaju kod prigovora radi prebijanja kada je potraživanje tuženika veće sud ne može utvrđivati postojanje njegove protutražbine preko iznosa tužiteljeve tražbine, već samo do visine tužiteljeve tražbine.

Nejasno je zašto su prebijene tražbine tužitelja i tuženika samo do iznosa od 17.032,56 kn, a da pri tome razlika od 17.935,21 kn sa zateznim kamatama nije suđena tužitelju, jednako kao i što mu je

Odluka:

VSRH Revt 67/2010-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Revt 67/2010-2

Datum odluke: 28.09.2010

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz trgovačkog spora

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Broj: Revt 67/10-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Nenada Perina, predsjednika vijeća te dr. Ivana Kaladića, Željka Glušića, Aleksandra Peruzovića i Renate Šantek, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D. – D. Z., koga zastupa punomoćnik I. T., odvjetnik u Z., protiv tuženika J. o. d.d. S., koga zastupa punomoćnik P. P., odvjetnik u Z., radi isplate 5.373.371,90 kn, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-1439/06-4 od 6. listopada 2009. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-4642/04 od 11. svibnja 2005., u sjednici održanoj 28. rujna 2010.,

presudio je:

Revizija tužitelja odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu 5.373.371,90 kn sa zateznim kamatama od 1. siječnja 1999. do isplate, te je tužitelj dužan tuženiku naknaditi parnične troškove u iznosu od 261.067,80 kn.

Drugostupanjskom presudom odbijena je tužiteljeva žalba i potvrđena prvostupanjska presuda, te je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Protiv pravomoćne drugostupanjske presude pravovremenu, dopuštenu i potpunu reviziju izjavio je tužitelj zbog bitne povrede određaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se nižestupanjske presude ukinu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, ili da se drugostupanjska presuda preinači i usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženik na reviziju nije odgovorio.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je tužbeni zahtjev za isplatu cijene iz ugovora o prodaji dionica CRB-IX/98.

Tužbu o ovom predmetu podnijela je D. d.d. u stečaju Z. protiv tuženika M. osiguranje d.d. Z., čiji pravni sljednik je J. o. d.d. S., a pravni sljednik tužitelja navedenog u tužbi je D. – D., Z.

Tijekom postupka došlo je do sklapanja ugovora o prodaji imovine ranijeg tužitelja kao cjeline društvu D. d.o.o. Z., pa je prodana i ustupljena tražbina koja je predmet ovoga spora, a kupac imovine ranijeg tužitelja je nakon toga promijenio naziv u društvo D. – D. d.o.o. Z. i stupio na mjesto ranijeg tužitelja kao novi tužitelj, dok se raniji tuženik M. o. d.d. Z. pripojio J. o. d.d. S., koje je preuzelo ulogu tuženika u ovom postupku.

U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

- da su raniji tužitelj (D. d.d. Z.) i prednik tuženika (M. o. d.d. Z.), sklopili ugovor o prodaji 14.365 dionica društva C. b. d.d. Z. ukupne nominalne vrijednosti 1.436.500 DEM, koju cijenu je tuženikov prednik trebao platiti u kunske protivvrijednosti najkasnije do 31. prosinca 1998., a ugovor je sklopljen 15. prosinca 1998.,

- da su raniji tužitelj i društvo D. d.o.o. Z. 31. prosinca 1998. sklopili ugovor o cesiji br. 1198/100/98 kojim je raniji tužitelj kao cedent ustupio društvu D. d.o.o. Z. kao cesionaru svoju tražbinu prema tuženikovom pravnom predniku za isplatu ugovorene cijene po ugovoru o prodaji dionica u visini od 5.372.079,05 kn što je odgovaralo kunske protivvrijednosti od 1.436.500,00 DEM na dan sklapanja toga ugovora,

- da su pravni prednik tuženika i društvo D. d.o.o. Z., 31. prosinca 1998. sklopili sporazum o prijeboju svojih tražbina, tako da je to društvo u prijeboj stavilo svoju tražbinu prema tuženikovom pravnom predniku po osnovi ugovora o prodaji dionica broj CRB-IX/98, a pravni prednik tuženika je u prijeboj stavio svoje tražbine prema tome društvu po osnovi više ugovora,

- da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-4849/00 od

10. svibnja 2001. potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-623/02-3 od 12. listopada 2004. utvrđeno da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi ugovor o cesiji br. 1198/100/98 od 31. prosinca 1998. kojim je raniji tužitelj ustupio društvu D. d.o.o. Z. svoju tražbinu prema tuženikovom pravnom predniku u visini od 5.372.079,05 kn, te je utvrđena opstojnost te tužiteljeve tražbine prema tome društvu zajedno sa zateznim kamatama od 1. siječnja 1999. do 28. lipnja 2000. kada je otvoren stečajni postupak nad društvom D. d.o.o. Z..

Uzevši u obzir da je pravni prednik tuženika izmirio utuženo potraživanje prijebojem svojih potraživanja prema društvu D. d.o.o. Z. u smislu sklopljenog sporazuma o prijeboju, nižestupanjski sudovi su odbili tužbeni zahtjev, a time su materijalno pravo pravilno primijenili.

Prema odredbi čl. 436. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 – dalje u tekstu: ZOO) vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim preneti na ovoga svoje potraživanje, izuzev onog čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koje je vezano za ličnost vjerovnika, ili koja se po svojoj prirodi protivi prenošenju na drugoga.

U predmetnom slučaju D. d.d. Z. je ugovorom o cesiji od 31. prosinca 1998. predmetno potraživanje ustupila D. d.o.o. Z..

Novi vjerovnik toga potraživanja D. d.o.o. Z. i pravni prednik tuženika M. d.d. Z. su zatim izjavom o prijeboju od 31. prosinca 1998. izvršili prijeboj predmetnog potraživanja s potraživanjima M. d.d. Z. prema D. d.o.o. Z..

U smislu odredbe čl. 336. ZOO dužnik može izvršiti prijeboj potraživanja koje ima prema vjerovniku s onim što ovaj potražuje od njega, ako oba potraživanja glase na novac ili druge zamjenjive stvari istoga roda i iste kakvoće iako su oba dospjela. U konkretnom slučaju bile su ispunjene pretpostavke za prijeboj potraživanja navedenih trgovačkih društava, te je prestalo utuženo potraživanje tužitelja prema tuženiku.

Suprotno tvrdnji revidenta razlozi u obrazloženju drugostupanjske presude nisu nejasni i proturječni, pa nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08 – dalje u tekstu: ZPP).

Nije odlučno što u izjavi o prijeboju nije naznačeno vrijeme dospeljeća predmetne tražbine, jer iz ugovora o prodaji dionica proizlazi da tražbina dospijeva 31. prosinca 1998.

U smislu čl. 337. st. 1. ZOO prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj, a prema odredbi st. 2. toga zakonskog članka – nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog časa kada su se stekli uvjeti za to. Kako se u konkretnom slučaju radilo o međusobnim dospjelim novčanim potraživanjima D. d.o.o. Z. i M. o. d.d. Z. izjave o prijeboju su ostvarile pravni učinak. Naknadno donesena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu u parnici br.

P-4849/00 ne može u predmetnom slučaju obesnažiti predmetni sporazum o prijeboju potraživanja, a M. o. d.d. Z. nije bilo stranka o navedenoj parnici.

Istina je da se pravne radnje dužnika mogu pobijati isticanjem prigovora u parnici bez vremenskog ograničenja iz st. 2. čl. 141. Stečajnog zakona (čl. 141. st. 7. Stečajnog zakona - "Narodne novine", broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03), kako ističe revident, no on tijekom glavne rasprave nije dokazao da bi navedeni sporazum o prijeboju bio ništav u smislu čl. 103. ZOO, niti da postoji neki drugi osnov njegova pobijanja.

Kako nisu ostvareni istaknuti revizijski razlozi, a u postupku pred nižestupanjskim sudovima nije došlo do bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 392. a. st. 1. ZPP), valjalo je reviziju odbiti kao neosnovanu (čl. 393. ZPP).

U Zagrebu, 28. rujna 2010.

Predsjednik vijeća:
Nenad Perin, v.r.

Odluka:

VS RH Revt 43/2005-2; VS RH Gzz 84/2005-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VS RH Revt 43/2005-2; VS RH Gzz 84/2005-2
Datum odluke: 06.07.2005
Vrsta odluke: Presuda i rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz trgovačkog spora
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Broj: Revt 43/05-2
Gzz 84/05-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA
I
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan, kao predsjednice vijeća, te dr. Ivana Kaladića, mr. Andrije Erakovića, Damira Mratovića i Nenada Perina, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D. d.d. u stečaju, Z., kojeg zastupa punomoćnik I. T., odvjetnik u Z., protiv tuženika J. O. d.d. S., kojeg zastupa punomoćnica S. H., odvjetnica u Odvjetničkom društvu G.&P. iz Z., radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o reviziji tuženika i zahtjevu za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetnika Republike Hrvatske broj G-DO-779/04, protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 21. rujna 2004. broj PŽ-3949/04, kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 18. studenog 2003. broj P-1551/00, u sjednici održanoj dana 06. srpnja 2005. godine

presudio je:

Djelomično se prihvaća revizija tuženika i zahtjev za zaštitu zakonitosti, te se preinačuje presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 21. rujna 2004. broj PŽ-3949/04 u dijelu kojim je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 18. studenog 2003. broj P-1551/00 u izreci pod I. i sudi:

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 18. studenog 2003. broj P-1551/00 u dijelu izreke pod I., tako da se odbija dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Utvrđuje se da je bez učinka prema stečajnoj masi izjava o

prijeboju potraživanja od 29. prosinca 1998. potpisana između prednika tužitelja D. d.d. Z. i prednika tuženika M. O. d.d. Z. u visini od 740.000,00 kn.

riješio je:

Uklidaju se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 21. rujna 2004. broj PŽ-3949/04 u dijelu kojim je potvrđena prvostupanjska presuda u izreci pod II. i presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 18. studenog 2003. poslovni broj P-1551/00 u dijelu izreke pod II., kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu i naknadu parničnog troška, te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Drugostupanjskom presudom je potvrđena prvostupanjska presuda, kojom je odlučeno:

"I. Utvrđuje se da je bez učinka prema stečajnoj masi izjava o prijeboju potraživanja od 29. prosinca 1998. godine potpisana između prednika tužitelja D. d.d. Z. i prednika tuženika M. O. d.d. Z. u visini od 740.000,00 kn.
II. Tuženik J. O. d.d. S. (sada M. O.) dužan je platiti tužitelju D. d.d. u stečaju iznos od 740.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje određuje čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a koje teku na navedeni iznos od 30. prosinca 1998. godine, pa do isplate, kao i troškove postupka u iznosu od 108.637,00 kn, a sve u roku od 8 (osam) dana."

Protiv te presude reviziju je izjavio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se obje nižestupanjske presude ukinu ili preinače.

Također, protiv te presude Državni odvjetnik Republike Hrvatske je podigao zahtjev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se obje nižestupanjske presude ukinu.

Tužitelj je podnio odgovor na reviziju, u kojem predlaže da se revizija odbije kao neosnovana.

Revizija i zahtjev za zaštitu zakonitosti su osnovani.

U ovom predmetu tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev kojim pobija izjavu o prijeboju kao pravnu radnju poduzetu u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja nad tužiteljem u smislu odredaba čl. 128. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 44/96 – dalje: SZ).

Nižestupanjski sudovi temelje svoju odluku u tom dijelu na odredbama čl. 128. SZ.

Odredbama čl. 127. do čl. 144. SZ je propisana mogućnost pobijanja pravnih radnji poduzetih prije otvaranja stečajnog postupka, kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika. Međutim, učinci otvaranja stečaja na prijeboj utvrđeni su odredbama čl. 103. do čl. 105. SZ. Odredbom čl. 103. SZ je izričito propisano da je otvaranje stečajnog postupka bez utjecaja na pravo na prijeboj, koje je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao na temelju zakona ili ugovora. To znači da stečajni vjerovnik može svoju tražbinu stečenu prije otvaranja stečajnog postupka prebiti s tražbinom stečajnog dužnika nastalom također prije toga – u skladu s općim pravilima obveznog prava. Prijeboj se ostvaruje izvan stečaja i neovisno o stečaju.

S obzirom na to, izjava o prijeboju nije pravna radnja koja bi se mogla pobijati u smislu odredaba čl. 127. do čl. 144. SZ, jer ne predstavlja takvu pravnu radnju u smislu čl. 127. SZ, pa primjena tih zakonskih odredaba u odnosu na izjavu o prijeboju predstavlja pogrešnu primjenu materijalnog prava. Pri tome nema značaja što je odredbama čl. 105. SZ taksativno navedeno pet slučajeva u kojima prijeboj nije dopušten, jer tada, u navedenim slučajevima, do prijeboja ionako nije došlo.

Prema tome, nižestupanjski sudovi su pogrešno primijenili materijalno pravo kad su primjenom odredaba čl. 128. SZ smatrali osnovanim zahtjev za pobijanje izjave o prijeboju, pa je na temelju čl. 395. st. 1. ZPP odlučeno kao u izreci presude.

U odnosu na drugi dio tužbenog zahtjeva za isplatu, a koji zahtjev tužitelj temelji na tvrdnji da potraživanje nije prestalo prijebojem, nižestupanjski sudovi, zbog već naprijed iznesenog pogrešnog pravnog shvaćanja, nisu imali na umu odredbe čl. 105. SZ, koje određuju slučajeve kad prijeboj nije dopušten. Zbog takvog pogrešnog pravnog pristupa u postupku pred nižestupanjskim sudovima nije ni ispitivano, niti ocjenjivano postojanje pretpostavki iz odredaba čl. 105. SZ i s tim u vezi da li je predmetno potraživanje prestalo prijebojem kako to tvrdi tuženik ili ne.

Zbog takve pogrešne primjene materijalnog prava činjenično stanje je ostalo nepotpuno utvrđeno, pa nisu utvrđene odlučne činjenice za dopuštenost prijeboja i nema uvjeta za preinaku

presude, pa je na temelju čl. 395. st. 2. ZPP odlučeno kao u izreci rješenja.

U ponovnom postupku bit će potrebno ispitati i ocijeniti da li su u konkretnom slučaju ispunjene opće pretpostavke obveznog prava (čl. 337. do čl. 343. ZOO) i posebna pravila stečajnog prava (čl. 105. SZ) – posebno iz odredbe čl. 109. toč. 4. SZ za dopuštenost prijeboja.

Tek tada će sud biti u mogućnosti donijeti pravilnu i zakonitu odluku i o tom dijelu tužbenog zahtjeva.

U Zagrebu, 06. srpnja 2005. godine

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.

Odluka:

Rev 420/2017-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 420/2017-2

ECLI broj: ECLI:HR:VSRH:2020:488

Datum odluke: 04.02.2020

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 420/2017-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Viktorije Lovrić predsjednice vijeća, Jasenke Žabčić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Marine Paulić, Dragana Katića i Darka Milkovića, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. d.o.o u stečaju, OIB: ..., S., kojeg zastupa punomoćnica M. K., odvjetnica u S., protiv tuženika C. o. d.d. Z., OIB: ..., Filižala S., S., radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-8124/2014-3 od 12. travnja 2017., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-657/2013 od 15. srpnja 2014., u sjednici od 4. veljače 2020.,

presudio je:

Revizija se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu 903.564,07 kn s pripadajućom zateznom kamatom i troškom postupka.

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tužitelja i potvrđena je prvostupanjska presuda.

Protiv drugostupanjske presude tužitelj je podnio reviziju pozivom na odredbu članka 382. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP) i to zbog bitne povrede određaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud prihvati reviziju, preinači nižestupanjske presude prihvatanjem tužbenog zahtjeva, odnosno da ih ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev za isplatu otkupne vrijednosti polica životnog osiguranja u iznosu od 903.564,07 kn.

Prvostupanjski sud tužbeni zahtjev ocijenio je neosnovanim uz obrazloženje:

- da bi po osnovi otkupne vrijednosti polica životnog osiguranja, po odbitku troškova i izgubljene dobiti tuženika, tužitelj imao pravo na isplatu u iznosu od 747.299,60 kn;

- da je tuženik imao nepodmireno potraživanje prema tužitelju u iznosu od 1.683.000,31 kn, koje je po stečajnom upravitelju priznato u iznosu od 1.062.843,45 kn;

- da je tuženik tužitelju dopisom od 28. lipnja 2013. broj 796/13 dao izjavu o prijeboju, čime je potraživanje tužitelja, kao manje od onog tuženikovog, prestalo.

Drugostupanjski sud u cijelosti prihvatio je utvrđenje i izraženo pravno shvaćanje prvostupanjskog suda o prestanku tražbine prijebojem. Pritom, očitujući se na žalbene navode o nemogućnosti prijeboja s obzirom na činjenicu da je tužitelj osoba u stečaju, pozivom na odredbu čl. 103. Stečajnog zakona

(„Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10 i 25/12-dalje: SZ), prema kojoj odredbi, ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnog postupka bez utjecaja je na to njegovo pravo, iste je ocijenio neosnovanim.

U revizijskom stadiju postupka, s obzirom na revizijske navode i dalje je sporna mogućnost prijeboja i visina tražbine tužitelja.

Prema odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP, u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji. U reviziji stranka treba određeno navesti i obrazložiti razloge zbog kojih je podnosi. Razlozi koji nisu tako obrazloženi neće se uzeti u obzir (čl. 386. ZPP).

Postojanje revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, uz tvrdnju da je prvostupanjski sud neosnovano odbio dokazni prijedlog za izvođenje dokaza na visinu njegovog potraživanja, a s obzirom na okolnost nastanka dijela njegove tražbine nakon otvaranja stečaja, tuženik temelji na tvrdnji o postojanju bitne povrede iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 220. st. 2. ZPP.

Tužitelj u žalbi nije isticao tvrdnju o postojanju te povrede pa drugostupanjski sud nije mogao i eventualno ni sam počinuti tu povredu propuštajući je sankcionirati.

Nije stoga počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. povrede iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 220. st. 2. ZPP, niti postoji revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Postojanje revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava tužitelj temelji na tvrdnji o pogrešnoj primjeni odredbe čl. 103. SZ. Smatra da je navedenom odredbom uređena mogućnost prijeboja samo za tražbine koje su dospjele do otvaranja stečaja pa kako su neke tražbine tuženika nastale nakon otvaranja stečaja da prijeboj za te tražbine nije moguć. Bez posebnog obrazloženja ukazuje na propust tuženika da u prijavi potraživanja istakne izjavu o prijeboju.

Tvrdnje tužitelja su neosnovane.

Odredbom čl. 103. SZ propisano je da ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnog postupka je bez utjecaja na to njegovo pravo.

Budući da su nižestupanjski sudovi pošli od utvrđenja da je tuženik prema tužitelju u vrijeme otvaranja stečaja imao dospjelu tražbinu veću od one tužitelja prema tuženiku to su neodlučne i u ovom stadiju postupka nedopuštene tvrdnje tužitelja da se tražbina stavljena u prijeboj izjavom od 28. lipnja 2013. odnosi i na njegove tražbine koje su nastale nakon otvaranja stečajnog postupka.

Prema odredbi čl. 195. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 -

dalje: ZOO) dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele. prijeboj ne nastaje čim se ispune pretpostavke za to, nego tek izjavom o prijeboju. Nakon izjave o prijeboju smatra se da je učinak prijeboja nastao onog trenutka kad su se ispunile pretpostavke za to (čl. 196. ZOO).

Navedenim odredbama nije propisana potreba suglasnosti na izjavu o prijeboju, kako to neosnovano, ističući tvrdnju da nije dao suglasnost za prijeboj, smatra tužitelj.

Ne postoji stoga ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Slijedom iznesenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija podnesena, valjalo je na temelju odredbe čl. 393. ZPP reviziju odbiti kao neosnovanu.

Zagreb, 4. veljače 2020.

Predsjednica vijeća:
Viktorija Lovrić, v.r.

26.04.2022.

Relevantne odredbe Stečajnog zakona (1996)

Zadržavanje prava na prijeboj

Članak 103.

Ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnoga postupka je bez utjecaja na to njegovo pravo.

Nedopustivost prijeboja

Članak 105.

Prijeboj nije dopušten:

1. ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka,
2. ako je stečajni vjerovnik svoju tražbinu stekao od drugoga vjerovnika tek nakon otvaranja stečajnoga postupka,
3. ako je stečajni vjerovnik tražbinu stekao ustupom (cesijom) za posljednjih šest mjeseci prije dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe, odnosno ako nije otvoren postupak predstečajne nagodbe za posljednjih šest mjeseci prije dana otvaranja stečajnoga postupka, a znao je ili morao znati da je dužnik postao nesposoban za plaćanje ili da je protiv njega podnesen prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe, odnosno prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka. Iznimno, prijeboj će biti dopušten ako se radi o tražbini koja je ustupljena u svezi s ispunjenjem neispunjenih ugovora, ili o tražbini koja je oživjela uspješnim pobijanjem pravnoga posla dužnika,
4. ako je stečajni vjerovnik mogućnost prijeboja stekao pobožnom pravnom radnjom.

Relevantne odredbe Zakona o obveznim odnosima (1978)

PRIJEBOJ (KOMPENZACIJA)

Opći uvjeti

Član 336.

Dužnik može izvršiti prijeboj potraživanja koje ima prema vjerovniku s onim što ovaj potražuje od njega, ako oba potraživanja glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su oba dospjela.

Izjava o prijeboju

Član 337.

- (1) Prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj.
- (2) Nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog časa kad su se stekli uvjeti za to.

Odsutnost uzajamnosti

Član 338.

(1) Dužnik ne može izvršiti prijeboj onoga što duguje vjerovniku s onim što vjerovnik duguje njegovu jamcu.

(2) Ali jamac može izvršiti prijeboj dužnikove obveze prema vjerovniku s dužnikovim potraživanjem od vjerovnika.

(3) Tko je dao svoju stvar u zalog za tuđu obvezu, može zahtijevati od vjerovnika da mu vrati založenu stvar kad se udovolji uvjetima za prestanak te obveze prijebojem te kad vjerovnik propusti svojom krivnjom izvršiti prijeboj.

Zastarjelo potraživanje

Član 339.

(1) Dug se može prebiti sa zastarjelim potraživanjem samo ako ono još nije bilo zastarjelo u času kad su se stekli uvjeti za prijeboj.

(2) Ako su uvjeti za prijeboj nastali pošto je jedno od potraživanja zastarjelo, prijeboj ne nastaje ako je dužnik zastarjelog potraživanja istakao prigovor zastare.

Prijeboj s ustupljenim potraživanjem

Član 340.

(1) Dužnik ustupljenog potraživanja može prebiti primaocu ona svoja potraživanja koja je do obavijesti o ustupanju mogao prebiti ustupiocu.

(2) On mu može prebiti i ona svoja potraživanja od ustupioca koja je stekao prije obavijesti o ustupanju, a čiji rok za ispunjenje nije bio dospio u času kad je obaviješten o ustupanju, ali samo ako taj rok pada prije roka za ispunjenje ustupljenog potraživanja ili u isto vrijeme.

(3) Dužnik koji je bez rezerve izjavio primaocu da pristaje na ustupanje ne može mu više prebiti nikakvo svoje potraživanje od ustupioca.

(4) Ako je ustupljeno potraživanje upisano u javne knjige, dužnik može izvršiti prijeboj primaocu samo ako je njegovo potraživanje upisano kod ustupljenog potraživanja ili ako je primalac obaviješten prilikom ustupanja o postojanju tog potraživanja.

Slučajevi kad je prijeboj isključen

Član 341.

Ne može prestati prijebojem:

- 1) potraživanje koje se ne može zaplijeniti;
- 2) potraživanje stvari ili vrijednosti stvari koje su dužniku bile dane na čuvanje ili na posudbu, ili koje je dužnik uzeo bespravno ili ih bespravno zadržao;
- 3) potraživanje nastalo namjernim uzrokovanjem štete;
- 4) potraživanje naknade štete nanesene oštećenjem zdravlja ili uzrokovanjem smrti;
- 5) potraživanje koje potječe iz zakonske obveze uzdržavanja.

Zabrana na potraživanju druge strane

Član 342.

Dužnik ne može vršiti prijeboj ako je njegovo potraživanje dospjelo tek pošto je neko treći stavio zabranu na vjerovnikovo potraživanje prema njemu.

Uračunavanje prijebojem

Član 343.

Kad između dvije osobe postoji više obveza koje mogu prestati prijebojem, prijeboj se vrši po pravilima koja vrijede za računanje ispunjenja.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 52 PŽ-2116/2020-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, te Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Josipa Turkalja, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza [REDACTED] d.o.o. u stečaju, Zagreb, [REDACTED], OIB [REDACTED], kojeg zastupa punomoćnik Alen Pešušić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Dražan Crnković & Alen Pešušić, Zagreb, protiv tuženika [REDACTED] d.o.o. Zagreb, [REDACTED], kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Penezić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Penezić, Petak i Kožul d.o.o. u Zagrebu, radi isplate iznosa od 270.875,45 EUR u protuvrijednosti u kunama te utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 17.808.327,85 kn, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1351/2019 od 3. ožujka 2020., u sjednici vijeća održanoj 1. veljače 2021.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1351/2019 od 3. ožujka 2020. u točkama II. i III. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1351/2019 od 3. ožujka 2020. u točkama I. i IV. izreke i sudi:

1. Utvrđuje se tražbina tužitelja u iznosu od 1.401.668,00 kn (miliončetiristo-jednutisućušestošezdesetosam kuna) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 18% godišnje koja na taj iznos teče od 4. veljače do 14. listopada 1999.

2. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak cjelokupnog postupka u iznosu od 252.850,00 kn (dvjestopedesetdvjetisućeosamstopedeset kuna) u roku od 8 dana, a odbija kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 14.312,50 kn (četnaesttisućatristodvanaest kuna i pedeset lipa).

III. Prebijaju se tražbina tužitelja navedena u točki II. izreke ove presude u iznosu od 1.401.668,00 kn s tražbinom tuženika u točki III. izreke presude prvostupanjskog suda poslovni broj P-1351/2019 od 3. ožujka 2020. kojom je utvrđena tražbina tuženika kao tražbina drugog višeg isplatnog reda tuženika u stečajnom postupku nad prednikom tužitelja u ukupnom iznosu od 17.808.327,85 kn i to do visine tražbine tužitelja u navedenom iznosu.

IV. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju zakonske zatezne kamate po stopi od 18% godišnje koje na iznos od 1.401.668,00 kn teku od 4. veljače do 14. listopada 1999.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud presudio:

„I Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 184.942,84 EUR sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 361.716,76 DEM od 4. veljače 1999. do 31. prosinca 2001. po stopi koju banke u mjestu ispunjenja plaćaju na devizne štedne uloge građana po viđenju u DEM, a nadalje na iznos od 184.942,84 EUR od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2005. po stopi koju banke u mjestu ispunjenja plaćaju na devizne štedne uloge građana po viđenju u EUR, od 1. siječnja 2006. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po kamatnoj stopi od 17% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 10,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 10,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 9,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 9,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 3. prosinca 2017. po stopi od 9,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 9,09% godišnje, od 1. srpnja do 31. prosinca 2018. po stopi od 8,82%, od 1. siječnja do 30. lipnja 2019. po stopi od 8,54%, od 1. srpnja do 31. prosinca 2019. po stopi od 8,30%, od 1. siječnja 2020. pa nadalje po stopi od 8,11%, a u slučaju promjene po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve to u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim se nalaže tuženiku isplatiti iznos od 85.968,23 EUR u kunskoj protuvrijednosti sa pripadajućim zateznim kamatama, kao neosnovan.

III Utvrđuje se postojanje tražbine drugog višeg isplatnog reda tuženika/protutužitelja i stečajnog vjerovnika [REDAKCIJA] d.o.o. Zagreb, [REDAKCIJA] OIB [REDAKCIJA] prema tužitelju/prituženiku Stečajna masa iza [REDAKCIJA] d.o.o. u stečaju, Zagreb, [REDAKCIJA] OIB [REDAKCIJA] u iznosu od 17.808.327,85 kn.

IV Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.“

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da su parnične stranke 17. listopada 1997. sklopile ugovor broj 82/87 kojim je tužitelj od tuženika kupio 54 865 dionica društva [REDAKCIJA], da je tužitelj tuženiku na ime kupoprodajne cijene za predmetne dionice uplatio iznos od 6.428.025,76 kn od ukupno ugovorenih 5.500.000,00 DEM u kunskoj protuvrijednosti. Tuženik je 4. veljače 1999. raskinuo predmetni ugovor zbog tužiteljevog neispunjenja ugovorne obveze, a nakon toga tužitelju vratio samo dio uplaćenog iznosa. Sud je zahtjev tužitelja za povrat plaćenih iznosa dijela kupoprodajne cijene utvrdio osnovanim, a dio utvrdio neosnovanim jer je zahtjev za povrat iznosa od 85.968,23 EUR tužitelj podnio 31. listopada 2008. nakon proteka općeg roka zastare. Tuženikov protutužbeni zahtjev koji je

nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem tuženik preinačio u zahtjev za utvrđenje osporene tražbine sud je u cijelosti utvrdio osnovanim ocijenivši da se radi o osnovanom zahtjevu prema odredbi čl. 525. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96 i 91/96; dalje: ZOO). O zahtjevu za naknadu parničnih troškova sud je odlučio prema odredbi čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku na način da svaka stranka snosi svoje troškove ocijenivši da je omjer uspjeha podjednak.

Tužitelj pobija presudu u točkama II., III. i IV. izreke zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome osporava pravilnost shvaćanja prvostupanjskog suda o zastari dijela tužiteljevog zahtjeva za povrat dijela plaćene cijene dionica nakon raskida ugovora navodeći da time što je tužitelj svoj zahtjev naznačio u kunskoj protuvrijednosti EUR potraživanje nije zastarjelo. Nejasnim smatra obrazloženje presude kojom je odlučeno o protutužbenom zahtjevu, a sud nije odlučio niti o tužiteljevom prigovoru da je tuženik zakasnio s prijedlogom za nastavak postupka nakon što mu je osporena tražbina u stečajnom postupku nad tužiteljem. Sud je prekoračio protutužbeni zahtjev jer je odlučio o utvrđenju tražbine u kunama, a tuženik je podnio protutužbu s istaknutim zahtjevom u kunskoj protuvrijednosti strane valute. Pogrešno je sud ocijenio da tuženik potražuje utuženi iznos s osnove prodaje radi pokrića jer je prošao razumni rok u kojem je prodao dionice trećoj osobi i o namjeravanoj prodaji nije obavijestio tužitelja. S obzirom na preinaku protutužbenog zahtjeva on je zastario, a sud je propustio odlučiti o istaknutom prigovoru zastare. Nejasno je na koji način je sud utvrdio visinu tužbenog zahtjeva a što je od utjecaja i na visinu troškova. Predlaže prihvatiti tužiteljevu žalbu, a odbiti protutužbeni zahtjev u cijelosti i naložiti tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka.

Tuženik pobija presudu u točkama I. i IV. izreke zbog svih žalbenih razloga. Navodi da je sud odlučio nepravilnom primjenom odredbe čl. 307. ZOO-a jer je tužitelj preinačio tužbu 31. listopada 2008. na način da umjesto određenog iznosa kuna potražuje kunsku protuvrijednost EUR, a obveza tužitelja nije bila platiti određeni iznos EUR. Sud je o troškovima postupka s obzirom na razmjer uspjeha u parnici odlučio nepravilnom primjenom zakonskih odredbi. Predlaže preinačiti presudu u pobijanom dijelu i prihvatiti zahtjev za naknadu troškova. Ujedno navodi da je predložio da sud prebije međusobne tražbine, a što je prvostupanjski sud propustio učiniti, te podnosi prijedlog za donošenje dopunske presude.

U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode tužitelja i predlaže žalbu kao neosnovanu odbiti.

Žalba tužitelja nije osnovana, a žalba tuženika je osnovana.

Pobijanu presudu ovaj je drugostupanjski sud ispitao u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijana odluka sadrži u dovoljnoj mjeri jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama zbog kojih je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev, ali je prvostupanjski sud odlučujući o pravu tužitelja na vraćanje danog pogrešno ocijenio da u konkretnoj situaciji tužitelju pripada pravo na povrat kunske protuvrijednosti EUR. O zahtjevu tuženika pravilno

je utvrdio osnovanim zahtjev za utvrđenje osporene tražbine s osnove naknade štete koja se sastoji u tuženikovom pravu zahtijevati razliku cijene određene ugovorom i cijene ostvarene prodajom radi pokrića u smislu odredbe čl. 525. ZOO-a, a kako je to utvrdio Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj Revt-85/15.

Međutim, prvostupanjski je sud propustio prebiti tražbine tužitelja i tuženika s obzirom na to da se radi o kompenzabilnoj protutužbi, štoviše i tuženik je prije zaključenja glavne rasprave predložio sudu da prebije tražbinu tužitelja s dijelom tražbine tuženika.

Bitne činjenice navedene u razlozima obrazloženja odnose se na kronološki slijed događanja prema kojima su stranke 17. listopada 1997. sklopile Ugovor broj 82/97 o prodaji 54.865 dionica dioničkog društva [REDACTED] a kojim ugovorom se tužitelj kao kupac dionica obvezao isplatiti tuženiku kao prodavatelju dionica prodajnu cijenu od 5.500.000,00 DEM u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate. Tužitelj je samo djelomično ispunio svoju obvezu po osnovi predmetnog ugovora te je na ime kupoprodajne cijene za dionice isplatio tuženiku iznos od 6.428.025,76 kn, ali nije na vrijeme ispunio svoju preostalu obvezu podmirenja cijene te je tuženik, nakon što je od tužitelja bezuspješno zahtijevao podmiriti dužne iznose u naknadnom roku, 4. veljače 1999. raskinuo predmetni ugovor.

Iz spisa proizlazi da je tuženik 14. listopada 1999. dionice koje je prethodno prodao tužitelju ovaj puta prodao [REDACTED] d.o.o. ugovorom 8/99 i to po cijeni kunske protuvrijednosti 1.152.144,00 DEM a obveza navedenog kupca platiti cijenu kupljenih dionica prestala je prijebojem 29. studenog 1999. time da mu je tužitelj prethodno cedirao 9. studenog 1999. iznos kunske protuvrijednosti 1.152.144,00 DEM, odnosno upravo iznos kupovne cijene. Kako je tuženik vratio tužitelju dio uplaćene cijene u iznosu od 535.668,82 kn tužitelj je u tužbi zahtijevao vraćanje nedostajuće razlike plaćenih iznosa cijene od 1.401.668,00 kn.

Protivno shvaćanju prvostupanjskog suda utemeljenog na nekim presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske donesenih tijekom početka devedesetih godina iz kojih nije u potpunosti razvidno na temelju kojih je odlučnih činjenica izraženo shvaćanje o domašaju valutne klauzule raskinutog ugovora na zahtjev za vraćanje danog, o zahtjevu za vraćanje danog u konkretnoj situaciji nije od značaja činjenica da je ugovor o prodaji dionica sklopljen primjenom valutne klauzule. Naime, prema odredbi čl. 132. st. 2. ZOO-a propisano je da ako je jedna strana izvršila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo da joj se vrati ono što je dala. Prema posebnim nalogima za prijenos koje je tužitelj dostavio uz tužbu proizlazi da je u više navrata platio određeni iznos kuna i stoga zahtjevom za vraćanje danog može zahtijevati vraćanje danih kuna jer je ugovor raskinut i više nema ugovorne obveze podmiriti cijenu primjenom valutne klauzule. Prema tome kad više nema osnove za podmirenje ugovornih obveza jer je ona nakon raskida ugovora otpala, o zahtjevu za vraćanje danog moguće je odlučiti doslovnom primjenom odredbe čl. 132. st. 2. i 3. ZOO-a. U protivnom došlo bi do narušavanja načela ravnopravnosti sudionika obveznih odnosa. Ovo stoga što tuženik protutužbenim zahtjevom potražuje naknadu štete koja predstavlja razliku između ugovorene cijene dionica prema raskinutom ugovoru s tužiteljem i kasnijeg ugovora sklopljenog s trećom osobom, a visina cijene nije sporna između stranaka kao i način podmirenja cijene. Tuženikova šteta također je bila izražena u kunskoj protuvrijednosti EUR, ali je taj zahtjev preinačen u deklaratornu tužbu na utvrđenje osporene tražbine u stečajnom postupku nad

materijalnog prava koje je sud primijenio odlučujući o protutužbenom zahtjevu o tome je svoje shvaćanje iznio Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučujući o reviziji tuženika te između ostalog naveo da se navedena zakonska odredba primjenjuje i nakon raskida ugovora o prodaji dionica. Ovaj je sud vezan pravnim shvaćanjem revizijskog suda prema odredbi čl. 394.a ZPP-a slijedom čega su razlozi obrazloženja pobijane prvostupanjske presude o osnovanosti tužbenog zahtjeva dovoljni. Tuženik je u razumnom roku i na razuman način nakon raskida ugovora o prodaji dionica s tužiteljem objavio javnu prodaju spornih dionica te dionice prodao trećoj osobi koja je prema izvedenim dokazima zajedno djelovala s tužiteljem te je tužitelju omogućeno ponovo steći dionice za iznos kunske protuvrijednosti 1.152.144,00 DEM višekratnim prijenosom dionica s novog kupca ponovo na tužitelja, a tužitelju je tuženik djelomično i vratio dane iznose, a djelomično je utvrđena osnovanost tužiteljevog potraživanja ovom presudom. Pri tome nije od značaja za ishod postupka činjenica je li tuženik obavijestio tužitelja o namjeravanoj prodaji jer tužitelj nije iznio činjenice niti predložio dokaze zbog kojih bi odredba čl. 525. st. 3. ZOO-a bila odlučna prilikom odlučivanja o tuženikovom protutužbenom zahtjevu.

Što se tiče tužiteljevog prigovora zastare u odnosu na zahtjev za utvrđenje za razliku od kondemnatornog zahtjeva postavljenog još 2001. godine u odgovoru na tužbu ističe se neosnovanost navedenog žalbenog navoda. Ovo stoga što odredbe posebnog zakona, u ovom slučaju Stečajnog zakona, propisuju da se pokrenuti parnični postupak protiv stečajnog dužnika nastavlja preuzimanjem te parnice radi utvrđivanja tražbine, a utvrđivanje tražbine može se zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Dakle, tuženik je kao stečajni vjerovnik mogao jedino preinačiti kondemnatorni zahtjev u zahtjev za utvrđenje, jer je takva preinaka zakonom propisana i u tom se slučaju učinci pravodobno podnesene kondemnatorne tužbe odnose i na nastavljeni parnični postupak s navedenim deklaratornim zahtjevom. Ovakva zakonom propisana preinaka tužbenog zahtjeva proizlazi iz odredbe čl. 2. st. 2. SZ-a kojim je propisano da se stečajni postupak provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima i to diobama. U protivnom ne bi bilo moguće uspostaviti ravnomjernu raspodjelu sredstava, jer učinak odluke kojim se utvrđuje tražbina ima učinak prema svim stečajnim vjerovnicima.

Osnovano tužitelj navodi da prvostupanjski sud nije dao razloge o visini tuženikove tražbine u utvrđenom iznosu. Međutim, jednostavnim matematičkim operacijama moguće je utvrditi iznos kunske protuvrijednosti nespornog iznosa razlike cijene spornih dionica tužitelju i trećoj osobi te tečaj valute obveze na dan kad je tuženiku šteta nastala, a to je u trenutku sklapanja ugovora o prodaji s trećom osobom po nižoj cijeni nego što su dionice u prethodno raskinutom ugovoru bile prodane tužitelju. Radi se o ukupnom iznosu od 16.976.638,00 kn što predstavlja protuvrijednost 4.347.856,00 DEM odnosno 2.223.023,50 EUR. Iz tuženikove prijave tražbine vidljivo je da se odnosi na troškove parničnog postupka do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem i protuvrijednosti navedenog iznosa naknade štete. Kako je ukupan iznos zahtijevanih troškova postupka naveden u prijavi 1.115.800,00 kn, te zbrajanjem s kunskom protuvrijednosti iznosa naknade štete proizlazi da bi tuženikova prijavljena tražbina iznosila 18.092.438,00 kn odnosno više nego što je tuženik prijavio u stečaju nad tužiteljem. Manje je sadržano u većem pa je tuženik nesmetano mogao prijaviti tražbinu u nižem iznosu od onog koji mu pripada, a isto tako nije niti trebao prijaviti zatezne kamate od nastanka štete do otvaranja stečaja što i nije učinio. Slijedom navedenog su

tužiteljem. Tuženik jednostavno nije mogao podnijeti prijavu tražbine u stečajnom postupku drugačije nego izraziti iznos naknade štete u valuti Republike Hrvatske na način propisan odredbom čl. 144. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ). Prema tome, zakonom je propisano da stečajni vjerovnik, a to je u konkretnoj situaciji tuženik, svoje pravo može ostvariti samo podnošenjem prijave stečajnom upravitelju obračunavanjem svoje tražbine u kunama. U takvoj situaciji kad je razvidno koje je novčane iznose kupac platio prodavatelju za vraćanje danog za sporne dionice nakon raskida ugovora nije moguće primijeniti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, već je o tome moguće odlučiti primjenom odredbe čl. 132. st. 2. i 3. ZOO-a.

Stoga su osnovani tuženikovi žalbeni navodi kad osporava pravilnost prvostupanjske presude u točki I. izreke osporavajući valutu obveze, ali ne zbog razloga navedenih u žalbi.

Neosnovano tužitelj osporava pravilnost pobijane presude u točki II. izreke u kojoj je prvostupanjski sud odbio zahtjev za isplatu iznosa od 85.968,23 EUR u kunskoj protuvrijednosti. Potraživanje navedenog iznosa je zastarjelo jer je tužitelj zahtjev za isplatu tog iznosa istaknuo u preinaci tužbe od 31. listopada 2008. iznoseći svoju računicu plaćenog i preračunavanja u EUR. Naime, iznos od 1.401.668,00 kn predstavlja kunsku protuvrijednost iznosa od 184.942,84 EUR što nedvojbeno proizlazi kako provođenjem jednostavne računske operacije dijeljenjem kunskog iznosa s poznatim deviznim tečajem kako DEM i EUR tako i provedenim vještačenjem na kojim rezultatima je prvostupanjski sud i djelomično utemeljio pobijanu presudu. Dakle, zastara-tužiteljevog prava zahtijevati vraćanje danog počela je teći odmah nakon raskida ugovora 4. veljače 1999. i to je pravo zastarjelo protekom općeg zastarnog roka kako to pravilno navodi prvostupanjski sud. Kako je preinaka tužbe promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći, a u konkretnoj situaciji do povećanja tužbenog zahtjeva za iznos od 85.968,23 EUR u kunskoj protuvrijednosti došlo je nakon proteka pet godina, navedeno je potraživanje zastarjelo.

Neosnovano tužitelj osporava i pravilnost pobijane presude u točki III. izreke osporavajući njezinu pravilnost jer da se na dionice ne mogu primijeniti odredbe čl. 525. ZOO-a, da tuženik nije prodaju obavio u razumnom roku i da je prekludiran u ostvarivanju svojeg prava zbog toga jer je propustio rok za nastavak postupka, a nije u prijedlogu za nastavak postupak istaknuo tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine te da je nejasno na što se odnosi zahtjev jer pobijana presuda o tome ne sadrži razloge.

Kako nije sporno kad je tuženik predložio nastavak prekinutog postupka, jer je tijekom parnice otvoren stečaj nad tužiteljem proizlazi da je od 9. veljače 2017. kad je prema stanju spisa i žalbenim navodima tuženik primio izvadak iz rješenja osporenih tražbina te je upućen predložiti nastavak postupka do 23. veljače 2017., nije protekao zakonski rok propisan odredbom čl. 269. st. 2. SZ-a. Niti jednom zakonskom odredbom Stečajnog zakona nije propisano da u roku predviđenom za podnošenje prijedloga za nastavak prekinutog parničnog postupka prijedlog mora sadržavati i tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine. Prema tome tuženik je mogao sve do zaključenja glavne rasprave istaknuti takav zahtjev, a to je očigledno i učinio.

Neosnovano osporava tužitelj da iz provedenih dokaza ne proizlazi ispunjenje pretpostavki za primjenu odredbi čl. 525. ZOO-a. Razlika vrijednosti između cijene spornih dionica prodanih tužitelju i kasnije trećoj osobi između stranaka nije sporna. Što se tiče

nedostaci razloga u obrazloženju prvostupanjske presude u vezi s točkom III. izreke bez učinka na pravilnost prihvaćenog zahtjeva za utvrđenje osporene tražbine.

Što se tiče tuženikove tražbine s osnove parničnih troškova od pokretanja postupka do otvaranja stečajnog postupka, da bi tuženik ostvario pravo na njihovu naknadu morao bi podnijeti prijavu tražbine s osnove troškova u parnici koju je pokrenuo protiv dužnika, jer stečajni vjerovnici svoje tražbine prema dužniku ostvaruju samo u stečajnom postupku i to pravodobnim podnošenjem prijave, a to je tuženik i učinio. Osnovanost navedene tražbine u vezi je s tuženikovim uspjehom u parnici. Tuženik je uspio u potpunosti u parnici radi utvrđenja tražbine s osnove protutužbenog zahtjeva za naknadu štete, a u parnici koju je tužitelj prvi pokrenuo njegov je uspjeh djelomičan. Uzevši u obzir vrijednost predmeta spora u oba podnesena zahtjeva i njegov uspjeh u parnici o troškovima je odlučeno prema odredbi čl. 154. st. 3. i čl. 155. ZPP-a jer je tuženik djelomično uspio u parnici i njegov se uspjeh ne može smatrati znatnim, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. S tim u vezi tuženikov zahtjev za naknadu troškova kojim obrazlaže visinu prijavljene tražbine (list 427. spisa) ovaj sud cijeni osnovanim u cijelosti.

Osnovano tuženik u žalbi navodi da je prvostupanjski sud trebao prebiti potraživanje tužitelja koje se odnosi na djelomično osnovani zahtjev za vraćanje danog radi raskida ugovora s dijelom utvrđenog potraživanja tuženika s osnove navedene naknade štete. Radi se o tome da je tuženik podnio kompenzabilnu protutužbu, te je osim svega određeno naveo da predlaže da sud izvrši prebijanje. S obzirom na to da tuženik ne predlaže prebiti i tužiteljevo potraživanje zateznih kamata na iznos od 1.401.668,00 kn niti ne navodi o kojem se iznosu radi, potraživanje zateznih kamata nije moguće prebiti. U odnosu na zatezne kamate bilo je potrebno preinačiti prvostupanjsku odluku jer je zbog pogrešnog pravnog pristupa u njoj prihvaćen zahtjev za isplatu zateznih kamata kao na stranu valutu, a i tijekom zateznih kamata od nastanka štete do isplate, jer sud nije prebio međusobna potraživanja. Naime, tužiteljeva tražbina nastala je nakon raskida ugovora kad je imao pravo tražiti vraćanje danog, a prvostupanjski je sud o tome odlučio na način da tužitelju pripadaju zatezne kamate od 4. veljače 1999. i protiv presude u tome dijelu tužitelj nije podnio žalbu. Tuženiku je šteta nastala kad je nakon raskida ugovora s tužiteljem dionice ponovo prodao po nižoj cijeni. To znači da su se tražbine srele kad je tuženiku nastala šteta i zbog toga tužitelju pripadaju zatezne kamate od trenutka kad ima pravo zahtijevati vraćanje danog do trenutka kad su se tražbine srele. Pri tome proizlazi da su se tražbine srele 14. listopada 1999. jer tako proizlazi iz ugovora kojeg je sklopio tuženik s [REDACTED] d.o.o. 14. listopada 1999. Nbitno je što su stranke sklopile još jedan ugovor 12. studenog 1999. jer je taj ugovor potpisao [REDACTED] d.o.o. koji dionice nije kupio (list 497. do 501. spisa).

Sukladno odredbi čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 3. ZPP-a presuđeno je u kao u izreci.

Prema odredbi čl. 166. st. 1. i 2. ZPP-a valjalo je odlučiti o troškovima cijelog postupka, ali onih koji su nastali nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, jer su do tada nastali troškovi već uključeni u protutužbeni zahtjev.

Tužiteljev uspjeh je razmjerno neznatan, a zbog toga nisu nastali posebni troškovi te je o troškovima odlučeno primjenom odredbe čl. 154. st. 3., čl. 155. ZPP-a uzevši u obzir da je tuženik podnio određen zahtjev za naknadu troškova prije zaključenja glavne rasprave u smislu odredbe čl. 164. st. 3. ZPP-a. Pritom je tuženikov zahtjev za naknadu troškova

Tuženikovski troškovi potrebni za vođenje parnice iznose ukupno 210.787,50 kn a odnose se na sastave sedam podnesaka i pristupa na tri ročišta kako je to navedeno u troškovniku (list 659. spisa) te trošak žalbe u iznosu od 42.062,00 kn u koji iznos je uključen PDV i trošak pristojbe odnosno sveukupno iznos od 252.850,00 kn.

DN:
C=HR
O=VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.6.4.87-W430D4B52303733439333630353139
L=ZAGREB
S=DELADIO
G=DRAZENKA
CN=DRAZENKA DELADIO

Predsjednik vijeća
Draženka Deladio